

കൾകി

ALKI

ஏப்ரல் 19. 1953

அண்ணா

உங்கள் வங்காளி ஜடைச்சிங்காரத்தின்

அழகை பூர்த்திசெய்ய

நீடித்துநிற்கும் பரிமளத்தோடுகூட
கலிபோர்னியன் பாப்பி

செய்துமேல் கரையில் மாத

★ கூந்தல் தைலம் உபயோகியுங்கள்
இனும்!

இந்த ஜடைச்சிங்காரத்தைப்
பத்திரம் வைக்கின்றதும் தான்
குப்பிரகரம் தெ. 3க்கு விளம்பர
இலாகா, தயாம்பெட்டி தெ. 822,
பம்பாய் 1க்கு எழுதுங்கள்.
எத்த பரமளத்தில் வேண்டுமென்
பதைகுறிப்பிடவும். மற்ற ஜடைச்
சிங்காரங்களை விவரிக்கும் தான்
குப்பிரகரங்களுக்கு வரவிருக்கும்
விளம்பரங்களை வைக்கவும்.

இன்னமொரு
தேய்த்தபாஷ
இராஸ்மிக்
தயார்ப்பு

கல்கி தமிழிசை மலர் பொருளடக்கம்

மார்ச் 12
தினம் 11

1953 ஏப்ரல் 19

விலை ரூ.
ரூ. 1.00

என்றும் உன தமிழிசைக்கு மன்றம் எழுத்தது கானீர்!	...	3
விக்கி விரிப்பவர் யார்? (கார்ட்டூன்)	...	5
அகாச அலாசக் கோலம்	...	6
பொன்னியின் செல்வன்	கவி	8
கவ்வர் வாழ்த்து	...	16
ராஜா டி அன்னுமலைச் செட்டியார் (படம்)	...	17
அன்னுமலை மன்றம் (பேரட்டை)	...	19
இசை வளர்ச்சி	சு. க. சண்முகம்	19
தமிழ்க்கிடையில் சின்னம்	சு. க. சண்முகம்	21
தன் காலம் பிறக்கப் போகிறது!	சு. க. ச.	23
உயிர் வாழ்கிறார்!	சு. க.	27
தமிழ் உயரும்!	பேசு கத்தாவத்த பாய்யர்...	29
தமிழிசைக் கோலம்	பி. கை. குமாரசாமி ராஜா...	31
பாரிசை இணையற்ற இலக்கியம்	சி. சி. பி. ராமசாமி ரூபி	33
சேகர் என் குழந்தை	சு. க. ச.	35
தோக்கம் என்ன?	ராஜா டி. அன்னுமலைச் செட்டியார்...	37
என்றும் போற்றுவோம்	சு. க. ச.	38
ஒளி அமைப்பின் சிறப்பு	பி. கை. சிங்க	40
அதிரை நாடகம் (அங்கமேடை)	...	43
அதிர்வுக் குழந்தை	விஜயம்	46
தமிழர் இசையும்	...	48
வாழ்க்கை விக்கியின்	சு. க. ச.	51
இன்னிசை எது?	ராஜா டி	54
படித்துப் பாரும்கள்!	...	55
சென்னைக்குள் கும்பாவினோம் (பேரட்டை)	சு. க. ச.	57
எட்டியக் கனவு	சு. க. ச.	58
தமிழிசையும் பாமசுவனும்	...	65
வந்தைமரம் வாழிப்போக்களும்	புது	67
என்ன நுவலும்?	...	70
சத்தியவர்த்தி பேசுகிறார்	...	71
எட்டி மேதை	...	73
பேசிய முயற்சி	...	74
அறிவா நிறைவு	விஜயம்	78

"கல்கி"யில் வெளிவரும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்கள்; சம்பவங்களும் கற்பனையே.

எங்கும்... எந்நேரமும்...

ப்ரூக் பாண்ட்

தேயிலை

Brooke Bond Tea
எங்கும் எந்நேரமும்...

BB/105

கலை

மார்ச் 12

தமிழ்த் திருநாடு தன்மை - பெற்ற
நாயென்று குந்திய பாப்பா.

—மார்ச் 12

என்றும் உள தமிழிசைக்கு ★ ★ ★ ★ ★ ★ மன்றம் எழுந்தது காணீர்!

விடக்கே, இமய மலையைச் சார்ந்துள்ள கைலாயமலையில், பார்வதிக்கும் பரம சிவனுக்கும் திருமணம் நடந்தது. விண்ணுலகத்துத் தேவர் தேவியர்களும், மண்ணுலகத்து மாந்தர்களும் முனிவர்களும் திருமண வைபவத்தைக் கண்டு களிக்கத் திரண்டு வந்திருந்தார்கள். ஒரே இடத்தில் அய்வளவு பேரும் கூட்டம் சேர்த்து விட்டதனால், பூமி நிலகுளியைத் தொடங்கியது. இமயமலைப் பிரதேசம் கீழே, கீழே அழுக்கத் தொடங்கியது. கட்டை வண்டி குடை கழிவதுபோலப் பூமிகாகமே குடை கழிந்து விடுமோ என்ற பயம் ஏற்பட்டது. பரமசிவன் பார்த்தார். தமது திருக்கலியாண வைபவம் இப்படிப் பேரும் விபத்தில் முடிவடைத அவர் விரும்பவில்லை. உலகம் நிலகுளியாமல் நடுத்துக் காப்பாற்றுவதற்கு என்ன உபாயம் என்று யோசித்தார். அப்போது, தெற்கே பொதிகை மலைப் பிரதேசத்திலிருந்து வந்திருந்த அகஸ்ஸிய முனிவர் சிவபெருமானுடைய கண்ணோட்டத்திற்கு இலக்கானார்.

அகஸ்ஸியர் 'குறு முனிவர்' என்றும், 'தமிழ் முனிவர்' என்றும் பெயர் பெற்றவர். உருவத்தில் குள்ளமானவர். திருக்கலியாணத்துக்காகத் திரண்டிருந்த கூட்டத்தினிடையே இவர் குறுக்கும் நெடுக்குமாகப் போய்க் கொண்டிருந்ததைப் பார்த்து, ஆனானுபாடுக்களும் கம்போத் தோற்ற முடையவர்களுமான தேவர்கள் அடிக்கடி குறுதடை புரிந்து கொண்டிருந்தார்கள். "இந்தக் குறு முனிவர் ஓரிடத்தில் கம்மா உட்கார்த்திருக்கக் கூடாதோ? கையிலே ஓலைக்கவடிக் கட்டுடன் ஏதற்காக இப்படி அங்கு மிங்கும் அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்?" என்று தங்களுக்குள் பேசிக் கொண்டார்கள். அகஸ்ஸியர் குள்ளமா யிருந்தபடியால் அவர் திருமண வைபவம் களைப் பார்ப்பதற்குரிய தன் இடத்தைத் தேடி அங்குமிங்கும் அலைவது அவசியமா விருந்தது. தேவர்களுக்கோ அது பரிசாகத்துக்குரிய காரியமா விருந்தது. இப்படி அவர்கள் பரிசெடுத்துச் சிரித்துக் கொண்டிருந்த போதுதான் திடீரென்று கைலாயமலிர் தாழத் தொடங்கியது. தேவர்கள், முனிவர்கள் என்னாரும் பேரும் பீதியடைந்து, நிலத்து நிற்க முடியாமல் தத்தளித்தார்கள்.

இச்சமயத்தில் பரமசிவன் அகஸ்ஸியரைத் தமது கருவிக் கண்டனிலுலே பார்த்தார். தேவர்கள் அந்த மாமுனிவரைப் பற்றிப் பரிசெடுத்துக் கொண்டிருந்ததை அவருடைய திருஉள்ளம் அறிந்திருந்தது. உலகத்தை நிலகுளியாமல் பாதுகாக்கவும், அநே சமயத்தில் தேவர்களுக்கு ஒரு பாடம் உற்பிக்கவும் உபாயம் ஒன்று இறைவன் உன்னத்தில் உதவாமலிற்று. உடனே, குறுமுனிவரைத் தமது அருகில் அழைத்து, தேவர்கள், முனிவர்கள் அனைவருக்கும் கேட்கும்படியாகக் கூறினார்:—

"அகஸ்ஸிய முனிவரே! இங்கே கூட்டம் அதிகமாகி விட்டதால் பூமி நிலகுளியத் தொடங்கி விட்டதைக் காண்டிரீர் அல்லவா? இந்த விபரீதத்தைத் தடுத்துத் திருமணம் நன்கு நிறைவேற நீர் தான் உதவி செய்ய வேண்டும்!" என்றார்.

அதைக் கேட்ட அகஸ்ஸிய முனிவர் பெருமீத மகிழ்ச்சி அடைந்து, "இறைவர்! தங்கள் இதை என் பரக்கியும், கட்டளை இருக்கம்!" என்றார்.

"நீர் உமது தமிழையும் எடுத்துக் கொண்டு பழையபடி பொதிகை மலையிலே போய் விடும். நீர் ஒருவர் இங்கிருந்து தென் திசைக்குப் போனால் பூமி நிலகுளியாமல் தப்பிப் பிழைக்கும். திருமணமும் இனிது நிறைவேறும்!" என்றார் சிவபெருமான்.

உடனே அகஸ்ஸிய முனிவர் தமது ஓலைக் கவடிகளையும் எடுத்துக் கொண்டு தெற்கு தோக்கிப் பிரயாணமானார். போகும்போது அவருக்குப் பார்வதி - பரமசிவன் திருக்கலியாணத்தைப் பார்த்த முடியவில்லையே என்ற கோபம் இருந்தது. அந்தக் கோபத்தை வித்திய மலையின்மீது காட்டிக் காலினால் ஓர் அழுக்கு அழுக்கினார். வித்தியமலை காவம் அடங்கித் தாழ்ந்த அழுக்கியது. பிறகு, பொதிகை மலை சென்று வழக்கம்போலத் தமிழ் ஆராய்ச்சி செய்யவானார்.

அகஸ்தியர் தமிழகப் புறப்பட்டுச் சென்றதும் இவையனைப் பிரதேசம் மறு படியும் மேலே உயர்ந்த சமஸ்திய அடைந்தது. உலகம் நிலகுதியாய்க் கிடப்பது.

அகஸ்தியனாரும் தமிழ் மொழியையும் உலகத் தர சிறந்த தட்டியே வைத்தது. மற்றத் தேவர்கள் மூலிகைகளையும் அவர்களுடைய மொழிகள் எங்காவந்ததையும் இவர்களுக்கு தட்டியே வைத்தார்கள். இரண்டு தட்டுகளையும் சமமாக இருக்கும் என்று ஏற்பட்டது.

இந்தச் சம்பவத்திற்குமுற்பட்ட நூறு மூலிகைகள் பெருமையையும் தமிழ் மொழியின் சிறப்பையும் தெவர்கள் மூலிகைகள் அனைவரும் வந்து உணர்ச்சி செய்தார் நேய நேயநாராயண பெருமையார்.

இத்தகைய அபூர்வ சம்பவமிக் மூலம் தமிழ் மொழியின் மேன்மையை எடுத்துக் காட்டிய மூன்றுதரங்கள் மிகுந்தார்கள்.

அகஸ்தியரின் பெருமையைக் கூறியபோது தமிழ் மொழியின் சிறப்பையும் குறிப்பிட்டார்கள்.

"அகஸ்தியர் படுக டெட்டாகாரர். ஒரு சமயத் தியானம் காசியம் செய்த உலகம் மூலமும் தமது புறப் பரவும்படி செய்து கொண்டார்" என்று கூறுகிறார் வியர் பெருமையார்.

"தமிழ் மொழி என்றும் சிறப்பியிலாக உலக மொழி. அம்மொழியை உலகத்துக்கு எடுத்துச் சொல்ல மூலவந்ததில் மூலம், குறுமூலம் தமது பெருமையை மகம்பிறை சிவனாட்டிக் கொண்டார்!" என்று வியர் பெருமையார் விவரித்துக்கொள்ளு.

"என்றமே தெந்தமிழ் இயல்பு

இவை கொண்டிடும்!"

என்ற வியர் கூற்றில், மேற்கூறிய பொருள் தெளிவின்ற தன்மையார்!

இந்தியாவத்திலும் தமிழ் மொழிக்கு அகஸ்தியர் செய்த தொண்டை மறு வரலில் ராஜா ஸர் அண்ணாமலைச் செட்டியார் அவர்கள் தங்குதலுக்குச் செய்தார்கள்.

தமிழ் இவை பல தூற்றுகளுக்கும் மூன்று மேலே நோக்கித் தமிழகத்தில் வந்திருந்த வந்த அரும்பெரும் கலை. சிலப்பதிகாரம் முதலிய பழக்க தமிழ் தூக்கமில்ல வரும் குறிப்புக்கொத்து, மொகாசனம் ஆதாரம் உடைய சக்திதிர ஆரம்பி ரெய்க்குதும், தமிழ் இவை இரண்டாவியம் ஆக்டுக்கு மூன்றோ சிறந்த மிகவெய்க்கு வையதும் என்று அறிவோம்.

ஏழாவது, எட்டாவது தூற்றுகளுக்கிடையில் தமிழகத்தில் அமைந்த அப்பர், சம்பந்தர், கந்தார் ஆகியவர்கள் பக்திச் சைவபோடு சேர்த்து வளர்த்த தமிழகச் சேவையகம் இக்கதாக்கும் காம் அதுவந்திரு வகுமெனும்.

ஆனால் கால வேறுபாடுகளினதும் அரசியல் மாறுதல்களினதும் கிழங்குடைய காலத்தில் தமிழகம் மல்கி யிருந்தது. கந்தைக் கச்சேரிகளில் தமிழ்ப் பாடல்களைக் கேட்பதே அபூர்வமாக இருந்தது. பிரபல கந்தை வித்வான்கள் பிர

கந்தைத் திவ் திவ்வாகம்

பாசுலகலிதும் கித்த நகர்க்கையே பாடி வந்தார்கள். கச்சேரிகளில் பின்புருதியில் பாடிய சங்க காலம் பாடும் பாடல் எனும் தென்குருப்பதல்கள், நூல்கள், உருக்கிதாத்த தமிழ்துந்தாயிப் பாட்டுக்கள், இப்படி-அந்தக்காலத்தில் இருந்து வந்தன.

இந்த சிவமையக குறித்த மகா கவி பாடி பார் வேறு காலத்துக்கு மூன்றோ தமிழ் மக்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்தார்.

"வித்வான்கள் பழைய கித்தன்க்கைப் பாடல் பன்னிப் புராதன வழிகைத் தெரிந்த கொக்குதல் அவசியம். ஆனால் தமிழ்ச் சைவன்கை எப்போதும் அத்தம் தெரியாத பிர

பாசுலகலிப் பழம் பாட்டுக்களை யீட்டுங் யீட்டுங் பாடுதல் தீயமும் இஹ. அத்துத் தமது குறிக்கித்தவந்தத இருந்த போதுபடி தெரிமும்."

இக்கால பாடிவார் திக்க திரைத்துடல் எச்சரிக்கையாகக் கூறிய மொழிகள் பாடிவார் துக்கம், பகுதி 19, பக்கம் 180ல் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அவை அச்சிலேயே பத்திர மாகிருந்தன. பாடிவாரின் தெய்வியப் பாடல் வகை மகிமையாகத் தமிழர்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டியம் ஆயிற்றே! அவர் வளர்த்தில் எழுதி வந்த பார் படிக்கப் போகிறார்கள்! அப்படியே படித்தாலும் அருமைய எச்சரிக்கையை பார் போருப்படுத்தப் போகிறார்கள்!

நீலகண்டி டி. கே. சிவப்பிரகாச முதலியார் போன்ற சில தமிழ்ப் பெண்கள்கள் மறு காலகல் கந்தைத் திவ் தாம் குங்குமம் தமிழகையை வளர்க்க வேண்டியதன் அவசியத்தைப் பற்றிப் பெண்கள் எழுதியும் வந்தார்கள். எங்கும் பெண்களினதும் எழுத்தாளனினதும் இருந்து வந்தன.

ராஜா ஸர் அண்ணாமலைச் செட்டியாரின் உள் எத்திற் எப்போது தமிழ்ப் பாடல்களில் அவசியம் உதவியாயிற்றே, அப்போது தமிழகைக் கெளரவி ஓர் இயக்கமாக உருக்கொண்டது.

தமிழகை வளர்க்கக்காக முதல் முதலில் பத்திரியம் குடியம் கங்கைமட வழங்குகிறார்கள்.

அண்ணாமலை சைவமொகலியர் ஆதரவில் எழுதினவர்கள் தமிழகைக் கச்சேரிக் கடை பெற ஏற்பாடு செய்தார்கள். அங்கனமுடைய ஆதரவுடன் நேய கோட்டையில்க் வந்த தமிழகை மனம் எழு தமிழகை இயக்கத்துக்குப் பெரும் ஆதரவையத் தேடித் தந்தது.

தேருதால், தமிழகைக்கு எதிர்ப்புத் தொன்றியது. தமிழகைக் கெளரவி பெச்சளினதும் எழுத்தாளனினதும் இருந்தபோது அதை பாரும் போருப்படுத்தல்களும். ராஜா ஸர் அண்ணாமலைச் செட்டியார் அவர்கள் சிறந்தத எடுத்துதலில் காரணமாக அது ஓர் இயக்கமாக உருக்கொண்டிருந்தது, பார் அமைதல்க்குப் புறப்பட்டார்கள்.

எதிர்த்தவர்களில் சிலர் "கிளாட கந்தைத் திவ் தாம் கெட்டுப் போகக் கூடாதே!" என்று

எல்லா எண்ணத்தடம் எறித்தார்கள். வேறு யார், திவாகரராஜர்—தேவதர் முதலிய மகன் களின் தெய்விக சித்தனங்களுக்கு ஆபத்தான கிடுகிடுமோ என்று பயத்து எறித்தார்கள். மந்திரம் பஸி, வேறும் விஷமந்திரங்களையே எறித்தார்கள்.

எறித்தவர்கள் தங்கள் வாதங்களைச் சொன்ன போது, தமிழ் மொழியையே குறைவு படுத்திக் கூடிய மூன்றையே பேசினார்கள்; எழுதினார்கள். இதனால் தமிழன்பர்களின் மனம் பெரிதும் புண்பட்டது. இருதரப்பிலும் வாதப் பிரதிவாதங்கள் ஒருமையாக எடுத்தன.

இவை பெங்களூர் மொத்தத்தில் தமிழினம் இயக்கத்துக்கு வலியு அளித்தன. எறிப்பதைக் கண்டு பிடிவாய்க்கும் இயல்பு ராஜா என் அன்னா மலைச் செட்டியாரிடம் இக்கி. எறிப்பதில் அவர்களுடைய தமிழினம் ஆரம்பம் அறிவும் ஆயிற்று. ஆனால் எறித்தவர்களும் தமிழினத்தை ஒரு விதத்தில் கவனமையே செய்தார்கள்.

எறிப்பதின் காரணமாகவே, தமிழ் ஆய்வுகள் தமிழினத்தை வளர்ப்பதற்கு சித்தராமன் கந்தராமன் அமைக்க முன் வந்தார்கள். தமிழினம் சங்கத்தாக அமைந்தார்கள். இச் சங்கத்தின் ஆதரவில் ஆண்டுதொடும் சென்னைத் தமிழினம் விழாகும் அறையோட்டிய தமிழினம் கச்சேரி எனும் கடைபெற்று வந்தன.

இயங்கியோடு, தமிழினம் இயக்கம் சிங்கத்த கடைபெறுவதற்கு உதவியாக ராஜா என் அவர்கள் சித்திரிட்டையும் முயல்கிறார்கள். ராஜா என் சித்திரிட்ட முதற்பட்டால், அதன் பெற்றாயைப் பற்றிக் கேட்ட வேண்டும்! ஐந்து வட்டம் குயாபுக்கு மேல் சென்ற விட்டார்கள்.

சென்ற சித்திரைத் தமிழினத்தை எந்த விதத்தில் சித்திரைமகன் பயன்படுமாறு உபயோகப்படுத்த முன்வைத்து போடுகிறார்கள். சென்னை நகரில்

ஸ்ரீ அழகிய இளைக்காயம் சித்திரைமகன் சித்திரைமகன்.

அந்தத் சித்திரைமகன், சிங்கத் துரித காலத்தில், காலத்திலும் கிடைக்கிற விட்டது.

சென்னைமகனின் கருவாகமான இடத்தில், இடேதா தமிழினம் மண்டபம் கம்பிரமக எழுதித் தந்திரு. "கங்குலம் கங்குலம்" என்ற அறிவிட்ட மனம் போனதற் தாங்கி சித்திரை.

தமிழினம் இயக்கத்தை உருவாக்கி, அதற்கு எல்லா விதத்திலும் ஆக்கவளித்த பெரியாரின் பெயரை வேறு போருத்தமக அய்யம்பட்ட தங்குக்கு குட்டி விருக்கிறார்கள்.

தமிழன்பர்களும் தமிழினம் ஆய்வுகளும் வேறு காரணக் கண்டு வந்த காலத்திலும் விட்டது. சென்னை நகருக்கு ஒரு கங்குலம் கங்குலம் மண்டபம் இக்கிடுவே என்று இக்கிடுகின்றன சந்திரைப் பிரியர்கள் வேறு காலமாகக் கொண்டிருந்த மனக் குறைவும் சித்திரை விட்டது.

ராஜா என் அன்னாமலைச் செட்டியாரின் மருது சந்திரை இக்கிடுகின்றன விதமாகவும் சித்திரைமகன் கங்குலத்திலும் கங்குலத்திலும் அங்குலத்திலும் ராஜா முதலிய செட்டியார் ஆய்வுகள்க்கும், தமிழினம் சங்கத்தின் தங்குப் பூ அர். கே. கங்குலம் செட்டியார் ஆய்வுகள்க்கும் மருது மன மார்த்த வாதத்துக்களைத் தெரிவிக்கிறோம்.

.

புதிய தமிழ் ஆய்வுகள் ஆய்வுகளில் விதமாக கங்குலம் சித்திரை பீ 32 (செப்டம்பர் 1952) மாகும், புதிய தமிழ் இளை மண்டபத்தில், கங்குலம் கங்குலம், தமிழ் இளை விதா தொடங்குகிறது.

தமிழினம் இயக்கத்துக்கு ஆரம்ப முதல் ஆதரவு காட்டி கங்குலம் கங்குலம் ராஜா என் அவர்கள் விதமாகத் தொடங்கி கங்குல்க்கிறார்கள்.

சித்திரை விதாப்பவன் யார்?

ஆந்திர மாகாணம் எதிர்ப்புத்தந்தியை நாம் தெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம்; அதே சமயத்தில் ஆந்திர அரசியல் கட்சிகளின் பங்குதான் சேர்த்துக் கொண்டு தெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம்!

அந்த அரிப சித்தப்பதில் அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் ஆகிய தமிழிசைப் பெரியார்கள், முத்துத்தாண்டவர், அருணாசலக் கரீசரவர், கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார், ஸ்ரீராம லிங்க அவாமின் போன்ற தமிழ்சான்றிய சித்தர் எனும், மகா வைத்தியநாதம்பர், காயக கிராமணி முதலையர் பாகவதர் போன்ற தமிழிசையுரைத்த வித்வான்களும் வாயுவலிச் சிந்து, அண்ணாமலை மன்றத்திலிருந்து மலர்மாரி போழ்வார்கள், பன்! தியாகம்பர், திருநீர், சாமா சால் திரிகள் ஆகிய சந்தே மும்மூர்த்திகளுக்கிட அங்கு விஜயம் செய்து மகிழ்வார்கள் என்பதில்

சந்தேகமில்லை. காநப் பிரம்ம, உபாசனை செய்த அப்பெரியார்கள் தமிழ் ஸாந்தித்யங்களை வெறுத் தார்கள் என்பதற்கு எவ்வித சந்திர ஆதாரமும் இல்லை அல்லவா!

அழகிய அண்ணாமலை மன்றத்தில் எவ்மென் தும் இன்பத் தமிழோடு இன்ப இசை கலந்து எழுத்து பொங்கிப் பெருக வேண்டுமென்றும், தமிழ் காட்டு இசை சங்கீதங்கள் செவிசைக் குளிரித்து உள்ளவர்களை மகிழ்வித்துக் கொள் டுருக்க வேண்டுமென்றும் பிரார்த்திக்கிறோம்.

அகால அவசரக் கோலம்!

சில தினங்களுக்கு முன் சென்னைலில் உள்ள பிரபல டாக்டருடைய வீட்டுக்கு ஒரு பிரமுகர் வந்து சேர்ந்தார். அவர் வந்தபோது இரவு பதி னேகு மணி இருக்கலாம்.

டாக்டர் வேரு அவசரமாகப் பார்க்கவேண் டும் என்று அந்தப் பிரமுகர் கூறிவதால், தாமதக் கொண்டிருந்த டாக்டரைத் தட்டி எழுப்ப வேண்டியதாயிற்று.

டாக்டர் வந்ததும் பிரமுகர் தாம் வந்த காரி யத்தை அவருக்கு விளக்கினார்.

"சென்ற ஒரு யுகங்களுக்கே சிங்கம் முடியாத வலிந்து வலியால் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு வரு கிறேன். தங்களிடம் வந்தால் குணமாகிவிடும் என்று சொன்னார்கள். எனவே, தங்களை மருத்து கோடுத்தேன். என் வலியைச் சொல்வதற்குக் வேண்டும்" என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

ஒரு ஆண்டுகளாக வலிந்து வலியால் கஷ்டப் பட்டும் சிலகால் இன்னும் சில மணி நேரம் அந்தக் கஷ்டத்தைப் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கக் கூடாதா! இந்த அகால வேளையில் வந்து என் னைக் கஷ்டப்படுத்தாமல் காலைவிலி வரக் கூடாதா! இவ்வாறு அந்த ரோபாளியைக் கேட்ட வேண்டும் போலிருந்தது டாக்டருக்கு.

என்னும் ரோபாளிகளிடம் இனிமையாகப் பேசுவதையே தமது முக்கிய கொள்கையாகக் கொண்ட டாக்டர், "காலை ஒன்பது மணிக்கு வாரும்பன், உங்களை நேரத்தைப் பரிசீலனை செய்து, தகுந்த மருத்து கொடுக்கிறேன்" என்று சொல்லி வலித்தார்.

சென்னை கனலில் சென்ற அதுபது ஆண்டுகளாக ஊட்டு வரும் சென்னை டிராமியே கம்பெனியின் தினச் டைலக்டர்களை மேற்படி பிரமுகரின் அவசர அவசரக் கொள்கையைப் போலவே இருக்கிறது.

தீவிரம் மதாஜனங்களில் பவர் தங்களுடைய உற்புர் உறவினருக்கும் எண்பார்களுக்கும் காழ்த் துக்கள் அதுப்பி விஜய வரூபப் பிறப்பைக் கொண்டாடி விடுப்பார்கள். பற்பல கந்தரங்கள் கிடைச் சேர்க்கவர்க்கும் பரிசுகள் வழங்கிப் புதி தாண்டைக் கொண்டாடி விடுப்பார்கள்.

புது வருஷத்தை முன்னிட்டு, சென்னை டிராமியே கம்பெனியாரும் மேற்படி கம்பெனித் தொழிலாளர்களுக்கும் சென்னை மதாஜனங்களுக் கும் விசேத்திரமான பரிசு வழங்கத் தயாராவில்லை.

சென்ற அதுபது வருஷங்களுக்கே சென்னைமா கை விதிவனில் ஒட்டிக் கொண்டிருந்த டிராமியே

வண்டிகளை வருஷப் பிறப்புக்கு முதல் நாள் அவர்கள் சிறுத்தி விட்டார்கள்; தங்கள் கம்பெனி கையையும் முடி சீர்தவரையும் சிவமித்து விட்டார்கள்.

அதன் பாலுக்க, மேற்படி கம்பெனியைச் சேர்ந்த சுமார் இரண்டாயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலையை இழந்து தவிக்கும்படி சேர்க்கிறுக்கிறது. தினசரி டிராமியே வண்டிகளில் தங்கள் தங்கள் காரியாலயங் களுக்குச் சென்று வந்த இரண்டு லட்சம் சென்னை வாசிகள் வண்டி வரவில்லாதி அசௌகரியத்துக்கு உள்ளாகும்படி சேர்க்கிறுக்கிறது.

சென்றபல வருஷங்களுக்கே சென்னை டிராமியே கம்பெனி கஷ்டத்தில் கடத்து வந்ததால், மதாஜனம் தும்பிவினாயிரம் ரூபாய் வசதையில் கஷ்டம் ஏற்பட்டு வந்ததால், அதனுலேயே கம்பெனியை மூடி, டிராமியே வண்டிகளை சிறுத்தி விடும்படியான நிதிப்பித்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று மேற்படி கம்பெனி மாணேஜர் ஸ்ரீ ஜே. பி. பிப்ரட்ஜெய் தமது அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

டிராமியே கம்பெனிக்கு அவ்வளவு அதிக கஷ்டம் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் என்ன என்பது மேற்படி மாணேஜரின் அறிக்கையிலிருந்து தெளி வாக விடும்.

சிக்கன முறையை ஒட்டிக் காத்ததொழில் சிதிக் கையேவோ, சென்னை சர்க்காரோ கூறிவ போலனை டிராமியே கம்பெனிவார் ஏற்றுக் கொள்ள வில்லை என்று கூறப்படுகிறது.

எனவே, கஷ்டத்தைச் சமாளிப்பதற்கான வழிவகையெல்லாம் கம்பெனி எடுத்துக் கொண்டு பார்த்து விட்டதாகக் கூறுவதற்கில்லை.

டிராமியே வண்டிகளை சிறுத்திவிட்டு, கம்பெனியை மூடுவதென்பது இறுதியாகக் காக்கக் கொள்ள வேண்டிய ஒருமையான முறையாலும், சிங்கமம் கைச் சமாளிப்பதற்குற்ற மந்த முறையான எடுத்துக் கொள்ளுதல் கம்பெனிவார் அவசரப்பட்டு டிராமியே வண்டிகளை சிறுத்தியது பொது ஐயங் களுக்கு இறுமாக்கப்பட்ட பெரும் அபிதி எவ்மென் கூற வேண்டும்.

பல வருஷங்களுக்கே ஏற்பட்ட கஷ்டத்தைத் தாங்கும் சக்தியுள்ள டிராமியே கம்பெனிவார் சில ஊடகக் தாமதித்துத் தங்களுடைய மூடு பட வத்தைத் தொடங்கி விடுக்கலாம். அதாவது மேற்படி கம்பெனியில் வேலை செய்பும் தொழி லாளர்கள், பொது ஐயங்கள், சென்னை சர்க்கார் முதலியோருக்கு முன் கட்டியே அறிவித்து விட்டு, டிராமியே வண்டிகளை சிறுத்தும் கட்டிடிக்கையை மேற் கொண்டிருக்கலாம்.

புராம் வண்டுகள் கீழ்த்திட்டப் போவதாக மெற்படி கம்பெனியார் ஸ்தலதாரியை எக்ஸ ருக்கு அறிவித்திருந்தால், எக்ஸர் அத்தகைய அரம்பாறியை ரோமம் தடுப்பதற்குத் தழி வகைகளைச் செய்திருப்பார்கள்; அங்ஙன அதுதான் ஸ்தலங்களுக்கு அதிக அசௌகரியம் ஏற்படாமல் இருப்பதற்கான முறைகளின்பாவது கைக் கொள் ளுப்பார்க்கல்.

என்னும் புராம்வண்டுகள் கீழ்த்திட்டப்படும், போக்குவரத்து மந்திரி டாக்டர் ஐ. கிருஷ்ணசாமி சிறிதும் தாமதமின்றித் தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டது போன்றத் தகவலாகும்.

புராம் சென்று கொண்டிருந்த பாதையில் அநிக பஸ்கள் போக்கு வரத்துக்கு அவர் ஏற்பாடு செய்துள்ளார். வேறு இழந்தவன் புராம் கம் பெனிட் தொழிற்சாலைகளில் கவனம் செலுத் து வாதோடு குறிதலும் ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொண்டதாக உறுதி கூறி விடுகிறார்.

புராம்வே கம்பெனி, வியாபாரம், வரப் பட்டம் இவற்றை மாத்திரம் குறிக்கோளாகக் கொண்ட சிதாபனம் அகிய; அது குறிப்பினால் போது கவனிப் அக்கறை கொள்ள வேண்டிய சிதாபனம் ஆகும்.

எனவே சாதாரண வர்த்தக சிதாபனங்களிற் போல புராம்வே கம்பெனி கடத்து கொண்டது உடாது. போது ஸ்தலங்களுக்கோ, எக்ஸரூக்கோ அறிவிக்காமல் அவர்கள் தங்கள் கம்பெனியை முடிவிடக்கூடாது. தங்களுடைய அத்தகைய நடவடிக்கைகள் திரைச் சிரண்டு கட்டம் ஸ்தலங்கள் போக்கு வரத்து வசதியின்றித் கஷ

டத்துக்கு உண்டாகும்படி காலமே எவ்வளவு அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும்.

ஆனால், சென்னை புராம்வே கம்பெனியார் அதையெல்லாம் கொஞ்சமாவது ஆப்கிதோய்க்கு பார்த்ததாகத் தெரியவில்லை.

போது கவனத்தாண்டில் வரவும் தெரிய மய மாக வேண்டும்; அதுவகை - போதுதான் எக்ஸர் சிவகாத்தில் இருக்க வேண்டியது அவசியம் என் பது மெற்படி புராம்வே கம்பெனியாரின் விபரீத நடவடிக்கைகளிலிருந்து வேளியாதிறது அகிலவர்!

புராம் வண்டுகள் கீழ்து விட்டதாக எழுத் துள்ள விபரீத சிவகாமையர் சென்னை எக்ஸர் தங்களுக்கும் போது ஸ்தலங்களுக்கும் பணம் தரத் தக்க விதத்தில் உபயோகித்துக் கொள்ள வேண் டும் என விரும்புகிறோம்.

பல ஆண்டுகள் உழைத்து ஒட்டையான புராம் வண்டுகளாக சென்னை நகர விறகுகள் ஏற்படும் பஸ்களான ஓயல் அடியோடு ஒழிந்துவிடும்கூடி செய்வார்கள்.

ஒரு காலம் புராம் வண்டுகளையும் மற்றொரு காலம் உயிரையும் பிடித்துக்கொண்டு ஸ்தலங்கள் மெற்படி வண்டுகளில் தொத்தித் செல்லும் கண் குளிக் குற்றம் புள்ளி கவனிக்க முயற்சிக்கலாம்.

கட்டை வண்டிக் குத் சமமான இப்போதுள்ள புராம்களில் போதுதான் கவனம் பிரயாணம் செய்வ தாக ஏற்படும் கால விரயத்தைத் தடுக்கலாம்.

ரஸ்தாக்களில் அழகாகக் கெடுக்கும் தண்ட வாய்க்களை அகற்றி விட்டு, ஸ்தலத்திற்கும் அடைதங்கள் ஸாடுகளில் இருப்பது போல் புராவி பஸ்களை உபயோகிக்க முற்படலாம்.

சந்தாபிதம்

தேவை

1949

000

தமிழ் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்த ஆண். பெண் இருபாலரும் 1. மெட்ரிகுலேஷன். 2. E. S. L. C. 3. தமிழ் சித்தாக்க. 4. E. S. L. C. (சீம் வகுப்பு) 5. கைத்தறி தொடி. 6. ஸித்தி (50 ஆண்டி) 7. ஜோடியோய் கைத்திரம். 8. திசை. 9. பேனிக் ஆங்கிலம் (A B C D முதல்கித் பார்த்திற்குரிய சமமான பாடம்வகை) முதலிய 1953-54ம் வருட எக்ஸர் பரீட்சைகளுக்குத் தயார் குறும் எவ்வித கட்டணமுமின்றி துடி இவ்வாறாக பவீற்றி பெறக் கூடிய மாணவிகள் தேவை. பிரதி வாரமும் பாடங்கள் அனுப்பி பவீற்றி அளிப்பதற்கும், பரீட்சையின் வெற்றிக்கும் Guarantee Certificate வழங்கப்படும். இப்பத்திரம் மாணவர்களுக்கு, ஆவன யாவும் செய்ய வேண்டியது எவ்வகைப் பொறுப்பு என்பதற்கு ஆதாரமானது. எக்ஸர் உத்திரவு-1. மெட்ரிகுலேஷன், 2. ஸித்தி ஆகிய இரு பரீட்சைகளில் தேறிய மாணவர்கள் இனி தயார். தந்த இவர்க்காகக் கெடுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் படுவார்களென 15-2-53 க் 28-3-53 தேதியுள்ள எக்ஸர் அறிக்கை உத்தரவு.

ஆகவே, 1-5-53 முதல் ஆரம்பமாகும் இத் தயார் வகுப்புக்களில் முழு விவரப் பிரகடனங்களுக்கு உடல் 2 அனு கட்டம்புடன் எழுதி சேர்த்து கொள்ளவும்.

1945ம் ஆண்டு முதல் தொடர்ந்து இத்தகைய தாடிக்க கவி பணியாற்றி வருகின்ற எவ்வகைப் பாரதமாதா ஸித்தி சிவகாமையன் என மகிழ்ச்சிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

000

பாரதமாதா ஸித்தி வித்யாலயம்

சீவகாத்திரம் P. O. - (Via) திருக்கோவிலூர் - S. A. Dt.

அத்தியாயம் 9

கரை உடைந்தது!

பழுவேட்டரையரின் மனத்தில் குடி கொண்டிருந்த வேதனைகளைப் படவிலே இருந்த மற்றவர்கள் உணரக் கூட வில்லை. புயற் காற்றில் படகு அகப் பட்டுக் கொண்டதன் காரணமாகவே அவர் அவ்வளவு சங்கடப்படுவதாக நினைத்தார்கள். பேரிய பழுவேட்டரையர் மனோ தைரியத்தில் நிகரற்றவர் எனப் பெயர் வாங்கி யிருந்தவர். அவரே இவ்வளவு கலங்கிப் போனதைப் பார்த்து, மற்றவர்களின் மனத்திலும் பீதி குடி கொண்டது. எந்த நேரம் படகு கவிழுமோ என்று எண்ணி, அனைவரும் தப்பிப் பிழைப்பதற்கு வேண்டிய உபாயங்களைப் பற்றியும் யோசித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

கடைசியாக, வெகு நேரம் படகு தவித்துத் தத்தளித்த பிறகு, கரை ஏற வேண்டிய துறைக்கு அரைக் காத தூரம் மிழ்க்கே சென்று, படகு கரையை அணுபியது. "இனிக் கல்லை இல்லை" என்று எல்லாரும் பெருமூச்சு விட்டார்கள். அச்சமயத்தில் நதிக் கரையில் புயற் காற்றினால் பேயாட்டம் ஆடிக் கொண்டிருந்த மரங்களில் ஒன்று தடார் என்று முறிந்து விழுந்தது. முறிந்த மரத் தைக் காற்று தூக்கிக் கொண்டு வந்து படவின் அருகில் தண்ணீரில் போட்டது. படகைத் திருப்பி அப்பால் செலுத்துவதற்கு ஓடக்காரர்கள் பெரு முயற்சி செய்தார்கள். பலிக்கவில்லை. மரம் அதி

வேகமாக வந்து படவிலே மோதியது. படகு தடால் என்று கவிழ்ந்தது. மறு கணம் படவில் இருந்தவர்கள் அனைவரும் தண்ணீரில் விழுந்து மிதந்தார்கள்.

மற்றவர்கள் எல்லாரும் படகு கவிழ்ந்தால் தப்பிப் பிழைப்பது பற்றியே எண்ணிக் கொண்டிருந்தார்களாதலால், அவ்வாறு உண்மையில் நிகழ்ந்து விட்டதும், அந்த அபாயத்திலிருந்து சமாளிப்பதற்கு ஓரளவு ஆயத்தமாயிருந்தார்கள். கரையை நெருங்கிப் படகு வந்து விட்டிருந்தபடியால் சிலர் நீர்திச் சென்று கரையை அடைந்தார்கள். சிலர் மரங்களின்மீது தொத்திக் கொண்டு நீர் குர்கள். சிலர் கையில் அகப்பட்டதைப் பிடித்துக் கொண்டு தண்ணீரில் மிதந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

ஆனால் பழுவேட்டரையர் வேறு சித்தனைகளில் ஈடுபட்டிருந்த படியால், படகுக்கு நேர்ந்த விபத்தை எதிர்பார்க்கவே இல்லை. படகு கவிழ்ந்ததும் தண்ணீரில் முழுகி விட்டார். அவரைப் பிரவாகத்தின் வேகம் வெகு தூரம் அடித்துக் கொண்டு போய் விட்டது. சில முறை தண்ணீர் குடித்து, மூக்கிலும் காதினும் தண்ணீர் ஏறி, நினைதித் தடுமாறி, கடைசியில் ஒருவாறு சமாளித்துக் கொண்டு அவர் பிரவாகத்துக்கு மேலே வந்தபோது படகையும் காணவில்லை; படவில் இருந்தவர்கள் யாரையும் காணவில்லை. அது மட்டு

மல்லாமல், வெள்ளம் தம்மை அந்த மாநதியின் மத்தியப் பிரதேசத்தை நோக்கி இழுத்துக் கொண்டு போவதைப் பற்றி வேட்டையாள் அறிந்தார்.

உடனே அந்தக் கிழவரின் கெஞ்சில் பழைய நிரத்தையும் தளிர்த்து எழுந்தது. எத்தனையோ போர்களில் மிக ஆபத்தான நிலைமையில் துணிவுடன் போராடி வெற்றிபெற்ற அந்த மாபெரும் வீரர் இத்தக் கொள்ளிடத்து வெள்ளத்துடனும் போராடி வெற்றி கொள்ளத் தீர்மானித்தார். சுற்று முற்றும் பார்த்தார்; சமீபத்தில் மிகத்து வந்த ஒரு மரக் கட்டையை எட்டிப் பிடித்துக் கொண்டார். கதையைக் குறி வைத்து நீந்தத் தொடங்கினார். வெள்ளத்தின் வேகத்துடனும் புயலின் வேகத்துடனும் ஏக காலத்தில் போராடிக் கொண்டே நீந்தினார். கூக சளைத்தபோது சிறிது நேரம் வெறுமனே மிதந்தார். பலமுறை எதிக் கதையை ஏறமுயன்றபோது மகழ வினால் சேருமி யிருந்த கரை அவரை மறுபடியும் நதியில் தள்ளி விட்டது. உடனே, விட்டு விட்ட கட்டையைத் தாவிப் பிடித்துக் கொண்டார்.

இவ்விதம் இருட்டி ஒரு ஜாமத்துக்கு மேலாகும் வரையில் போராடிய பிறகு, எதிர் படுகையில் காணற் காடு மண்டி வளர்ந்திருந்த ஓரிடத்தில், அவருடைய கால்கள் தரைமையத் தொட்டன. பின்னர், வளைந்து கொடுத்த காணற் புதர்வளின் உதவியைக் கொண்டு அக் கிழவர் தட்டுத் தடுமாறி எடுத்து, கடைசி வாகக் கரை ஏறினார்.

அவரைச் சுற்றிலும் கலுத்தகாரம் குற்றிருந்தது. பக்கத்தில் ஊர் எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. திருமையாற்றுக்கு எதிரில் கரை ஏறவேண்டிய ஓடத் துறைக்குச் சமார் ஒன்றரைத் தாழ் தூரம் கிழக்கே வந்திருக்க வேண்டுமென்று தோன்றியது. ஆம், ஆம்! குடத்தை நகரத்துக்கு அருகிலேதான் தாம் கரை ஏறியிருக்க வேண்டும். இன்றிரவு எப்படியாவது குடத்தை நகருக்குப் போய்விட முடியுமா?.....

புயல் அப்போதுதான் பூரண உக்கிரத்தை அந்தப் பிரதேசத்தில் அடைந்திருந்தது. தூரூபிரம் பேய்கள் சேர்ந்து சத்தமிடுவது போன்ற பேரேகைகளைத் தெலுவிடச் செய்தது. மரங்கள் பட பட வென்று முறித்து விழுந்தன. வானத்தில் அண்ட கடல்கள்கள் வெடித்து விடுவது போன்ற இடி முழை

கள்கள் அடிக்கடி கேட்டன. பெரு மழை நேர வென்று கொண்டியது.

“எங்கேயாவது பாழடைத்த மண்டபம் அல்லது பழைய கோயில் இவ்வாமலா போகும்? அதில் தங்கி இரவைக் கழிக்க வேண்டியதுதான். பொழுது விடிந்த பிறகுதான் மேலே கடைமையத் தொடங்க வேண்டும்” என்று முடிவு எட்டிக் கொண்டு, தன்னாடி நடுங்கிய கால்களை ஊன்றி வைத்த வண்ணம் எதிக் கதையோடு கடந்து சென்றார்.

நுதியில் கதையின் விளிம்பைத் தொட்டுக் கொண்டு வெள்ளம் போய்க் கொண்டிருந்தது. மழை பெய்தபடியால் கரை மேலையும் ஓரளவு தண்ணீராக இருந்தது. இருட்டைப் பற்றியோ சோய்வு வேண்டியதாய்விட்டது. ஆகவே, அந்த வீரக் கிழவர் எடுத்து சென்ற போது, தம் எதிரிலே எதிக் கதையின் குறுக்கே கொஞ்சம் தண்ணீர் அதிகமாக ஓடியதைப் பற்றி அதிக கவனம் செலுத்தவில்லை. திடீரென்று முழங்கல் அளவு ஐயம் வந்த விட்டதும், சற்றுத் தயக்கி போயித்தார். தொடை வளவு ஐயம் வந்ததும் திடுக்கிட்டார். அதற்கு மேலே யொசிப்பதற்கு அவர் சமீபமே இருக்க விட்டது. மறு கணம் அவர் தலை குப்புறத் தண்ணீரில் விழுந்தார். கொள்ளிடத்தின் கரை உடைத்துக் கொண்டு அந்த இடத்தில் தெற்கு நோக்கிப் பாய்ந்து கொண்டிருந்த வெள்ளம் அவரை உருட்டிப் புரட்டி அடித்துக் கொண்டு போயிற்று. கரைக்கு அப்பால் பன்னமாள் பிரதேசமானபடியால் அவரை ஆழமாக, இன்னும் ஆழமாக, அதைப் பாதாளத்துக்கே அடித்துக் கொண்டு போவது போலிருந்தது. படகு கவிழ்ந்த எதிரில் போய்க் கொண்டிருந்த வெள்ளத்தில் முழுவிய போது அவர் சற்று எளிதானவே சமாளித்துக்கொண்டார். இப்போது அவ்விதம் முடியவில்லை. உருண்டு புரண்டு, உருண்டு புரண்டு, மேலே மேலே போய்க் கொண்டிருந்தார். கரை தெரியவில்லை; கரையே கெட்கவில்லை; நீமிர்ந்து நின்று மேலே வரவும் முடியவில்லை. மூச்சுத் திணறி வது. பாரோ ஒரு பவங்கர தாட்சதன் அவரைத் தண்ணீரில் அழுக்கி அழுக்கித் தலை குப்புறப் புரட்டிப் புரட்டி, அதே சமயத்தில் பாதாளத்தை நோக்கி இழுத்துக் கொண்டு போனார். ஆகா! அந்த தாட்சதன் வேறு வாகும் இல்லை! கொள்ளிடத்தின் கதையை உடைத்துக்

கோண்டு, உடைப்பின் வழியாக அதி வேகமாகப் பாய்ந்த வெள்ளையெல ராட்சதன் தான்! அவனுடைய கோமான பிடிவிலிருந்து, பயங்கரமான உருட்டலிலிருந்து, தப்பிப் பிழைக்க முடியுமா? எவ் தரையில் பாவலில்லையே? கைக்குப் பிடி எதுவும் அடப்படவில்லையே? மூச்சுத் திணறுகிறதே? கழுத்தைப் பிடித்துத் திருகுவது போலிருக்கிறதே? காது செவிடுபடுகிறதே!..... துர்க்கா பரமேசுவரி! தேவி! என் இந்த விபத்திலிருந்து பிழைப்பேனா!..... அடியாமி! கந்திமி! உன்னால் என்க்கு வேகத்தையைப் பார்! ஐயோ! பாவம்! உன்னை அந்த துரந்தரகன் மத்தியில் விட்டு விட்டு வந்தேனே? சீச்சி! உன் அழகைக் கண்டு மயங்கி, உன் சிவையைக் கண்டு இரங்கி, உன்னை மணந்து கொண்டதில் என் என்ன கசத்ததைக் கண்டேன்? மன அமைதியை இழந்ததைத் தவிர வேறு என்ன பலனை அனுபவித்தேன்? உடைமையில், இப்படிக் கொன்னிடத்து உடைப்பில் அடப்பட்டுத் திணறித் திண்டாடிச் சாகப் போகிறேனே! அறுபத்து ஈரது போர்ச் சாபங்களைக் கமந்த என் உடம்பைப் புதைத்து விடச் சைரட்டிப் பள்ளிப்படை கட்டப் போவதில்லை! என் உடம்பாறும் கண்டெடுக் கப் போவது உட இல்லை! எங்கேயாவது படு பன்னத்தில் சேற்றில் புதைத்து விடப் போகிறேன்! என் கதி என்ன ஆகிறது என்று உட யாருக்கும் தெரியாமலே போய்விடப் போகிறது! அல்லது எங்கேயாவது கரைவிலே கொண்டு போப் என் உடம்பை இவ் வெள்ளம் ஒதுக்கித்தன்னவிலும்! நாய்களின் பிடுங்கித் தின்று பிடியாறப் போகின்றன!...

ஓவ சீமிட ரோத்திற்குள் இவை போன்ற எத்தனையோ எண்ணங்கள் பருவெட்டலாய் மனத்தில் தோன்றி மறைந்தன. பின்னர் அடியோடு அவர் சிவையை இழந்தார்.....

திடீர் என்று தலையில் ஏதோ மூட்டி யதும் மீண்டும் சிறிது சிவையு வந்தது. கைகள் எதைவோ, — கருக்கல்லியோ, கெட்டியான தாரையையோ, — பிடித்துக் கொண்டிருந்தன. ஏதோ ஒரு சக்தி, அவரை மேலே கொண்டு வந்து உந்தித் தன்னியது. அவரும் மிச்சமிருந்த சிறிது சக்தியைப் பிரயோகித்து, கால்களை ஊன்றி மேலே எழும்பிப் பாய்ந்தார். மறு சீமிடம், கெட்டியான கருக்கல் தரையில் அவர் மிடைந்தார். கஷ்டப்பட்டுக் கண்டுகித் திறக்கப் பிரயத்தனப் பட்டார். இதிக அழுங்கிக் கிடந்த கண்ணீர்துளிகள் சிறிது திறந்ததும், எதிரே தோன்றிய ஜோதி அவருடைய கண்டுகைக் காசு செய்தது. அந்த ஜோதியில் துர்க்கா பரமேசுவரியின் திருமுக மண்டலம் தரிசனம் தந்தது! தேவி! உன் கருணையே கருணை! என்னுடைய அமைதியற்ற மண்ணுலக வாழ்வை மூடித்து விண்ணுலகில் உன்னுடைய சந்திரனாத்துக்கே அழைத்துக் கொண்டாப் போதும்!.....

இவ்வா, இவ்வா! இது விண்ணுலகம் இவ்வா, மண்ணுலகத்திலுள்ள அம்மன் கோயில், எதிரே தரிசனம் அளிப்பது அம்மனுடைய விக்கிரகம். தாம் விழுந்து மிடப்பது கர்ப்பக் கிருமந்ததை அடுத்த துள்ள அந்த மண்டபம் அம்மனுக்கு அருகில் முணுக், முணுக்கென்று சிறிய திபம் எரிந்துகொண்டிருக்கிறது. அதன் வெளிச்சத்தான் சற்று முன் தம் கண்ணை அல்லவா உடம்படி செய்தது! வெளிவிலே இன்னும் 'ரோ' என்று மறை கொட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. புயலும் அடித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அவ்வளவு புயலும் மழையும் தேவி கோயிலின் கர்ப்பக்கிருமந்தையில் ஒளிர்த்த திபத்தை அரைக்க முடியவில்லை! இது ஒரு கல்யாணசூரியோ? துர்க்கா பரமேசுவரி தம்மிடம் வைத்துள்ள கருணைக்கு எதிர்தியோ? எத்தனை பெரிய விபத்துக்கள் வந்தாலும் தமது ஜீவன் மங்கி விடாது என்று எடுத்துக் காட்டுவது போல அல்லவா இருக்கிறது? ஐகன் மாதாவின் கருணையே கருணை! தமது பக்தி பெய்க்கும், தாம் செய்த பூசனை எல்லாம் விண் போகவில்லை.....

மேலார் தட்டுத் தடுமாறி, எழுந்து சிந்த மூலங்கார். அவர் உடம்பு நடுங்கிவது. வேறு ரோம் வெள்ளத்திலேயே மிடைந்தபடியால் உடம்பு சில்லிட்டு நடுங்குவது இயல்புதான் அன்றோ? அம்மன் சந்தியில் திரை விடுவதற்காகத் தோங்கிய துணிவை எடுத்து உடம்பை கன்ருகத் துடைத்துக் கொண்டார். தமது சாத துணியைக் களைந்து எறிந்து விட்டு திரைத் துணியை அரையில் உடுத்திக் கொண்டார்.

அம்மன் சந்தியில் உடைந்த தேவ் காய் மூடிகள், பழங்கள், சிவேதனத்துக் கான பொங்கல் பிரசாதங்கள்—எல்லாம் வைத்திருப்பதைக் கண்டார். தேவிக்குப் பூசை செய்வதற்காக வந்த பூசாரியும் பிரார்த்தனைக் காதர்களும் எல்லாவற்ற

வறையும் அப்படி அப்படியே போட்டு விட்டு ஓடிப் போயிருக்க வேண்டும். ஏன் அவர்கள் அப்படி ஓடினார்கள்? புயலுக்கும் மழைக்கும் பயந்து ஓடினார்கள்? அல்லது கொள்ளிடத்துக் கரையில் உடைப்பு ஏற்பட்டு விட்டதைப் பார்த்து விட்டு ஓடினார்கள்? எதுவாயிருந்தாலும் சரி, நாம் செய்த புண்ணியந்தான்! துர்க்கா பரமேசுவரி தம்மை உடைப்பு வெண்ணத்திலிருந்து காப்பாற்றியது மட்டுமல்ல; தம்முடைய பரிசீலனைக்குப் பிரசாதமும் வைத்துக் கொண்டு காத்திருக்கிறாள்.....

இன்றிரவை இந்தக் கோவிலிலேயே கழிக்க வேண்டியதுதான். இதைக் காட்டிலும் வேறு தக்க இடம் கிடைக்கப் போவதில்லை. உடைப்பு வெண்ணம் இந்தச் சிறிய கோவில் ஒட்டித்தான் பாய்ந்து செல்ல வேண்டும். அதனால் கோவிலுக்கே ஆபத்து வரலாம். கோவி

லுச் சுற்றிலும் வெண்ணம் குழி பறித்துக் கொண்டிருக்கும். அஸ்திவாரத்தையே தகர்த்தாலும் தகர்த்து விடும். ஆயினும் இன்று இரவுக்குள்ளே அப்படி ஒன்றும் நேர்த்து விடாது. அவ்விதம் நேர்வதாயிருந்தாலும் சரிதான். அன்றிரவு அந்தக் கோவில் விட்டுப் போவதற்கில்லை. உடம்பில் தெம்பு இல்லை; உன் னத்திலும் சத்தி இல்லை.....

பய பக்தியுடன் பழுவேட்டரைவர் தேவியின் சந்திரனைத் தேருங்கினார். அவ்விருந்த பிரசாதங்களை எடுத்து வேண்டிய அளவு அருந்தினார். மிச்சத்தைப் பத்திரமாக வைத்து முடினார்.

தேவியின் மூன்றிலையில் நமஸ்காரம் செய்யும் பாவனையில் படுத்தார். கண்களைச் சுற்றிக்கொண்டு வந்தது. சிறிது நேரத்துக்குள் பழுவேட்டரைவர் பெருநறுவிலில் ஆழ்ந்து விட்டார்.

அத்தியாயம் . 10

கண் திறந்தது!

பூதவில் ௩௫ வெண்ணத்திலும், பின்னர் உடைப்பு வெண்ணத்திலும் அகப்பட்டுத் திண்டாடியபடியால் பெரிதும் களைப்படைந்திருந்த பழுவேட்டரைவர் வேறு நேரம் நினைவற்று, உணர்ச்சி வற்று, கட்டையைப்போல் கெட்டுத் தளர்ந்து விழுந்தார். வெண்டிய அளவு தூங்கிய பிறகு, இவ்வளவு நினைவுகளும் கையாளும் தோன்றின. ஒரு சமயம் துர்க்கா பரமேசுவரி கோவில் விக்கிரகத்திலிருந்து புறப்பட்டு வந்து அடி எடுத்து வைத்து நடந்து அவர் அருகில் வந்தான். அவன் விடைய கண்களினால் அவரை உற்று நோக்கிய வண்ணம் திருவாய் மலர்ந்தான்: — "அடே, பழுவேட்டரைவா! நீயும் உன் குலத்தாரும் தலை முறை தலை முறையாக எனக்கு வேண்டிய வர்கள். ஆகையால் உனக்கு எச்சரிக்கிறேன். உன்னுடைய அரசன்மனையில் நீ கொண்டு வைத்திருக்கிறாயே. அந்த நத்திலி என்பவன் மனிதப் பேண் உருக் கொண்ட ராட்சஸி. உன்னுடைய குலத்தை யும் கோழர் குலத்தையும் வேரோடு அழித்துப் போடுவதற்காக வந்தவன். அதற்குச் சரியான சமயத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான். அவன் உன் அரசன்மனையிலிருந்தும் உன் உன் னத்திலிருந்தும் அப்புறப் படுத்தி விட்டு மறு காலியம் பார்! இல்லாவிட்டால்,

உனக்கும் உன் குலத்துக்கும் எள்ளும் அழியாத அபரீத்தி ஏற்படும்.....!"

இவ்விதம் எச்சரித்து விட்டுத் தேவி திரும்பச் சென்று விக்கிரகத்துக்குள் புகுந்து கலந்து விட்டாள்!.....

பழுவேட்டரைவர் திடுக்கிட்டு எழுந்தார். அவர் உடம்பு கிடுகிடு என்று குலுக்கி கொண்டிருந்தது. நாம் கண்டது கையதான் என்று நம்புவது அவருக்குச் சற்று சிரமமாகவே இருந்தது. ஆயினும் அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்று தீர்மானித்துக் கொண்டார்.

பொழுது கன்னுக் கிழிந்திருந்தது. புலவன் உக்கிரம் தணிந்திருந்தது. மழை சின்று போயிருந்தது. 'சேர்' வென்ற சத்தம் மட்டும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. கோவில் வெளி மண்டபத்தின் விளிம்பின் அருகில் வந்து சின்று சுற்று மூற்றம் பார்த்தார். அவர் கண்ட காட்சி உற்சாக மளிப்பதாக இல்லை.

கொள்ளிடத்தின் உடைப்பு இதற்குள் மிகப் பெரிதாகப் போயிருந்தது. ௩௫ வெண்ணத்தில் ஏறக்குறையப் பாதி அந்த உடைப்பின் வழியாகக் குப்பு குப்பு வென்று பாய்ந்து கொண்டிருந்ததாகத் தோன்றியது. மிகக்குத் திசையிலும் தெற்குத் திசையிலும் ஒரே வெள்ளக் காடாக இருந்தது. மேற்கே மட்டும் கோவிலு

அடுத்துச் சிறிது தூரம் வகரயில் வெள்ளம் சுழி போட்டுக் கொண்டு தள்ளிக் குதித்துக்கொண்டு போயிற்று. அப்பால் குட்டை மரங்களும் புதர்களும் அடர்ந்திருந்த காட்டுப் பிரதேசம் வேகு தூரத் தூக்குக் காணப்பட்டது. அது திருப்புறம் பயம் கிராமத்தை அடுத்த காடாயிருக்க வேண்டுமென்றும், அந்தக் காட்டின் கடுவில் எங்கேயோதான் கங்க மன்னன் பிருதிவிபதிக்கு வீரக் கல் நாட்டிய பழைய பன்னிப் படைக் கோயில் இருக்க வேண்டும் என்றும் ஊகம் செய்தார்.

அந்தப் பள்ளிப்படை உட்கா இடத்தில் நூறு வருஷங்களுக்கு முன்னால் நடந்த மாபெரும் யுத்தம் அவர் களை வுக்கு வந்தது. அந்தப் போரில் சோழர் குலத்துக்கு உதவியாகத் தமது முன்னோகன் செய்த வீர சாகஸச் செயல்களையும் ஞாபகப் படுத்திக் கொண்டார். அப்படிப்பட்ட தமது பழம் பெரும் குலத்துக்கு இந்த கந்தினியினால் உண்மை யிலேயே அவகேடு நேர்த்து விடுமோ? துர்க்கா பரமேசுவரி தமது கன்னியை தோன்றிக் கூறியதில் ஏதேனும் உண்மை இருந்தாலும் இருக்குமோ.....?

எப்படி யிருந்தாலும் இனி சர்வ ஞாக் கிரகதயாக யிருக்க வேண்டும். கந்தினி யினி அந்தரங்கம் என்ன வென்பதையும் கண்டு பிடித்தேயாக வேண்டும். முதலில், இங்கிருந்து தப்பிச் சென்ற பிறகல்லவா, மற்றக் காசிவர்கள்? திருப்புறம் பயம் கிராமத்தை அடைந்தால் அங்கே ஏதேனும் உதவி பெறலாம். கவிழ்ந்த படகிலிருந்து தம்மைப் போல் வேறு யாரோளும் தப்பிப் பிழைத் திருந்தால், அவர்களும் அங்கேவந்திருக்கக் கூடும். ஆனால் வெள்ளத்தைக் கடந்து திருப்புறம் பயம் கிராமத் துக்குப் போவது எப்படி?

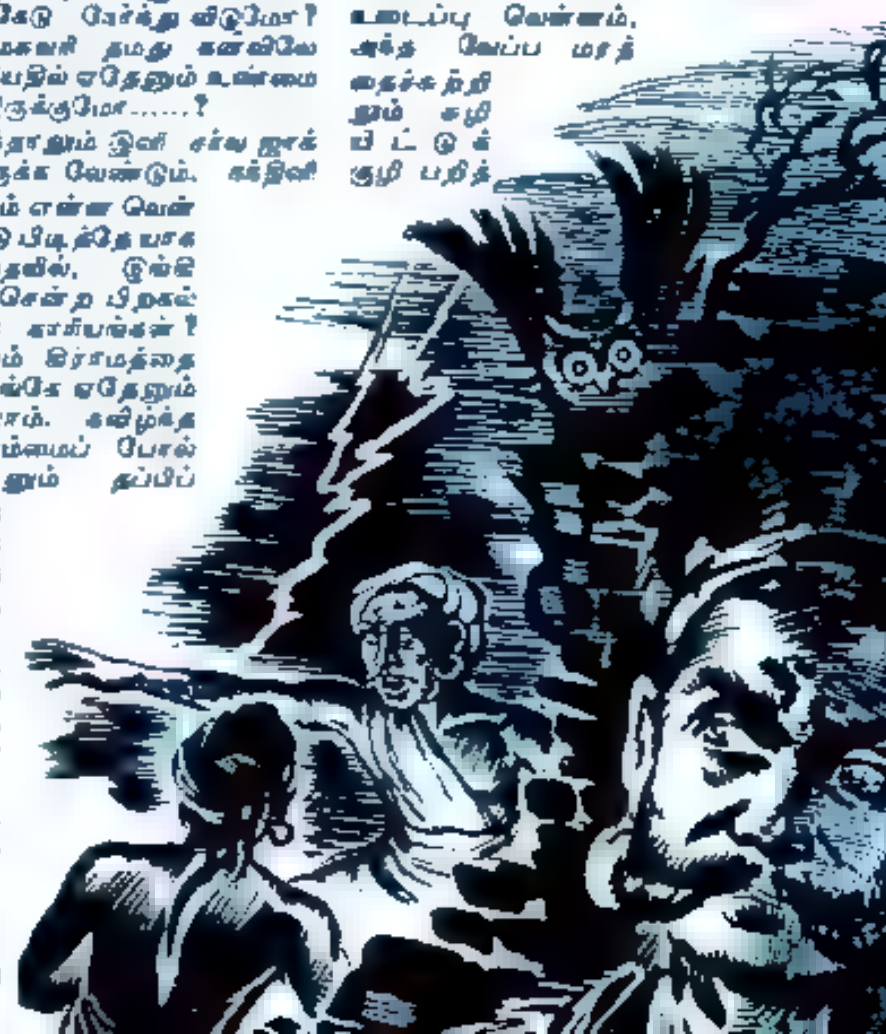
இந்தக் கோலிலைச் சுற்றி உடைப்பு வெள்ளம் இப்படிச் சுழி போட்டுக் கொண்டு ஓடு

தெறித? இதில் ஒரு மத யாணி இறங்கினால் கூட அடித்துத் தள்ளிக் கொண்டு போய் விடுமோ? இதை எப்படித் தாண்டிச் செல்வது?

உடைப்பு வெள்ளம் கோலிலைச் சுற்றிக் கீழே கீழே தோண்டிக் குழி பறித்துக் கொண்டிருப்பது நிண்ணம். கோலில் எப்போது விழுமோ தெரியாது! துர்க்கா பரமேசுவரியின் சக்தி யினால் விழாமலிருந்தால் தான் உண்டு. ஆயினும், அங்கிருந்து வெளியேறுவது எப்படி? உடைப்பு வெள்ளம் வடிந்த பிறகு போவது என்றால், எத்தனை நாள் ஆகுமோ தெரியாது.

கங்கவெண், வேடுவரு வழி இருக்கிறது. கோலிலுக்கு எதிரே பிரம்மாண்டமாக வளர்க்கிற இந்த வேப்பமரம் ஒன்று இருந்தது. புயற் காற்றிலே விழாமல் அது எப்படியோ தப்பிப் பிழைத்தது. ஆனால் கோலிலைச் சுற்றித் தள்ளிச் சென்ற கொண்டிருந்த உடைப்பு வெள்ளம், அந்த வேப்ப மரத்

தைச் சுற்றி
தும் சுழி
பிட்டுக்
குழி பறித்

பேரம் எங்கே
வாயது கனர
பேரத்தின்
சேர்க்கும். மரம்
விழுந்தவுடனே
அதன் மீயில்
தோத்தி யறித்
கொண்டால்,
ஒருவாறு அங்
கிருந்து தப்பிப்
பிழைக்கலாம்.

அதுவாயில்
அக் கோயிலி
யேயே திருக்க
வேண்டியது
தான், தேவி
யின் சுதனியி
னும் இன்னும்
ஒருவான் பரி
யாறுவதற் றும்
பிரதாபம் மீச்ச

மிருக்கிறது. மரம் விழும்
வகையில், அவ்வது நான்
ளம் வடிவும் வளரவில்
அங்கேயே பொறுவாயு
டன் கைத்திருக்க வேண்டி
யதுதான். அதைத் தவிர
வேறு என்ன செய்வது?

அவரப் படுவதில் பயன்
ஒன்றுமில்லை. நம்மால் இய
வுவதில் இன்னும் பிறை
பெரிய காரியங்கள் ஆக
வேண்டி எஞ்சப்படுவது
தான். தேவி நுகர்வதா
வெள்ளத்தில் சாகாரம்
சாப்பாட்டு விருக்கிடுவர்.
அதன் மீயிலே நடக்க
வேண்டியதற்கும் துக்க
பாடுகவாரியை வரி கூட்டு
வான் அல்லவா?

அன்று பகல் போன்றது. இன்னும் ஓர்
இரவும் பகலும் கழிந்தன. புயல்தான்
சென்ற விட வெல்லாம் அதாபுதம்
செய்து கொண்டே செருத்தினைவை
கோக்குச் சென்று விட்டது.

அவாணமும் விட்டு விட்டது. ஆனால்
துக்கா தேவியின் கோயிலில் அகப்
பட்டுக் கொண்ட பழுவைட்டகரவாந்த
யட்டும் விடுதலை விட்டவில்கை, கொன்
விட்டது வெள்ளம் குதறந்தது போலக்
கரணப்பட்டது. ஆனால் உடைப்பு வர
வரப் பெரிதாடிக் கொண்டே வந்தது.
கோயிலைச் சுற்றிச் சென்ற வெள்ளம்
குதறியவில்கை. ஆழம் என்னமோ அதிக

துக்கொன் டிருந்ததால், கோயில் விழுவ
தற்கு முன்னால், அந்த மரம் விழுவது
மீச்சலம். மரம் விழந்தால் அநேகமாக
மேற்குத் திசையிலுள்ள காட்டுப் பிர
தேசத்துக்கு ஒரு பாலத்தைப் போல்
அது விழக்கூடும். இவ்வா விட்டாலும்,
வெள்ளம் மரத்தை அடித்துக் கொண்டு

மாமிக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். அதை அந்தப் பார்ப்பது எப்படி? அல்லது அந்த உடைப்பு வெள்ளத்தில் இறங்கி நீதிச் செல்லுவது பற்றித்தான் நீண்டதுப் பார்ச்சியும் முடியுமா?

உடைபொக, அன்று குரியன் அந்த மிக்கும் மோத்தின் பழுவேட்டகரவர் எதிர்பார்த்தபடி, கோவிலுக்கு எதிரே விழுந்த பெரும் வெப்பமாதலும் விழுந்தது. விழுந்த மரம் எல்லா வேளைபொக உடைப்பு வெள்ளத்தின் மேற்குக் கதா மயத் தொட்டுக் கொண்டு விடத்தது. அதன் வழியாக அப்பால் செல்வதற்குப் பழுவேட்டகரவர் ஆபத்தமாய்த். இரவிலே புறப்பட்டு அந்தக் காட்டுப் பிரதேசத்தில் எப்படி வழி காட்டு பிடித்துப் போவது என்பது பற்றிக் சிந்தித்தபின்னார். சில கண மோத்துக்கு மேல் அந்தத் தயக்கம் சீடித்திருக்கவில்லை. உடனே புறப்பட வேண்டியததான் என்று முடிவு செய்து, தம்மை அந்தப் போர்பத்தியிருந்த காத்தருளிய தர்க்கா பரமேசுவரிக்கு என்று தெரிவிப்பதற்காகச் சச்சிதிகை செருங்கினார். சச்சிதியில் விழுந்த கமல்களித்தார்.

அச்சமயத்தில் அவர் உடம்பு சிவிர்க்கும்படியான குரல் ஒன்று கேட்டது. முதலில் துர்க்கையம்மந்தான் பேசுகிறாளா என்று தோன்றியது. பிறகு, இல்லை; குரல் வெளியில் சிறிது தூரத்துக்கு அப்பாலிருந்து வருகிறது என்று தெளிவடைந்தார்.

"மந்திரவாதி! மந்திரவாதி!" என்று கூப்பிட்டது அந்தக் குரல்.

பிறகு மதுபடியும், "ரவிதாஸா! ரவிதாஸா!" என்று மீண்டும் கூவியது. மூன் எப்பொழுதோ கேட்ட குரல் போலத் தோன்றியது.

பழுவேட்டகரவர் எழுந்த மூன் மண்டபத்துக்கு வந்தார். தான் மதையில் நின்று குரல் வந்த இடத்தை ரோக்கினார். உடைப்பு வெள்ளத்துக்கு அப்பால், விழுந்த வெப்ப மரத்தின் துளிப் பகுதிக்கு அருகில், நச் உருவம் சிந்த கொள் டிருக்கக் கண்டார். "மந்திரவாதி! மந்திரவாதி!" என்னும் உக்குரல், அவருக்குத் தம் சகோதரன் மூன்றொரு சமயம் உறியவற்றை குரபல் படுத்தியது. துர்க்காதேவியின் கருணையினால் தாம் அதாவதா அறிந்திராத மர்மத்தை அறிந்து கொள்ளப் போகிறோமோ என்ற எண்ணம் உதித்தது. ஆதலின் அவசரமாய் நின்றார்.

அக்காலயில் நின்ற உருவம் விழுந்த வெப்ப மரத்தின் வழியாக உடைப்பு வெள்ளத்தைக் கடந்து வரத் தொடங்கி வதைப் பார்த்தார்.

தம் கண்ணில் அதாவதா செய்திராத ஓர் அநிசயமான காரியத்தைப் பழுவேட்டகரவர் அப்போது செய்தார். கோவில் மூன் மண்டபத்தில் சட்டென்று படுத்துக் கொண்டார். தூக்குவது போலப் பாராக்கு செய்தார்.

ரவிதாஸன் என்னும் மந்திரவாதி கைப்பற்றி அறிந்து கொள்ளும் ஆகா அவதா அல்லவாகப் பற்றிக் கொண்டது. அவன் கத்தின்கைப் பார்ப்பதற்காகச் சில சமயம் அவர் அரண்மனைக்கு வந்த மந்திரவாதிபொகவே இருக்க வேண்டும். அவனுக்கும் கத்தின்கையும் உன்சு தொடர்பு உண்மையில் எத்தகையது? அவனை இந்த இடத்தில் இந்த வேளையில் தேடி அலைதெயன் வரர்? எதற்காகத் தேடுகென்? இதைமெய்வாம் தெரிந்து கொண்டால், ஒரு வேளை கத்தினி தம்மை உண்மையிலேயே வகுசித்த வருகிறாளா என்பதைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளலாம் அல்லவா? ரவிதாஸன் மட்டும் அவரிடம் சிக்கிக் கொண்டால், அவ விடத்தியிருந்து உண்மையைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் விடுவதில்லை என்று மனத்தில் உறுதி கொண்டார்.

தூக்குவதுபோல் பாராக்கு செய்து நிக் அருகில் அந்த மனிதன் வந்தான். மீண்டும் "ரவிதாஸா! ரவிதாஸா!" என்று கூப்பிட்டான்.

ஆகா! இந்தக் குரல்? உடம்பூர் மானிகையில் மூன்றொரு நடவை வெண்ணுட்டம் ஆடிக் குறி கொள்ளுனே, அந்தத் தெய்வானன் குரல்போல அல்லவா இருக்கிறது? இவனுடைய கழுத்தைப் பிடித்து இதுக்கி உண்மையைச் சொல்லும்படி சொல்லுமா? வேண்டாம்! இன்னும் சற்றுப் பொறுப்போம். இவன் மூலமாக மந்திரவாதி ரவிதாஸனைப் பிடிப்பதல்லவா மூக்கியமான காரியம்?

"மந்திரவாதி! குரியன் அந்தமிப்பதற்குக்கானே தூங்கி விட்டாயா? அல்லது செத்துத் தொலைந்து போய் விட்டாயா?" என்று சொல்லிக் கொண்டே வந்த மனிதன் பழுவேட்டகரவரின் உடம்பைத் தொட்டு அவருடைய மூகம் தெரியும்படி புரட்டினான். அப்படிப் புரட்டியும் பழுவேட்டகரவர் ஆடாமல் அவசரமாய் விடத்தார்.

யின் மாண்பும் முன்னீரவும் கவந்து
மயங்கிய அந்த நேரத்தில், மங்கலான
வேளிக்கத்தில், தேவரானன் (ஆமாம்:
அவனைதான்!) பழுவேட்டையரின்
முகத்தைப் பார்த்தான். தன் கண்களை
நன்றாகத் துடைத்துக் கொண்டு இன்
னொரு தடவை உற்றுப் பார்த்தான்.
பீதியும், பயங்கரமும், ஆச்சரியமும், அவ
நம்பிக்கையும் கலந்து தோனித்த கணக்
குரலில் "ஊ ஊ!" "ஓ! ஓ!" "ஆ! ஆ!"
என்று ஊனாயிட்ட வண்ணம் அவ்
விடத்தை விட்டு ஓட்டம் பிடித்தான்!

பழுவேட்டையர் கண்களைத் திறந்து
நிமிர்ந்து உட்கார்ந்து பார்ப்பதற்குள்ளே
அவன் போயிறுக்கு முன்னுயிருந்த பனி
பீடத் திறந்த மண்பத்தை இரண்டு
காட்டில் தாண்டிச் சென்று, வேப்பமரப்
பாலத்தின் மீது வேகமாக நடக்கத்
தொடங்கி விட்டான்.

இரும்பிப் பார்ப்பதற்குக் கூட ஒரு
கணமும் நிலவாமல் அதி வீரவாக அம்
மரத்தின்மீது ஓட்டமும் தாவுதுமாகச்
சென்று அக்கரையை அடைந்தான். மறு
கணம் புதர்க்களும் மரங்களும் அடர்ந்த
காட்டில் மறைந்து விட்டான்.

பழுவேட்டையர் அவன் மீறண்டு
தாவி ஓடுவதைக் கண் கொட்டா விடப்
புடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.
காட்டில் அவன் மறைந்ததும், சமயம்
நேர்ந்தபோது அவனைப் பிடிக்காமல்
தாம் விட்டுவிட்டது தவறே என்ற ஐயம்
அவரைப் பற்றிக் கொண்டது. உடனே,
அவரும் குதித்து எழுந்து ஓடினார்.
தேவரானனைப் போல் அவ்வளவு வேக
மாக மரப் பாலத்தின் பேரில் அவரால்
தாவிச் செல்ல முடியவில்லை. மென்ன
மென்னத் தட்டுத் தடுமாறிக் கொண்டே
ஆங்காங்கு பிடித்துக் கொண்டதான்
போகவேண்டியிருந்தது.

அக்கரை அடைந்ததும் காட்டுப் பிர
தேசத்துக்குள்ளே ஒற்றையடிப் பாதை
ஒன்று போவது தெரிந்தது. அதை
உற்றுப் பார்த்தார். சேற்றில் புதிதாகக்
காலடிகள் பதிந்திருந்தது தெரிந்தது.
அந்த வழியிலேதான் தேவரானன்
போயிருக்க வேண்டுமென்று தீர்மானி
த்து மேலே விசைவாக நடந்தார்.

அது முன்னிலாக் காலமானாலும்
வானத்தில் இன்னும் மேகங்கள் குழிர்
திருத்தபடியால் சல்ல இருட்டாகவே
இருந்தது. காட்டுப் பிரதேசத்தில் என்ன
வெல்லாமோ சத்தங்கள் கேட்டன.
புயலிலும் மழையிலும் அடிபட்டுக்
கஷ்டங்களுக்கு உண்ணாவிருந்த காட்

தூற்றண்டு
அநுபவத்தில்
தேர்ந்தெடுத்த
உயர் ரக
புகையிலை
தயாரிப்பு!

உலக
மார்க்க

அசல் தயாராக
பட்டணம் பொடி

ORIGINAL
SHUNMUGAM SNUFF (SHU) CO.
P. O. No. 100, ... MADRAS-1

விநியோகக்குத் தயார்!

நாட்டுக்கோட்டை
நகரத்தார் வரலாறு

விநியோக ரூ. 4-8-0
(தயார் செய்து தனி)

*

விநியோக ரூ. 4-8-0

கமர்ஷியல் பிரின்சிபிள்
அண்டு பப்ளிஷிங் ஹவுஸ்
18, அண்ணாபுரம் தெரு. 21-கி-1

ரூ. ரூ. பழ. தி. கப்பையா
செட்டியார் அவர்கள்
எழுதினார் - மதுரை மீதா

கவானரின் வாழ்த்து

தமிழ் இசைச் சங்கம் இம்மாதம் பதினைந்தாம் தேதி பத்தாவது ஆண்டு விழா கொண்டாடுவதைக் குறித்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

இப்போது நடந்து வரும் நமது கலைகளின் புனருத்தாரண சகாப்தத்தில் இசை ரீபுனர் களுக்கு ஊக்கமும் உற்சாகமும் அளிப்பது எனக்கு மிகச் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கிறது. சந்தேக துறையில் சென்னை மகத்தான கீர்த்தி பெற்று விளங்குவது எல்லோரும் அறிந்ததே.

இந்த விழா மக்களின் வாழ்க்கையில் இன் னும் அதிக அன்னியோன்னியத்தையும் இன் பத்தையும் உண்டு பண்ணுமாக.

தமிழ் இசைச் சங்கம் அதன் உயர்ந்த முயற்சியில் சகல வெற்றியும் பெறப் பிரார்த் திக்கிறேன்.

ராஜபலகம், சிவடி }
ஏப்ரல் 8, 1958 }

பி. பிரகாச
(General Manager)

டி.ல் வாலும் நிவராசிகள் ஊக்கத்திறவை மனற நின்றதினல் ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சி யைத் தெரிவித்துக் குரல் கொடுத்துக் கொண்டு அங்கு மிங்கும் சஞ்சரித்தன.

இற்றையடிப் பாதை சிறிது தூரம் போய் நின்று விட்டது. ஆனால் பழு வேட்டரையர் அத்துடன் நின்றுவிட விரும்பவில்லை. அன்றாட முழுதும் அந்தக் காட்டில் அலைந்து நிரியும்படி நேர்ந்தாலும் அந்தத் தேவராளனையும் அவன் தேடிப் போகும் மந்திரவாதி ரவிதாஸனையும் பிடித்தே திருவது என்று தீர்மானித்துக் கொண்டு, காட் டுப் புதர்களில் வழிகண்ட இடத்தில் துழைந்து சென்றார்.

ஒரு ஞாயி நேரம் காட்டுக்குள் அலைந்த பிறகு சுற்றுத் தூரத்தில் வெளிச்சம் ஒன்று தெரிவதைப் பார்த்தார். அந்த வெளிச்சம், நின்ற இடத்தில் நில்லாமல் போய்க் கொண்டிருந்தபடியால், அது வழி கண்டு பிடிப்பதற்காக யாரோ கையில் எடுத்துச் செல்லும் கணுத்தின் வெளிச்சமாகவே இருக்க வேண்டும்.

அந்த வெளிச்சத்தைக் குறி வைத்துக் கொண்டு வெகு விவரமாக நடந்தார். வெளிச்சத்தை நெருங்கிச் சென்று கொண்டிருந்தார்.

கடைசியாக, அந்தச் சுற்றுத் தெளிச் சம் காட்டின் நடுவே ஒரு பாழடைந்த மண்டபத்தை வெளிச்சம் போட்டுக்

காட்டுவது போல் காட்டி விட்டு உடனே மறைந்தது. அந்த மண்டபம் திருப்பறம் பயத்தினுள்ள பிருதிவிபதியின் பள்ளிப் படைக் கொலித்தான் என்பதைப் பழு வேட்டரையர் பார்த்த உடனே தெரிந்து கொண்டார். பன்னிப்படைவை நெருங்கி ஒரு பக்கத்துச் சுவர் ஓரமாக நின்று காது கொடுத்துக் கேட்டார்.

ஆமாம்; அவர் எதிர்பார்த்தது வின் போகவில்லை. இரண்டு பேர் பேசிக் கொண்டிருந்தது கேட்டது. உரத்த குர லில் பேசியபடியால் பேசியது தெளி வாகக் கேட்டது.

"மந்திரவாதி! உன்னை எத்தனை நேர மாகத் தேடித் கொண்டிருக்கிறேன். தெரியுமா? நீ ஒரு வேளை வர முடியா மற் போய் விட்டதோ, அல்லது உன்னை வந்தான் யமன் கொண்டு போய் விட் டானோ என்று பயந்து போனேன்!" என்றான் தேவராளன்.

மந்திரிவாதி ரவிதாஸன் கட. கட வென்று சிரித்தான்.

"யமன் என்னிடம் ஏன் வருகிறான்? கந்தர சோழனையும் அவனுடைய இரண்டு பிள்ளைகளையுந்தான் யமன் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறான். நானிய தினம் அவர்களுடைய வாழ் நான் முடிந்து விடும்!" என்றான் மந்திரவாதி.

அச்சமயம் வானத்தையும் பூமியையும் பிரகாசப்படுத்திக் கொண்டு மின்னல் ஒன்று மின்னியது. (தொடரும்)

ராஜா சர் அண்ணாமலைச் செட்டியார்

◦ இதை வளர்ச்சி ◦

1947-ம் ஆண்டு இதை நடைமுறைக்கு
இறங்கிவிட்டார்கள். அதற்கு
முன்பாகவே சென்னை மாநிலம்
அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த
சமயம் இதைப்போல ஏதாவது
பொது சபை இருந்தது. ஏனென்றால்
அந்த மக்களின் குறைபாடுகளை
கொள்ளவேண்டும். ஆனால் அந்த
சமயத்திலே இப்போது
தமிழகம் தான் இருந்த
தெரியவில்லை.

வி. வி. சுவாமிசாமி

ஒரு அணுவுக்கு 3 மைல்கள்

ஒரு 125 லி. லி. எங்கும்கூட, ஒரு காலம் பெட்ரோலிக் அது உங்களை 120 மைல் தூரம் எதிரே செல்கிறது. ஒரு மைலுக்கு நான்கு நிமிஷங்கள் ஆகும். உங்களுக்கு வேண்டிய ஒரு சேர்த்து வண்டியும் ஆகிறது. நீங்கள் எங்கே வேண்டுமானாலும் எப்போது வேண்டுமானாலும் போகலாம்.

- கனம்மாடுகளைப் போலத்த வசதி செய்யப்படும்.
- எப்போதுதான் உங்களுக்கு வேண்டிய கிடைக்கும்.
- விதப்படுத்தும் பிளம்ப் சேவைவும் உண்டு.

ராயல் என்ஃபீல்ட்
எக்ஸெல்ஸியர்
டி. கே. டபிள்யூ

குறைந்த ரூபாயோட்டிலும்
மோட்டார் சைக்கிள்

தி மதராஸ் மோட்டார்ஸ் லிட்.

மோட்டார் சைக்கிள் கம்பெனிக்ளூஸ்

38-C, மெய்ன்ட் ரோடு, மதராஸ்-2

தமிழ்க்கலையின் சின்னம்

ஈ. க. சண்முகம் செட்டியார்

தமிழ் நாட்டில் தமிழகத்தைப் பரவச் செய்வதில் தமிழ் மக்களிடையே உற்சாகத்தை ஊட்டுவதற்கான வழியைத் தேட வேண்டுமென்ற கருத்து பத்தாண்டுகளுக்கு முன்னர் 1943-ம் ஆண்டில் இராஜா சர் அண்ணாமலை செட்டியார் மனத்தில் எழுந்தது. தமிழ் இளைஞர்களுக்கெதிர்த் தெரிந்த கருத்து 1953-ம் ஆண்டில் உருவம் பெற்றது.

தமிழிளைஞர்களுக்கெதிர்த் தெரிந்த கருத்து பத்தாண்டுகளாகப் பணிவாற்றி வருகிறது. முடியாகச் செட்டி நாட்டரசரின் கருத்து அமுலிடுதொகுக்கல் மண்டபமாக உருக்கொண்டு காட்சி யளிக்கிறது. இம்மண்டபத்தைத் தமிழிளை,

நாட்டியம், நாடகத் தின் சின்னமாகக் கொள்ளாது தமிழ்க் கலையின் சின்னமாகவே கொள்ளுதல் வேண்டும். இவ்வழியை மண்டபத்தின் கம்பீரத் தொற்றம் தமிழர்கள் பெருமை வடைவதற் றுகிறது.

இந்தச் சமயத்தில் பொதுவாகத் தமிழிளைஞர்களுக்கெதிர்த் தெரிந்த கருத்துக் கி நாடக சங்கத்தினைத் தென்னிந்தியாவில் ஏற்பட்ட சர் சவுகான் சிவசுந்தரவேண்டி மெய்ப்பது என் விருப்பமாகும். இந்த எதிர்ப்புகளுக்கெதிர்த் தெரிந்த தமிழிளை இயக்கம் உருவாகிப் பெற்றது தமிழ் மக்களின் இதயத்தில் புகழ்ந்து

ஆனவேன சிவசுந்தரவேண்டி விட்டது. இவ்வகைக்கி எதிர்பார்த்த தொற்றுகும், ஏனெனில் தமிழிளை இயக்கம் தமிழ்க் கலை மறுமலர்ச்சியின் ஓர் சிறந்த அம்சமாகும். பன்னிரண்டுகளாகப் பரவிவரும் பற்பல மாறுதல்களுக்குப் பின்னர் தமிழ்க் கலை தென்னிந்தியாவில் இன்றுவேருன்றிவிட்டது.

இவ், தமிழ்க் கலையினையும் தமிழ் மொழி யினையும் சிதைக்க முயன்றால் அந்த முயற்சி இருதியில் கண்டிப்பாகத் தோல்வியுறும். தமிழ்க் கலையின் தொன்மையினையும் பெருமைபினையும் உண்மையில் போற்றப்படுவதுடன் இந்தியக் கலையின் ஒருமைக்குத்

தமிழ்க் கலை ஆக்கம் தருமென்பது உறுதி.

தமிழ் அன்பர்கள் எல்லோரும் இவ்வழியை மண்டபம் பூர்த்தி யாவதற் வரவேற்க வேண்டும். பொதுவாகத் தென்னிந்திய மக்களுக்குத், சிறப்பாகச் சொன்னால் வரவேற்குக்கும் இம் மண்டபம் சிறந்த பண்பாத்தும் என்பதும் தெரிதும் சர் தேவ மயங்க, இவ்வழியை மண்டபம் செட்டி நாட்டரசருக்குரியதொரு ரூபக் சின்னமாக மட்டுமின்றி இதன் வழியாக இளை, நாட்டியம், நாடகம் ஆகிய கலையின் ஒரே கிளை யாகவென்ற பரவி மக்கள் மனதில் என் பது உறுதியாகும்.

இரண்டு விஷயங்கள்

பாத்து விந்திடுகிறதும் இந்த உலகின் எந்தப் பகுதியில் எப்படியாவது வாழ்க்கையைக் கடைப்பிடிக்கும் மனிதனுக்கும் அவன் வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய இரண்டு முக்கியமான விஷயங்கள் ஒரு அடிப்படையிலும் ஒன்றையையக் காண்க. உலகமெல்லாம் உத்தரிக் கொண்டு வந்தாலும் இந்த இரண்டு விஷயங்களிலும் அவையையைய கொடுத்த நாட்டின் விஷயங்களாக அவனுக்கு அளவியான நுகராக் கொடுத்தும். அந்த அருமையான விஷயங்கள் என்ன தெரியுமா? ஒன்று சாப்பாடு. மற்றொன்று சங்கீதம்.

—சீன அதிபர் லிங்ஜுடாம்.

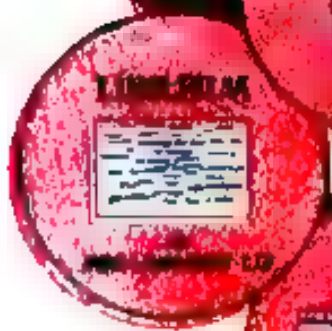

மதுரை
மதுரை

Phone: 4804 (Lines)
Gram: "GOODWILL".

P.O. No. 113 MADRAS 1.

மதுரை நகர
விவரப்பரிகளர் & ஏஜன்ஸிகள்

நல்ல காலம் பிறக்கப் போகிறது!

டி. கே. சி.

நீயிழ் நாட்டுச் சந்தேகம் தமிழ் நாட்டினுள்ளவர்களுக் கெல்லாம் சொத் தம், ஆடவர் பெண்டிர் குழந்தைகளும் கூட அனுபவிக்கக் கூடியது. வட நாட்டி னிருந்து வந்த ஒருவர் அனுபவித்து விட்டிய முடியாது. மேல் நாட்டாரும் அனுபவிக்க முடியாது. அவர்கள் அனு பவித்தோம் என்று சொல்லுவதெல்லாம் வெறும் உபசாரம்தான்.

நீயிழ்ச் சந்தேகத்தை வைத்துக் கொண்டு கொடிக்கனாக்கான தமிழர்களை யும் சந்தேகிப்பது படுத்தவரம். அப்படிச் சந்தேகிப்பது படுத்துவதற்கு ஒரே ஒரு வழிதான். சந்தேகம் எல்லாம் தமிழ் லேயே இருக்க வேண்டும். ஜேர்மன் பாதையில் உயர்ந்த சாகித்தியமும் சந்தே கமும் இருக்கிறதாம். வரக்கென்ன பிர யோசனம்? விட்டுத் தோடா என்று தானே சொல்லுகிறோம்.

மனிதனுக்குக் கடவுள் எத்தனையோ சக்திகளைக் கொடுத்திருக்கிறார். விஷ யத்தைக் தெரியப்படுத்த பாதையவைக் கொடுத்திருக்கிறார். ஆனால் உணர்ச்சி பரவாங்களை பாதைய அவ்வளவாக எடுத்துச் சொல்ல உதவுவதில்லை. எடுத்துச் சொன்னபோதிலும் இதயத்தில் நிறுத்து வதில்லை. பரிசு அளப்பதில்லை. சந்தேகம் அவைச் சாதித்து விடுகிறது.

"பக்தன் வந்து சிந்திநன் பினைச் சொல்க. நந்தியே நீர், இருக்கிற காண மாக சன்மரிதானம் மறைக்கிறதாம். கொஞ்சம் விவகிக் கொள்ளும்" என்ற கடவுளே சொல்லுகிற பாவனை எவ்வ ளவு அருமையானது.

சந்தேக விவகி
இரும்பின் காய்!
என்ன தானம்
மறைக்கு தாய்:

என்ற உண்மையான உணர்ச்சியோடும் பாவமாய் சந்தேகத்தோடும் பாடி விட் டால், நம் உணர்ச்சி இந்த உலகத்தை விட்டு வேறு உலகத்துக்குப் போய்விட வில்லையா! பக்தி பரவம் நம் இதயத்திலே புகித்து விடுகிறது. இது அன்புதான். இல்லையம்பலத்து கடராஜப் பெருமானை "தெருவில் வாராடு!" என்று கமால் சாகத்தில் பாடிவிட்டால், ஒரு பெண்

னின் ஆற்ற முடியாத வக்கத்துக்கு சரமே உண்ணாதி விடுகிறார்களா?

கே! இக் காலமாக நம்முடைய சந் தேத்துக்கு நல்ல காலம் வந்திருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டும். கூட்டங் களிலே இங் றெவ்வுப் போ ஆரம்பித்தால் 'தமிழ்மே பேசுங்கள்' என்கிறார்கள், அப்படியே பாடகர்களைத் தமிழில் பாட வேண்டும் என்று சொல்ல ஆரம்பித்து விட்டார்கள். இனிமேல் பாடகர்கள்

தமிழ்ப் பாடகர்களைக் கற்ற ஆரம்பிப் பார்கள். தமிழ்ப் பாடகர்களைப் பாடு கிறது நங்குளுக்கு அகௌரவம் என்கிற எண்ணம் நீங்கி விடும். பாடகர்களை சித்தயாசைத் தெலுங்குவிட இருப்பதை விட எத்தனையோ பட்டந்த அதிகமாகத் தமிழில் இருக்கின்றன. பாடகர்கள் அனைவரையும் கற்று காகித உதவப் போகிறார்கள். நமது காலம் பிறக்கப் போகிறது. ஆடவர் பெண்டிர் மீன்கள் எல்லோரும் காலை நன்றாகத் திறந்து வைத்துக் கொள்ளுங்கள்!

- ★ தமிழ் இசைச் சங்கத்தின் புதிய அரங்க மாகிய அன்னாடி மன்றத்துக்கு வேண்டிய குழாய்கள், இணைப்புச் சாதனங்கள் முதலியவைகளை நாங்கள் சப்ளை செய்துள்ளதை பெரும் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.
- ★ அயல் நாட்டிலிருந்து உயர்க்க குழாய்களையும் இணைப்புச் சாதனங்களையும் மிகப் பெருவாரியான அளவில் நாங்கள் இறக்குமதி செய்கின்றோம் என்பதை பொதுமக்களும் வியாபாரிகளும் நன்கு அறிவார்கள்.
- ★ வியாபாரிகளுக்கும், அங்கீகரிக்கப்பட்ட கண்டிராக்டர்களுக்கும், இன்ஜினீயர்களுக்கும் விசேஷ சலுகைகள் அளிக்கப்படும்.
- ★ வாடிக்கைக்காரர்களைத் திருப்தி செய்வதுதான் எங்களின் முக்கிய நோக்கம்.

□ ■ □

உங்களுடைய கேள்வி கேள்விக்குக் கீழ்க்கண்டது:

தி மதராஸ் சர்க்கிள் பைப் டெலர்ஸ் அஸோசியேஷன் லிமிடெட்

2, அரண்மனைக்காத்த தெரு - சென்னை-1

தலை: "காங்கிரஸ்" - தயார் 2மார்ச் 1948 - போம்: 4085

லோட்டஸ் மில்ஸ் லிமிடெட்

சுத்தராபுரம் போஸ்ட், போத்தனூர்

ததி: "லோட்டஸ்", செயலுத்தி, போத்தனூர் - சென்னை 92. 124

மாண்புமிகு கனம் உள்நாட்டுச் சேவாச்சி:

லோட்டஸ் மில்ஸ் லிமிடெட்

*

அங்கீகரிக்கப்பட்ட முறைகள்	ரூ. 7,00,000
செலுத்தப்பட்டதும், செலுத்தப்பட்ட முறைகளும்	...	ரூ. 2,88,200
காப்புத் தரணம்	...	ரூ. 2,76,000

மொத்தம் கதிகள் 18,040

இரட்டை நூல் கதிகள் 648

மொத்தம் கதிகள் 18,688

20 நெம்பர் நூல் முதல் 40 நெம்பர் வரை ஒற்றை நூலும், இரட்டை நூலும் மிகவும் உயர்ந்த முறையில் தயார் செய்து வருகிறோம். ஆதிலகம்பி ரிஜிஸ்டர் 19. ரேட் மார்க் உள்ள எங்கள் நூல் மிகவும் பிரசித்தி பெற்றது.

ரிஜிஸ்டர் ஆபீஸ்: சுத்தராபுரம் போஸ்ட் போத்தனூர்

தொழிலாளருக்கு வேண்டிய குடியிருப்பு வசதியும், தோவாபரேடிவ் ஸ்டோர் மூலம் தானியம் வகையரா சாமான்கள் மிகவும் மலிவான விலையிலும், இலவச வைத்திய உதவியும், காண்டினூம், தொழிலாளர் குழந்தைகளுக்குப் பராமரிப்புச் சாலையும், ஆரம்ப பாடசாலையும் ஏற்படுத்தி வேண்டிய வசதிகளும் செய்து கொடுக்கப்படுகிறது.

இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்

(இதன்மூலம் இவ்வாறு உருவாகியது)

அதிகாரம் பெற்ற மூலதனம்	ரூ. 1,00,00,000
வாக்களிக்கப்பட்ட மூலதனம்	ரூ. 72,00,000
சேலுத்தப்பட்ட மூலதனம் (51-52-53 டிப)	ரூ. 55,40,000
ரிசர்வ் நிதிகள்	ரூ. 73,50,000

உதாரணம்: $\frac{1}{x^2} = x^{-2}$ எனில் $\frac{d}{dx} x^{-2} = -2x^{-3} = -\frac{2}{x^3}$ எனவே $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^2} = -\frac{2}{x^3}$

3. 设计一个算法，求两个正整数的最大公约数。

[illegible]

பெரிய செய்தி

ஆதர்ப்புதழ பெய்களுள்	வந்தாராயத் (புலக்காள்)	தேவினுள் புது டுகிவி	திருமெய்யேவி சுயங்கன்
கண்டோங்கெண்ட பெய்களுள் சிடி	காத்தாடா	பாணக்காடு	திருப்பூர்
பம்பாய்	காசாக்குடி	பொன்னாச்சி	திருவாரூர்
சிதம்பரம்	கோழிக்கோடு	புதுக்கோட்டை	திருச்சூர்
கொச்சி	நும்பகோணம்	கொக்கம்	திருவனந்தபுரம்
கோயமுத்துர்	மதுரை	பாலமேந்திரபுரம்	அத்தத்தருடி
தவனக்கி	மயங்குள்	கோடம்	வேலூர்
ஈரோடு	பாழூர்	சீமங்குடி	விஜயவாடா
குண்டூர்	வைலூர்	திருவாரூர்	வெற்றிபுரம்
	நாகப்பட்டினம்	திருச்சிராப்பள்ளி	விஜயநகரம்

7. <http://www.ck12.org>

பிரதான கட்சியை தேவதேவதேவ திருந்த என்னுள் கவனிப்பேன் (திருவள்ளூர்)	குன்றிப் பறந்த குடிவாட கோட்டம் கோவிலுக்கு மாண்பு (பெரிய) மாண்பு (பெரிய) மாண்பு (பெரிய)	மாண்பு யந்திரம் பொருள் புதுப்பிப்பு பெரிய சீட்டு காட்டுப்படிப்பு	தாழ்வு தாழ்வு தாழ்வு தாழ்வு தாழ்வு தாழ்வு
---	--	--	--

[illegible]

உண்டன் குறுவாடுகள் : வெள்ளாடிகள் கட்டிப் பரங்கு கிட்டுகள்

●புயாசக் ஏறாண்டுகள் : தேவனால் வரிசு. பரங்க ஆய் சீத்யாசக்

கிட்டத்தட்ட நல்ல
காலத்தில் தான் நான்
செஷன்களில் இது
யாருடைய தெரிந்த அம்ம
தட்டைகள் தெரியவை
யில் தட்டைப் படுகிறது.

லவர்
பிரண்டு
ஸ்கூடு
ஆணிகள்

சுதேச தயாரிப்பு
சுதர்ன் கிண்டஸ்ட்ரியல்
கார்ப்பொரேஷன்
செஷன்கள்
புதுக்கோட்டை
புதுக்கோட்டை
2, அரண்மனைப்புலம்
செஷன்-1

தமிழிசைக் கோயில்

பி. எஸ். குமாரசுவாமி ராஜா

★★★

பத்தாம் ஆண்டு இசை விழாவை 1958, ஏப்ரல் 18ம் தேதியன்று தமிழிசைச் சங்கம் கொண்டாடப் போவதைக் குறித்து நான் மிழ்ச்சியடைகிறேன். பெருமைக்குரிய இந்தக் கழகத்தின் தலைவர்களுடைய விருப்பங்களும் கருத்துகளும் கிறிஸ்தேயத்தின் வெற்றிச் செல்வமாகும் இப்பத்தாம் ஆண்டு விழா. இந்த தமிழிசைச் சங்கம் இதுவரையில் அடைந்துள்ள வெற்றிகளை இந்த விழா குறிப்பதுடன் வரும் காலத்தில் இன்னும் சிறப்பான வெற்றிகளை அடைவதற்கு உறுதி கொண்டிருப்பதையும் காட்டுகிறது.

இசை விழாவை இதுபோது கொண்டாடுவது மிகவும் பொருத்தமானது. ஒவ்வொரு சண்டியும் டிசம்பர் மாதத்தில் இவ்விழாவைக் கொண்டாடுவது வழக்கம். அதற்கு மாறாக "விஜய" என்றும் நிகராமம் கொண்ட இப்பத்தாண்டின் பிறப்பன்று தமிழிசை விழாவைக் கொண்டாடுவது மிகப் பொருத்தமானதாகும். இந்த ஆண்டின் பெயருக்கு ஏற்ப, தமிழர்களின் எண்ணங்களும் முயற்சிகளும் இவ் வரண்டியில் வெற்றி பெறும்.

தனக்கென்று புதிதாக அமைத்துக் கொண்ட "அண்ணாமலை மன்ற"த்தில் தமிழிசை விழா நடப்பதால் மேலும் தனிச் சிறப்பை அடைந்துள்ளது. இம்மண்டபம் கம்பீரத் தோற்றத்துடன் மே நாட்டினாருடைய கலிப் பண்பையும், குறிப்பாகக் கலிஞ்சுக் செல்லாம் சிறத்ததான தமிழிசையின் கோவிலாகத் திகழ்ந்து வரும்.

அழகு சிதைந்த சென்னை நகரம் இந்த மன்றத்தால் மேலும் அழகு பெற்றது. இவ்வழியே மண்டபத்துக்கு அண்ணாமலை செட்டியார் அவர்களின் ரூபகாசத்தாக "அண்ணாமலை மன்றம்" என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளது மிகப் பொருத்தமானதாகும். அப்பெரியார் தமிழிசைச் சங்கத்தின் ஸ்தாபகரும் தந்தையுமான சிறப்புரைப் பெற்றவர் என்பதை யாரும் மறக்க முடியாது.

விஜய என்ற இவ்வரண்டியின் பெயருக்கு ஏற்ப தமிழிசைச் சங்கம் எடுக்கும் காரியங்களில் வெல்லும் வெற்றி பெறும் என்பது நினைவாகும்.

எமது ஆதரவாளர்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும்

எங்கள் மனமார்த்த

|| து வருஷ நல் வாழ்த்துக்கள் !

சகலவிதமான மின்சார வேலைகளுக்கும்

எங்களுக்கு எழுதவும்

தி சிட்டி எலக்ட்ரிக் ஸ்டோர்ஸ்

188-189, தேவராஜ முதலித் தெரு, சென்னை-8

புகை பெட்டி நெ. 1735 - நம்பி: CESTORON - டெலிபோன்: 61396

பிராஞ்சு: 94, பெரிய கடைத் தெரு, திருச்சிராப்பள்ளி

பேன்: 188 - நம்பி: "மிட்டம்"

ADB-

**ஜீபிடர் -
லாவண்யா**

ஏப்ரல்

17 முதல்

சென்னை
**மீகிருஷ்ண
சீத்ரா
நார்ஜஹான்**

விஜய் டிவி

மற்றும்
தென்னுடையதும் ஆரம்பம்

பைரவன்

K. நாமநாத்

ஸ்டூடியோ:

நெப்டியூன்

மனிரதன்

பாரிலே இணையற்ற இலக்கியம்

சுரீ. வி. தாமசாமி ஸ்வாமி

யெனில் நாடுகளில் மாந்திரமங்க, இந்தியாவில் உடல் பண்டைய காலத்தில் தமிழ் நாடு அடைந்திருந்த மீதானதமான சிலை அமைப் பற்றிப் பலருக்கும் ஒன்று தெரியாது. அரசாங்க சிவகங்கைத் துறைமுகம் பொது மராமத்து வேலைகளிலும் தமிழ் நாடு எவ்வளவு சிறந்து விளங்கியது என்பதும் பலருக்குத் தெரியாது. பத்தி மார்க்கத்தையும் பற்றியும் கௌரவ மார்க்கத்தையும் பற்றியும் தமிழ் இலக்கியத்தில் விளங்கியிருக்கிற முடியாத பொருளெல்லாம் இருக்கின்றன. எனினும் அவற்றின் மகத்தவத்தைப் பற்றியும் சிறப்பையும் பற்றியும் எங்கும் அறியாதவரே சிலர் வருகிறார்.

இந்தகையை அறிவாய்மையுடன் கரையங்கள் என்ன என்பதைக் கவனிப்போம்:

பண்டைய காலத்தில் வெளி நாடுகளிலிருந்து இந்தியாவுக்கு வந்த யாத்திரிகர்களும் துறவிகளும் இவ்வியாவில் அரவிய மூலியைத் துவம் வாய்க்க இருக்கலுக்கு விளையும் செல்வத்துடன் வீந்து விட்டார்கள். அதாவது பஞ்சு கெட்டுப் பாயும் பால்காலப் பிரதேசத்திலே கௌரவ கிழிப் பண்டத்தாக்கித்திரை விளையும் செல்வத்துடன் வீந்துவிட்டார்கள்.

ஜோன்கள், கோல்ப்ஜோக், மாக்கஸ்ஸுல்கர் போன்ற ஐரோப்பிய மேதாவின்கள் எங்கிருந்து இலக்கியத்திலேயே தங்கள் மூலக் கவனத்தை யும் செலுத்தினார்கள். டி.வி.வி.யர் சுந்தரி ஆதிகளும் செலுத்தி வந்த தமிழ், மூலமும் அரசாங்கங்களையெனினும், விகிதப்பிரதிபாத்திருக்கத் தெந்தே அதை கவனம் செலுத்த வில்லை. தமிழ் நாட்டைப் பற்றி அவர்கள் கவனிக்க முற்படவே இல்லை. எப்போதாவது அந்த பூக்காத பேரல் ஒரு சிலர் மாத்திரம் தமிழ் நாட்டுக்கு வந்து போயினர். எனவே, தமிழ் நாட்டின் சிறப்பையும் அவர்களால் அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

பாலிய, ஜோ, ஜோ, பாலியுள் ஆட்டில் மக்கள் எவ்வளவு அழகுதான் நினைவாய்க்கத்தக்கவர்கள் இருந்தனர்? சிறப்பும், சிறந்தும் முதலிய கவனத்தையும், விவரமயத்திலும் மற்றுப் பல்வேறு கடைத்தொழில்களிலும் அவர்கள் எவ்வளவு சிபுனர்களாக இருந்தனர்? இதெல்லாம் சரியாக காலத்தில்தான் வந்து வந்தது கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

புத்தர் ஞானமக்கள் தமிழின் பெருமையை, வெளி நாடுகளிலிருந்து இங்கு வந்த பாதிசரி மார்களின் பெருமையையெல்லாம் வெளி உலகம் அறிந்துகொள்ள முடிந்தது.

தமிழின் சரித்திர துவக்கம் இராததால், தமிழ் ஆரக்களின் காமராஜ்யமும், தமிழ் மக்களின் வந்ததமும் எவ்வளவு தூரம் பார்த்து விரிந்து இருந்தன என்பதை வெளி நாட்டினர் அறிந்து கொள்ளவில்லை. இலக்கியத்திலும் கவிதைகளும் தமிழர்கள் எவ்வளவு சிறப்புடன் விளங்கினார்கள் என்பதையும் அவர்கள் தெரிந்து கொள்ளவில்லை.

சமீப காலமாகத்தான் சரித்திரத் துவறவில்லை என்பதைப் பின்பு, கவையாபுரிப் பின்பு, சிலகண்ட சாஸ்திரி போன்றவர்கள் சிறந்தவருக்குக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தமிழ் இலக்கியங்களின் புனருத்தாரணத்திற்காகவும், மறைந்து விட்ட தமிழ் எட்டுக் கவையகங்களைக் கண்டு பிடிக்கும் விஷயத்திலும் டாக்டர் எ. வெ. சுவாமிநாதன் தமது வாழ்க்கையை அர்ப்பணம் செய்துள்ளார். பல அற்புதமான தமிழ் இலக்கியங்கள் காம் இழந்திருப்போம்! மேற்படி துவறவில்லை! சரித்திரம் பின்பு போன்றவர்கள் எவ்வளவு தொண்டு செய்தார்கள் என்பதையும் காம் அறிந்து கொண்டிருக்க முடியாது.

சீங்க கால இலக்கியத்தைப் பற்றி இன்று உடனே சொற்ப விஷயங்களே தெரிந்திருக்கின்றன. இது உலகத்திற்கே ஒரு கஷ்டம் என்று சொல்ல வேண்டும்.

ஞானம், நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்கள், திருவள்ளுவர் போன்றவர்கள் வாழ்க்கைத் தத்துவம், ஞானம், பத்தி போன்ற தமிழ் இலக்கியத்தின் பல்வேறு அம்சங்களுக்கும் திவ்யகவனாகத் திகழ்கிறார்கள்.

ஞான சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தர மூர்த்தி, மாணிக்க வாசகர் முதலியோரின் பத்தி மார்க்க இலக்கியங்களும், தேவாரம், திருவாரங்கம் பெரிய புராணம், கம்ப சாமையணம் முதலியவை யும் தமிழ் இலக்கியத்தின் தனிச் சிறப்புக்கு எடுத்துக் காட்டாக விளங்குகின்றன.

தமிழ் இலக்கியம் தொன்றியதிலிருந்து கோபால சிறுஷண பாரதி, சுப்பிரமணிய பாரதி காலம் வரையில் பாடல்கள் ரூபமான தமிழ் இலக்கியத்துக்கு இந்த காலமேயே உலகம் காண்பது அரிது.

இன்று தமிழ் இலக்கியத்தின் புனருத்தாரணத்துக்குத் தமிழ் இனச் சீக்கம் கின்ற கால விளங்கி வருகிறது.

தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்காக அன்றைய சிவகங்கைகளிலும், அதை விடாபித்தவரும், அவருக்குப் பிறகு அதன் பொதுப் பணர்களும் செய்துள்ள அரிய தொண்டு மிகவும் பாராட்டத் தக்கதாகும். அவர்களுடைய தொண்டுக்கு டாக்டர் சுவாமிநாத ஸ்வர், தேவிக விசயமும் பின்பு, தாமசாமி ஸ்வர் போன்றவர்களின் ஆராய்ச்சி பெருமையாக இருந்து வந்திருக்கிறது.

அனைத்து வகுப்பு வேற்றுமை எதுவுமில்லாது பாரத நாட்டின் பல்பாடு உயர்வதற்கு உதவி புரிவதே தமிழ் பாதையின். தமிழ் இலக்கியத்தின் இலட்சியம் என்பதைத் தமிழ் இன இலக்கத்தின் சரித்திரம் இன்று எங்கு சிறுபித்திருக்கிறது.

மூன்றாம் பகுதி

தேவதாஸ் பாராட்டி டைரக்டர் சத்திய சங்கர் கூறிய பொய்ச்சன், கருணாவுக்கு மதித்தல் பளிப்பதற்குப் பதில், அருவருப் பைத்தாய் அளித்தது.

"இந்த மாநிலி அவரைப் புகழ்ந்து, தட்டிக் கொடுத்துப் பேசுகிறீர்களே தவிர, சினி மாவில் சட்டப்பட்டுற 'சாங்கல்' கொடுத்து, உருப்படியாக ஒரு காரியம் பண்ணுவோம் என்பதில்லை. இந்த வீட்டில் தன்னக் தனி யாக எத்தனை நாள் தங்கிவிட்டப்பது! குழந்தை புகளும் கீர்த்தியும் அடைய வழி சேய்யப் போவதில்லை என்று 'பலிச்' சென்று சொல்லி விட்டாலாவது, நாள் வந்த வழியைப் பார்த்துக் கொண்டு ஊருக்குத் திரும் பிப் போவோம்" என்று சொன்னான் கருணா.

சங்கர், எவ்வளவு மதித்தலில் இருந்தார். அவ்வளவும் கணத்தில் மாயமாகி மறைந்து விட்டதே! சத்திரமண்டலம் வரை அவர்கள் விரி ஆற்றலாதிக்கும் பெரிய எடல் திமிர் என்று வறண்டு பாலை வனமாகி விட்டார் போல். அல்லவா ஆகிவிட்டது டைரக்டர் சத்திய சங்கரின் உண்மை. அன்பு கொண்ட பெண் ஒருத்தி ஒத்து உணரவில்லை வென்றால் இப்படித்தான் ஆகுமோ!

அவள் பேசி விறுத்தியவுடன், சங்கர் இரண்டு நிமிசு நேரம் ஏதோ யோசித்தார். பிறகு "கருணா!..." என்று வேதனை சிறம் பிய குரலில் ஏதோ சொல்ல ஆரம்பித்தார்.

அதற்குள், "அம்மா போஸ்ட்" என்ற குரல் வந்தது. சங்கர் தாம்சொல்ல வந்ததை விறுத்தி விட்டு, வாசலுக்கு ஓடினார்.

தபால்காரர் அவரைப் பார்த்ததும், "சீக்க தானு டைரக்டர் சத்திய சங்கர்!" என்று ஒரு கேள்வி தேட்டார். 'ஆமாம்' என்று பதில் கூறினார் சத்தியசங்கர். அடுத்த கணம் விழித்துக் கொண்டார். 'என் பெயருக்கு, இந்த வீட்டுக்குக் கடிதம் வரக் காரணம்

என்ன? என் இருப் படம் இது வங்கியில்!' என்று சீக்கத்துக் கொண்டே தபால் காரர் கொடுத்து விட் டுச்சென்ற 'புகம்போஸ் டி'ன் மேலிருந்த விலா சத்தைப் பார்த்தார். 'கருணா' என்று எழுதி யிருந்தது. அவர் மனக்குத் தைரியம் ஏற்பட்டது. 'கம்மா எங்கேவா'திலும் பார்த் திருப்பார். மறுபடியும் இங்கே பார்த்தவுடன், கிணமாகவே வந்தானு என்று சந்தேகம் ஏற் பட்டிருக்கும். அதைத் தீர்த்துக் கொண் என்

னைக் கேட்டிருக்கிறார் இந்தத் தபால்காரர்' என்று சீக்கத்துக் கொண்டே அந்த 'புக் போஸ்'டைப் பிரித்தார். அது ஒரு "மஞ்சள் பத்திரிகை" என்பதைக் கண்டார். தன்னையும் கருணாவையும் சம்பந்தப்படுத்தி அபாண்டமான பொய்ச்சன் திரித்து எழுதப் பட்டிருந்தன. அதைப் பார்த்தவுடன், தபால் காரர் தன்னக் கேட்டதிக் பொருள் விளங்கி விட்டது. பல்லைக் கடித்துக் கொண்டே, அதைச் சக்கு தூசாகக் கிழித்தார். கிழித்த துண்டுகளை அங்கே எங்கேயும் சேழ போட மணமில்லாமல் தம் "கோட்டு"ப் பையில் போட்டுக் கொண்டார்.

அதற்குள் "எனக்கு வந்த தபால் எங்கே?" என்று கருணா கேட்டான்.

"உனக்கு மூன்றாம் இல்லை. இங்கு யாராதி தும் 'பிண்பா' எதற்குக்கொண்டான்! என்று விசாரிக்கத் தபால்காரர் குரல் கொடுத்திருக் கிறார். இந்தத் தேருப் பெயர் போட்டிருக் கிறதாம், விட்டு இலக்கம்போட விடலாமாம். ...அதிருக்கட்டும், கருணா! மாதர் மறு மணத்தைப் பற்றி உன் அபிப்பிராய மென்ன?" என்று கேட்டார் சத்தியசங்கர்.

"எல்லா விஷயங்களையும் பற்றி என் அபிப் பிராயம் தெரிந்து கொண்டு விட்டீர்கள்! இது மூன்றுதான் பாக்கி ... சரி சீக்கன் போய் வாருங்கள்! எனக்கு அடுப்படியில் வேலை யிருக்கிறது. காள் வகுமிறேன்" என்றான்.

சத்திய சங்கர், சினிமாவில் கதாநாயகன் சிந்தாவசத்தானு இருக்கும்போது எப்படி எடக்க வேண்டும் என்று கத்துத் தருவானோ, அந்த டைலியில் எடுத்து போனார்.

★

அந்தப் பங்கலாவிலிருந்து, கம் கம் வென்ற சாம்பிராணியின் நறு மணமும், ஊதுவத்தினின் இன் மணமும் கலந்து வந்தால் கருணா, தேவிகுப் பூனை செய் கிருன் என்பதை வாரும் ஊகிக்கலாம். பூனை

தாவி. கருணா, என்னைக் கன்னி? பெருக்கிச் சொண்டு பக்கத்தில் உட்கார்த்திருந்தான். சங்கராப் பார்த்ததும், அவனுடைய தலையை இன்னும் அறியாவித்த. சங்கரனும் தலையைச் செஞ்சை அடைத்தது. உட்காட்டி கடித்தது சொண்டு, பீதிச் சொண்டு வந்த தங்கத்தைய அடக்கிச் சொண்டார்.

டாக்டர் உதோ சித்திரைகைச் சொந்தார். அவர் மணி சொங்கித்த, சொருக்குச் சத்த பீரங்கியை வந்தது. என்னைத் தித்திவிக்கிற. மூலக ஆரம்பித்தார்.

டாக்டர், "சங்க, இனி வணிகரிக்க. குழந்தை பிழைத்த விடுவான். ஆனால் மூன்று எங்கு காட்டன் என் காலும் பிழைத்தும் இருக்கும். வணிகப்பாடுதான்! என் கன்னி சொங்கித்தப் போய், ஒரு கன்னி அனுப்புகிறேன். சாத்திரி வேண்டிய, கையாளுக்கு சொந்திரி கன்னி வந்தது எட்ட வேண்டியிருக்கும்; அடிக்கடி சாத்திரி எழுந்திருந்த மருத்தம், ஆகாரமும் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். அதனால் ஒரு கன்னி இங்கே விடுப்பேத என்" என்று சொன்னார்.

"அப்படியே சொல்லுங்கள். டாக்டர்" என்றார் டாக்டர் சத்திரைகை.

ஒரு வாரம் சொந்த. சொந்திக் கால்களை மூலமாக வந்த சொங்கித்தான். இந்த ஒரு வாரமும், டாக்டர் சங்க கருணைக் பக்கமாக இருந்து இரண்டு வேளை தவறாமல் வந்த சொங்கிக் கன்னித்தது சொண்டார். சொங்கிக் கன்னித்தான் இருவரும் மனத்தால் சொங்கி வரவாவினர். கருணா தன் பழைய கருணைப் பக்கமாக இருந்தது சொங்கித்தான்.

அன்று பொங்கியது. வட்ட வடிவமான சத்திரை வான விதியில் உலா பறப்பட்டுவிட்டது. உலகை வரவும் பொங்கியவர்களுக்கும் பூதத் தொல்விதி விட்டார். குழந்தைகள் கிளாப் பாட்டுப் பாடி குழுவாகவும் அடித்தது சொங்கித்தான். காதல் இராய் தம்பிதான், கிளவையும் பிளாப் ஒருவர் மூலத்தைய மத்திரைகைப் பார்த்தது சொண்டும் பொருள் பொதித்த புத்தகம் புதித்தான். கன்னிதன் கைப் பெற்ற சத்திரைகை விதா சொங்கித்த சத்திரைகைத் தலைப்பட்டார்.

ஆனால் அந்த விட்டு மாதிரி இருவர் உட்கார்த்திருந்தனர். ஆம், காதலர்க்குதான். ஆனால் அவர்கள் காதல், ஒருவர் மேல் ஒருவர் சொண்டுள்ள கட்டுக் கட்டாகக் காதல் ஏதோ ஒரு அனைத்தென வகுவித்த. வெளியில் சொங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை.

"அப்படியெல்லாம் காதலர்கள் பாடி" என்ற கித்திரைகை அவர்க்குதான், டாக்டர் சத்திரைகைக்கும் கருணாவுக்கும்.

சத்திரை காதலர்க்கு சொந்த தவறாத கிளாத்த மன முருகிக்கொண்டு உட்கார்த்திருப்பார்களே! ஆகவே கருணா ஆரம்பித்தான்:

"பாவம், என்னும் உங்களுக்கு என்னவடி கட்டம்! மூலியை தெரிவாத எங்ககை வேண்டி, குழந்தை சொருக்கை வேண்டி.

தோக்கம் என்ன?

தமிழ் நாட்டின் நடக்கும் கிளாக்கைக் கேட்கும் தமிழர் உன்னம் 'இன்று தமிழினம் அரங்கு நடத்தது; தன் உன்னம் தமிழினவாகப் பூரித்தது' என்று உணர்வேண்டும். தமிழ் நாட்டின் நடக்கும் பாட்டுக் கிளாக்கை தமிழருக்கு இப்ப மனிக்க வேண்டும். இது தான் தவறாத தோக்கம்.

டாக்டர் ரகுநாதர்
அங்குலகி சொங்கியார்

சத்திரை இன்னங்களுக்கு உன்னாவினார்! கிளாக்கை கிளாக்கை விடப்பாடு இருக்கிறதே! எப்படித்தான் என் கன்னி கட்டித் திளக்கப் போகிறதே இருக்கிற துன்பத்தில்..." என்றும்.

"கருணா! இன்னொருவர் என்ன வார்த்தை! கிளாக்கை மூலமாகவும், உன்னும் என்னும் என்ன எப்பத்தம் என்று கிளாக்கை மூலமாக என்னும் என்ன தோன்றித்த தெரியுமா! பத்த வகுவுக்களுக்கு மூன்று மூலம் மூலம் உன்ன வார்த்தையினைப் போது சத்திரை அந்தே, உன்னும் என்னும் பூத துன்பத்திலிருந்த தொல்பு இருப்பதாக கிளாக்கித் தான்! என்னகாவே சத்திரை உன்னம் என்று கிளாக்கித் தான்.

"அப்படியும் உன்ன கட்டியேயோவின் பார்த்த போது கிளாக்கை கிளாக்கித்த தெரியுமா தாக்கத் தோன்றியதே தவிர வேறு விதமாகப் படவில்லை. ஆனால், கிளாக்கை வானம் விட்டு, கன்னி வேண்டுமாதற்கு கிளாக்கைக்கப்பட்டு, அவர்களை வானத்திலிருப்பவன் என்று சொல்லக் கேட்டே தவிரதான் ஒருவர் கிளாக்கித்தது. ஆம், என் மனம் பரிபூரணமாக இந்த உன்னமைய சத்திரை மத்திரைத்! இன்னும் என் உன்னம், கிளாக்கை மூலமாக என்னும் மூலமாக என்னும் மூலமாக உதித்தோண்டே இருக்கிறதே. அதனுத்தான் அந்த சொம்ப சொம்ப சொம்ப சொம்ப, கிளாக்கை எத்தித் துக் கொள்ளாமல் இருக்க வேண்டுமே என்று சங்க இரங்கித்தது உன்ன விவாதத்தையும் பத்திரை பிளாக்கித்தேன்..."

இந்த இடத்தில் கருணா கிளாக்கைக் கேட்க மூலம் தன்னிடமே இருவர்க்கு உணர்ந்தது, "என்னகை கிளாக்கை இன்னமும் சொல்லுதான், என் கன்னியாக வானம் பொருட்டு, தனி விடு பார்த்த அயத்தி, தன்னக்கு வயதவந்த ஒரு பெண் கன்னியாக கிளாக்கையும் சத்திரை சொந்திரைகை. இன்னமும் சொந்திரைகை, ஆனால் சொருக்கும் உங்களுக்கு என்ன எப்பத்தம்! அவனிடம் என்னவடி அப்பும்

பரிலும் காட்டுமிரிகள்! அவன் மாடியிலிருந்து உருண்டு விழுந்தவிலிருந்து, — நீங்கள் எவ்வளவு பணம் செலவு செய்திருக்கிறீர்கள்? அது கூட எனக்குப் பெரிதாகப் படவில்லை—செலவாகிய மிருத்தது செல்தீர்கள். ஆனால்—இதையும் பதிலும் இந்த ஒரு வாரமாகக் கண் விழித்து நீங்கள் பட்ட உலகமும், பட்ட சீரமமும் என்னும் எப்படிப் பாராட்டுவது என்று புரியவில்லை! சேகருக்கும் உங்களையும் இந்தகையை தொடர்பு ஏற்படத்தான் காண மென்ன என்று யோசித்து யோசித்துப் பார்க்கிறேன். எனக்கு விளங்கவில்லை...” என்று கூறினான் சேகரு.

“சேகரு! நீ தயவுசெய்து என்னைப் பற்றி நினைக்க மாட்டாயே!” என்று குரலில் ஆதரம் தெரிக்கக் கேட்டார்.

அதைக் கேட்டதும் சேகருவின் இதயம் இளகி விட்டது. “இல்லை; சொல்லுங்கள்” என்றான் உற்சாக மூட்டுமி குரலில்.

“சேகர்...சேகர்...” என்று பேச ஆரம்பித்தபோது ஊடகத்தின் சத்தியசகடரின் குரல் இன்னும் தழுதழுத்தது.

“உங்கன் மனதென்னதைச் சொல்லுங்கள், உங்களை ஏன் தவறாக எண்ண மாட்டேன். சொல்லுங்கள்” என்று கூறினான்.

சங்கர் “சேகரு! சிச்சயமாகச் சொல்லுகிறேன்! எப்படி உன்னைப் பார்த்தபோது, நீண்ட நாள் பிரிந்திருந்து விட்டுப் பார்த்ததாகக் கருதினேனே, அதேபோல்தான் சேகர் விஷயத்திலும் ஏற்பட்டது. என் சொக்தப் புதல்வன் சேகர் என்றே எனக்குத் தென்றியது! ஆம், சேகரு! என்னுடைய கல்யாணப் பேச்சு அடிபட்ட மையத்தின், என் விருப்பப் படி உனக்கும் எனக்கும் கல்யாணம் நடக்க

திருத்தால் இந்தநிலைக்குச் சேகர் போன்ற கையன் கமக்கிருக்க மாட்டானே, சேகரு! அதனால்தான் என் சொக்த மகன் எமவிடம் சிக்கிக்கொண்டானானும், எப்படிப் போதாடி மீட்பேனே அப்படி மீட்டிருக்கிறேன். இதில் அதிசயப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை, சேகரு! சேகர் என் சொக்தப் பிள்ளை. அவ்வளவுதான்...” என்று உணர்ச்சி வசப்பட்டுக் கூறினார் சங்கர்.

சேகருவுக்கு இருப்புக் கொள்ளவில்லை. சங்கர் கூறிய ஒவ்வொரு வார்த்தையும், அவருக்கு ஏனோ எட்டிக்காயாகக் கசத்தது!

“போதுமே! இதுவும் கடுமையோவென்று நினைத்து விட்டீர்களா! ‘செட்டியல் ஊடகக் கொல்லிக் கொடுப்பதாக ஞாபகமா, என்ன? அவ்வது ஒரு வாரமாகத் தூங்காததால், இப்பொழுது தூக்கத்தில் பிதற்றிவிட்டு வினோ!” என்று சேகரு.

“சேகரு! நீ என்னை எப்படி வேண்டுமானாலும் நினைத்துக் கொள். என், கைத்தியக்கார ஆல்பத்திற்குப் ‘போன்’ செய்து ‘இந்த விட்டியல் ஒரு கைத்திய மிருக்கிறது’ என்று சொல்லி அப்புறப்படுத்த வேண்டுமானாலும், பார்! ஆனால் என் மனசில் இன்னும் ஒரு விஷயம் இருக்கிறது அதனையும் சொல்லி விட்டால்தான் என் மனசு சீம்மறிப்படும். ஆகவே, அதையும் கேட்டுக்கொள் சேகரு!

“சேகரை—இல்லை, என் மனசைப் பார்க்கும் சிமிகும் வகைக்கும் குழந்தையை நிரோவாக கையத்து ஒரு படம் எடுக்க வேண்டும் என்று நினைத்தேன். ஆனால் சேகரை, என் அருமை மகனைப் பார்க்கத் தொடங்கியதினிலிருந்து அந்த எண்ணத்தையே அடியோடு கை விட்டு விட்டேன், சேகரு!

என்றும் பேரற்றுவோம்

இதை யென்பது காதுக்கு மட்டுமல்லாமல் மனத்துக்கும் இனிமையானவ அளிப்பது. கந்தாடக சங்கீதத்தின் மும்பூர்த்திகளாக கருதப்படுகின்ற பேரீயோக்கன் பாடிய கீர்த்தனங்களில் அமைத்திருக்கும் தன்னிசையுடன், மனத்தை உருக்கும் உயர்த்த கருத்துக்களே அமைகளுக்குச் சங்கீத உளவில் சிறப்பை அளித்திருக்கின்றன. எனவே, இசையைக் காதுகளால் கேட்கின்றவர்கள், பாடப்படும் பாடல்களின் கருத்தை உணர்த்தாவிடாதி அல் விசையை நன்கு அனுபவிக்க முடியாதென்பது மறுக்க ஆடியாத உண்மை. இதுவே தமிழிசை இயக்கத்தின் அடிப்படையான தத்துவம். இன்னிசைப் பாடல்களைத் தமிழினேயே கேட்டு அனுபவிக்கத் தமிழர்கள் விரும்புவது இயற்கையே. அத்தகைய சேல்வம் நமக்கு ஏராளமாக உண்டு என்பதை எடுத்துக் காட்டுவது தமிழிசை இயக்கம்.

சாஜா சர் அண்ணாமலை செட்டியார் அவர்களால் ஆரம்பித்துடன் தொடங்கப்பட்டு அவர்கள் குடும்பத்தினரால் ஊக்கத்துடன் பேரற்றப்பட்டு வரும் தமிழிசைச் சங்கீத வேளையின் பளகை தமிழ் இசை வளர்த்து வருகிறது. ஒரு சிறந்த கலை மண்டபமும் அமைத்துவிட்டது. சங்கீதநிலைப் பட்டகம், சங்கீத மண்டபம் செட்டியாரின் பேராதாவுக்கு தானும் மக்களுக் கிடமம் பட்டவர்கள், இவர்கள் யாவரையும் நாம் என்றும் பேரற்றுவோம்.

— ஏம். பந்தவந்தம்

“ஏன், தெரியுமா? குழந்தை கண்ட இனியது, மழை இனியது, மழைப் பாட்டு அதனிட இனியது. இவற்றை யெல்லாம் திரைக்குக் கொண்டு வந்து காண்பித்தால் ஐயங்கள் சரிப்பார்கள், அந்தக் குழந்தையைப் பெருவாரிப் பானை மக்கள் பாராட்டுவார்கள், புகழ்வார்கள். தட்டிக் கொடுப்பார்கள், மாணிக் கொடுவார்கள், மெடல்கள் கொடுப்பார்கள், கோப்பைகள் கொடுப்பார்கள். ஆனால் இந்தப் புகழ்ச்சி அந்தக் குழந்தைக்கு மிதிச்செய்தாலும், பிள்ளைக்கு அதுவே, அந்தக் குழந்தைதான் வளர்ச்சிக்குப் பெரிய இடைபூசு இடமே. வயதாக ஆக, குழந்தைப் பருவத்தில் பெற்ற பாராட்டு பிறகாவ வாழ்க்கையிலும் பெற முடியவில்லையே என்ற ஏக்கமும் மனச் சோர்வும் ஏற்பட்டு விடும். குழந்தை பெரியவனாகும், எதிலும் மனம் பற்றாது. பெயரைத்தாற்போல் வரழகேசலாம்! ஆகவே, குழந்தையாக தாக்க முடியாத ஒரு மாடுபெரும் புகழ்ச்சியைத் தேடிச் கொடுத்து, அதன் உள் வளர்ச்சியைக் குன்றச் செய்ய விரும்பவில்லை. அதுவும் என்

சொந்த மகனை, இப்படிச் கொல்வ விரும்ப வில்லை. ஆகவே, அந்த முயற்சியையே கைவிட்டுவிட்டேன், என்னுள்” என்று சொல்லி விட்டிருக்கிறார் டாக்டர் சங்கர்.

இந்தச் சமயத்தில் மேலிருந்து தன் மேலே வந்து, “அம்மா, சேஷ உங்களைக் கூப்பிடுகிறான்” என்றான். சங்கரும், என்னுடைய மேலே இறங்கிச் சென்றான்!

★

பெரிய குழந்தைக்கு எட்டு மணிவாசனை
இன்றும் அந்தச் சித்திர அலகை விட்ட பாடியுள்ளே!

சேஷர், உடம்பெல்லாம் பசுத்த காயம் பட்டு, இரவெல்லாம் புழுவாகத் துடித்ததிலும், ஒரு வரமாவ என்னுடைய இராத் தாக்கமே இல்லை. ஆனால் சேற்ற சத்தம் சங்கர் தன் மனத்தைத் திறந்து எட்டுகிறேன் ஊடா பேர்வழி என்று ஏதெல்லாமோ சொல்லிவிட்டுப் போனது, அவன் மனத்தை இன்றும் குழப்பிவிட்டது.

எப்படி, எவ்வீதம், ஊர் உண்மை சிந்தனை எங்களுக்கு எடுத்துச் சொல்வார்கள்! தன் மனமும் சாதித்துக் கொண்டிருந்தால் எத்தனை நாள் இந்தப் புதுகு செவ்வானியை இருக்கும்! ஒரு நாள் இவ்வாண்டிதான், ஒரு நாள் குட்டு வெளிப்பட்டதானால் சங்கர் தன்னைப் பற்றி என்ன சினைப்பார்—இப்படி யெல்லாம் முத்தம் காள் இரவு முழுதும் எண்ணி எண்ணி பொழுதைக் கழித்தான்.

“என்ன சேய்வது அப்பிகே! ஏதாவதும் வழி காட்டேன்!” என்று பிரார்த்தனை

கொண்டிருக்கிறார்கள் எங்கும் “டி. என். ஆர்.” என்ற பெயரால் சினைக்கு வரும். அப்படி ஒரு பெருமை உட்காத்திடும் சினைத் திறனுடைய டி. என். ஆர். உட்பெயர்வை நினைத்த வகுப்பரும்,

வந்தான் போது ஸ்ரீ ஸ்ரீகோபால் ஐயங்கார் அவர்களின் இனிய பண்புணையும் கோடைத் திணையும் பாராட்டி மேற்படி பன்னிக்கூட ஆசிரியர்களால் அவர்க்கு ஒரு வாழ்த்துரை வழங்கப்பட்டது.

குடும்பகோளம் பரந்ததான உயர் சினைப் பன்னியின் கைப்பாடு மென்று மன ஸ்ரீ டி. என். ஸ்ரீகோபால் ஐயங்கார் அவர்களின் விரு உருவப் படைத்த அந்தப் பன்னியின் புதுக் கட்டிட ஹாலில் சென்ற உயர் சினை மந்திரத்திப்பினை காம் டி. என். வெங்கட்டராமன் ஸ்ரீ அவர்கள் மார்க் மாதம் பதினாத்தாம் நேறி திறந்துவைத்தார்கள். இவ்வைய

செய்த கொண்டிருந்தான். இந்தச் சமயத்தில் உம் உம் என்று சத்தத்தான், ஒரு மாட்டு வண்டி வந்து சிந்தது.

என்னுடன் விட்டுத் தாழ்வாரத்தில் சிந்து கொண்டு பார்த்தான். வண்டியிலிருந்து வெளியே ஒரு புனர் மூட்டை தெரிந்தது. அதற்குப் பின் முப்பத்தாறு வயதுமதிக்கத் தக்க ஒரு மாது இறங்கினாள்!

அவளைப் பார்த்தவுடனே என்னுடைய கால்கள் ‘திக்’ என்றது. “அ...அ...அ...” என்று என்னுடைய வாய் உதறியது. பின்னர் திறித வாய் மூடவில்லை.

என்னுடைய தமக்கை கேட்டதைத் திறந்து கொண்டு உள்ளே வர முயன்றபோது, வாயிலிருந்து எங்கள் குழைக்கத் தொடங்கினாள். எங்களை அடக்கி, ‘தன் தமக்கையை அழைத்து வர வரவாக்கு ஒடினாள் என்னுள்.

இதற்குள் ‘பாய்’ ‘பாய்’ என்று காரின் ஹாசன் சத்தம் கேட்டது.

என்னுடைய வயிற்றைக் குழப்பியது. தலை உதறியது. ‘ஐயோ! இந்தக் கணமே என் உயிர் போய்விட்ட கூடாதா!’ என்று என்னை. என்னிடம் அது ஊடாக்கிச் சத்திய சங்குமைய காரின் ஹாசன் சத்தம். அந்தச் சத்தம் கேட்டாக ஊடாக்கிச் சத்திய சங்க வகுமே! என்று அந்தத் தம்!

‘அக்கா விட்டுக்குள் துறையிடு இதை எமயத்தினர். இவரும் வந்து சேரவேண்டும்! ஐயோ! இன்றும் என்ன தொடங்குகச் செய்து போகிறேன்’ என்று சினைத்துக் கொண்டே கேட்டதைத் திறந்து விட்டான். அக்கா உள்ளே துறையிட்டான். (தொடரும்)

ஒலி அமைப்பின் சிறப்பு

பி. கே. சார்து

கிரேக்கு சென்ற சாஜா சர் அன்னாமலை செட்டியார் அவர்கள் கண்ட கனவு அன்னாமலை மன்றமாக கனவாகியுள்ளது. அம் மன்றத்து வாயிலில் கண் உள்ள வரையில் யித நிம்மைப் பெருமான் உதறு வழங்கும் நிலையில் உள்ளார். தந்தைக் கேற்ற தனய, ஐக்கச் சேரும் சிறப்பும் கொண்டு விளங்கும் சாஜா சர் முத்தையர் செட்டியார் அவர்கள் பண்பாட்டின் இருப்பிடமான இச் நிலையத் தைக் கட்டி, தந்தை கண்ட பெருக் கனவை கனவாகியதை பெருமைக்குக் காரணமாவீ னார். சர் ஆர். கே. சண்முகம் செட்டியார் அவர்களின் சிறக்க தலைமையிலும் பாதுகாப் பாணர் குழுவினர், கௌரவர் செயலாளர் ஆடுவோரின் சிறந்த ஒத்துழைப்பாலும் இத் தயிற் இரைச் சங்கம் தமிழ்ப் பாடல்கள், இரை, கரடகம் ஆகியவற்றின் பெருக்கத் துக்கும் வளர்ச்சிக்கும் துணை செய்யும். தென் னாட்டுத் தமிழ்ச் சிற்பக் கலையை ஓட்டி இம் மண்டபத்தை அமைத்த சிற்பிக்கு எம் பாராட்டுகண் உரியன.

அன்னாமலை மண்டபத்து ஒலி அமைப்பு புதுமைமயான ஒரு தனிப்பெருந் சிறப்பு வாய்ந்தது. மேடைபின் இடது பக்கத்தி லிருந்துதோன்றும் ஒலி அப்பகுதியில் அமைக் கப்பட்ட ஒலி பெருக்கிகளால் சிரிக்கப் பட்டு, மண்டபத்தி இடது பக்கத்தில் உள்ள ஒலி பரப்பிகளின் மூலமாக வெளியிடப் படுகிறது. அதேபோல் மேடைபின் வலது பகுதியில் தோன்றும் ஒலி அப்பகுதியில் உள்ள ஒலிபெருக்கிகளால் சிரிக்கப்பட்டு மண்டபத்த வலது பக்கத்தில் உள்ள ஒலி பரப்பிகளால் வெளியிடப்படுகிறது. மேடை யின் மத்தியிலின்று ஒலி தோன்றுமானும் அவ்வொலி இரண்டு ஒலிபெருக்கி அமைப்பு களாலும் சமமாகச் சிரிக்கப்பட்டுச் சம தோனியுடன் வெளியிடப்படும். இவ்வகை யான ஒலி அமைப்பினால் கேட்போரின் கவனத்தைக் கவரவும் அவர்களுடைய சரீக் ளும் திறமையைப் பெருக்கவும் முடியும்.

யிதில்ல எம்பெணியராகத் தயாரிக்கப் பெற்ற ஒலிச் சாதனங்களே பூராவும் உப யோகப்படுத்தப் பட்டுள்ளன. பாடுவோரின் தொனிக் குறைகளைத் திருத்தவும், நூல் இனிமையை எடுத்துக் காட்டவும் இச் சாத னங்களால் முடியும். மேடைபின் முகப்பு அடி விளக்குகருடன் மனநுத்துள்ள ஒலி பெருக்கிகளும் உட்பகுதியில் தொங்கும் ஒலி பெருக்கிகளும் அமைந்துள்ளன. முகப்பில் உள்ள ஒலிபெருக்கிகள் மேடைபின் வரும் ஒலியைமட்டும் சிரிக்கும் சக்தி பெற்றவை. ஏதிரோலியை அமை ஏற்கமாட்டா.

ஒலிபெருக்கிகளின் அக்கம் பக்கங்களில் தோன்றும் தேவைவற்ற ஒலிகளை அமை சிரித்தும் பெருக்கியும் வெளியிடவல்லனாம் அவற்றைக் கட்டுப்படுத்த ஒலி பரப்புக் கருவிகளில் சில சாதனங்கள் உள்ளன. சமய சரீதர்ப்பங்களுக்கு ஏற்றவாறு ஒலி அமைப் புக் கருவிகளை மாற்றி அமைக்கவும் எங் கனவான ஒலியையும் சிரிக்கவும் வெளி யிடவும் துணைமயான ஏற்பாடுகள் செய்யப் பட்டுள்ளன. ஒலி அமைப்புத் திட்டம் தோன்றியுற்ற போதும் விவகாரங்களிற் தோடர்க்கு எடுத்த வசதிகள் உள்ளன.

மண்டபத்தின் முகப்பில் உள்ள ஒலிபரப் பிகள் உயர்த்த ஒலி அங்கனையும் தாழ்த்த ஒலி அங்கனையும் அப்படியே ஒலிபெருக்கி வெளியிடுவதற்கேற்ற அமைப்புகளால் பெற் துள்ளன. மண்டபத்தின் உள்மே உள்ள ஒலி பரப்பிகள் மேடைபிலின்று தோன்றும் ஒலியைச் சமமாகப் பிள்க்கு மண்டபத்தின் எல்லாப் பகுதியிலும் கேட்கும்படி செய்ய வல்லன. கரடகம், கரட்டியம் ஆகிய சிவந்தி களுக்குப் பின்னணி இரை வழங்க மேடை யின் மூக் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஒலிக் கட்டுப்பாடு அறை 'ஆடிட்டோர்' உத் திய பிந்துல் அமைத்திருப்பது அன்னாமலை மண்டபத்து ஒலி அமைப்புச் சிறப்புகளில் ஒன்று. இதனால் ஒலி பரப்பிகளிலின்று தோன்றும் ஒலியை நேரடியாகக் கேட்டு ஏற்றவாறு ஒலி அமைப்புக் கருவிகளைத் திருத்தி அமைக்க முடியும்.

ஆடிட்டோரியத்திற்கு ஒலி கேரடுக்க மறை மூக் விளக்குகளும் மேடைமீது ஒலியைப் பிரகாசமாக்கவும் மீதமாக்கவும் விசேஷ ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டுள்ளன.

பேச்சுக்களைக் கட்டப்பட்ட மண்டபங்கள் இரைக்கு ஏற்றவை அல்ல. அதேபோல இரைக்களைக் கட்டப்பட்டவ் பேச்சுக்குத் தகுதிவற்றவை. ஆதில் இந்த அன்னாமலை மண்டபம் பேச்சுரையும் இரைசுரையும் ஒருங்கே ஒலி பரப்பவல்ல வசதிகளைத் தன் பாக் பெற்றுள்ளது. இம்மண்டபத்தில் எங் கிடத்திலிருக்கும் ஒலியைச் செவ்வியை கேட்க இயலும்.

மேல் கரட்டியம் ஒவ்வொரு இரை வந்துள ரும் கீழ்வாக்கில் உள்ள காசனமே மண்டபத் தில் பாட வாய்ப்புப் பெற்றது. புகழின் சிவ சத்ததிய அடைந்து விட்டதாக எண்ணுவர். அதேபோலக் கீழ்காட்டுக் கலைஞர் ஒவ்வொரு வரும் அன்னாமலை மண்டபத்தித் தாம் கற்ற கலையை வெளியிட வாய்ப்பு அளிக்கப் பெறும் காண் ஆர்வத்துடன் எதிர் ரோக்கு வர்க்கு ஏற்பதில் ஐயமில்லை.

GEVAPAN

33

கடை 620 & 120-கு. 2-1-0

கேவாபான் 33

இந்த மிகவும் வேக பாக்ரோமாதிக் பிலிம் அடித்திரவான தெளிவையும், கவர்ச்சித் தற்சூபமாகக் கொடுக்கும் தன்மையும் கொண்டது.

GEVACHROME

30

கடை 620 & 120-கு. 2-1-0

கேவாகுரோம் 30

பலம் வெளிச்சத்திற்கு உகந்த ஆற்றோடு நோண்டிக் பிலிம், எல்லா வகைக்கும் தன்மை, பிரகாசமான படிவம் பதிவு, விசுவமான தோற்றம் போன்ற, மற்ற எல்லா தெளிவு வாய்ந்தது.

இவை உலகமெங்கும் "Gevaert" எக்ஸ்போசர் கமிட்டி மெம்பர்கள் ஒத்துக் கொள்ளும் உயர்ந்தது எழும்பு:

Allied Photographics Limited

அகில இந்தியாவிலுள்ள எல்லா

(மேலிலேயே உபயோகிக்கப்படும்) கருவிகள் பிலிம்ஸ், டிரைமெர்ஸ், டெவலப்பர்ஸ், பம்பாய்

கிளை ஆபிஸ்கள்: பம்பாய் • கல்கத்தா • மதராஸ் • டில்லி

ஸ்பென்ஸரின்
ஆக்கமளிக்கும்
பாசுத்தமான
பானங்கள்

- * ஸெமனேட்
- * ஆரஞ்சு ரிஷ்
- * ஜிஞ்சர் ஏஸ்
- * கோலா
- * ஜிஞ்சர் பிரீ
- * கொயினு
டானிக்

*
தென் இந்திய
முழுமையும்

RUNNING WATER
for Better
Living

நிலைத்த இடத்தில்
செந்த சம்பந்தமும்
அபரிமிதமான தண்ணீர்
சுப்பிக்கு 95
கைமயர்ஸ்.
பம்பி திறவித்
கொள்கும்கள்

MYERS
AUTOMATIC
ELECTRIC
PUMPS

வாட்டர் ஸப்ளை
ஸ்பெஷலிஸ்ட்ஸ் லிட்.

46, தம்புர் ரோட்குத் தெரு
கொண்டை - 1

சமீப நாடகம்

ஷடம் சென்ற, நாடு மணி ரேரத்தில் சம்பூர்ணமாகி விடுகிறது. அந்த நாடகத்தை அங்கு வசிப்பவரும் விவரமாகவும் வேறு வார்த்தைகளும் நடந்த முடிவாக என்று சொல்லலாம்.

காடகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு நிற்கும்போது, "இப்போதுதான் ஸ்ரீ ராம கட்டகமணிகள் விசுவாமித் திராடல் காட்டுக்குப் புறப்படுகிறார்கள். இன்னும் எத்தனையோ சம்பவங்கள் இருக்கின்றனவே! எவ்வாறாகவும் இன்று இரவே பார்த்து விட முடியுமா?" என்று ஒரு கணம் என் மனம் மயங்கிப் போய் நின்றது. இன்னும் சிறிது வேரம் கழித்து என் கணம் என் கணம் வந்தபோது

"அடே! ஸ்ரீராமன் இதற்குள் பஞ்சவடிக்கு வந்து விட்டாரே! இடைவிடக் கூடாத அங்கு சம்பவங்களையும் காட்டுகளையும் ஒரு மணி ரேரத்துக்குள் எப்படிப் பார்த்தோம்?" என்று பிரமிப்புத் தட்டியது.

நாடகம் வதம், அங்கு சரப விமோசனம், தோ கங்காணம், ஸ்ரீ ராமன் வன வாசம், கங்கிரை சகாயம், வாலி வதம், — இப்படிக் காட்டுகள் ஒன்றுன்பின் ஒன்றாக மோதி வந்துகொண்டு காவேகமாகப் பறக்கின்றன. ஆனால் இந்த வேகத்தில், ஆதி மகா காவியத்தின் கதைகளும் கவரும் சிறிதும் குன்றிப் போக வில்லை.

ராமனும் கங்கமணனும் சேதமும் நகர் கிங்கு படலம் கடந்து கொண்டிருந்த சமயம் காடகத்தைப் பார்த்த வந்தவர்கள் கண்களில் நீர் கலித்தது. ஒரு குழந்தை பலமாக அழுது நம் தாயகமையும் அழைத்துக் கொண்டு காவேக விட்டே போய் விட்டது!

அப்போத்தி மா ககரில் நாடக மாணிக்கங்களையும், கூட கோபுரங்களையும், கங்கேயிலும் அழகிய அரிதப்பூத்தையும், நகரின் நெடுஞ்சாலைகளையும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். மறுகணம், கண் இமைக்கும் முன்பு மரங்கள் அடர்ந்த வனம் பிரதேசத்துக்குப் போய் விடுகிறோம். அங்கு ஸ்ரீராமன், சீதை,

ஒரு சிவமாய் படம் துற நியேட்ட களில் ஒரே சமயத்தில் வெளிவிடப்பட்டு, அந்தப் படம் ஸ்தம்பத வாரங்கல் ஓடியது என்றாலும், அங்குத ஒரே வடிவாக ஓடியே போய் விட்டது என்றாலும் அதில் அதிசயப் படுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை!

ஆனால் ஒரு நாடகம், அதுவும் மிகப் பழைய நாடகம், மருத்துக்குக்கூட ஒரு பெண்மணி இல்லாமல், முற்றிலும் ஆண் மணிகளைக் கொண்டே ஸ்தம்பத நாடகங்களுக்கு மேலாகவே நடக்கிறது என்றால் அது அதிசய நாடகமாய்ந்தானே இருக்க வேண்டும்?

அந்த அதிசய நாடகம், லாப ராஜா மாணிக்கம் கொஷ்டியார், தேனும்பெட்டை மைதாசத்தில், நிறத்த வேளித் தியேட்டரில் சமர் இரண்டு மாதங்களாக வெற்றிகரமாக நடத்தி வரும் "சம்பூர்ண ராமாயணம்" நாடகம்தான்.

ஸ்ரீ காவேரித்திம் ஸ்ரீ தேவி, பூதேவி சமேதராக எழுந்தருள் வீருக்கும் ஸ்ரீ மகா விஷ்ணுவைத் தேவர்களுக்கெல்லாம் பிரார்த்தித்து, துஷ்ட சித்தரது சிஷ்ட பரிபாலனம் செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்வதிலிருந்து கடைசியில் ராம பட்டாபிஷேகம் வரையில் சாங்கோபாங்கமாக, ஒரு சின்னச் சம்பவம்கூட விட்டுப் போகாமல், சம்பூர்ண ராமாயணமும் காட்டப்படுகிறது.

மூன்றெல்லாம் சம்பூர்ண ராமாயண நாடகம் ஷடப்பதுண்டு. பத்திரிகைகளில் தொடர்கதைகள் வெளிவிடுவதுபோல், பல நாள் தொடர்ச்சியாக நடத்துவார்கள். நாடகம் அதன் கௌகரியம் போல் முடிவடையும், அங்கு முடிவடைவாமலும் போகும்!

பிறகு, நாடகம் இன்னும் கொஞ்சம் மூன்றேற்றம் அடைந்தது. இரவு ஒன்பது மணிக்குச் சம்பூர்ண ராமாயண நாடகம் நடந்த ஆரம்பித்தால், சூரிய உதயம் ஆகி வெயிலில் கரி என்று உறாக்கும்போது பட்டாபிஷேகம் முடிந்து விடும்.

ஆனால் லாப ராஜா மாணிக்கம் கொஷ்டியார் ஷடக்கும் சம்பூர்ண ராமாயணம் மிக மிகத் துரித காலத்தில் நல்ல "டெம்போ"

வங்கமானம் மூலமும் வேடர் தலைவன் குகனைச் சேதிக்கின்றான். மறு சீரிலும் கைப் புரன் போடும் கங்கை கதிர் கரைக்குப் போய்விடுகிறோம். குகன், ஸ்ரீ ராமன், சேத, வங்கமானம் மூலமாயும் ஓடத்தில் ஏற்றிக் கொண்டு கங்கை நதிமையக் கடக்கும் கன் கொன்றாக் காட்டி மையக் காண்கிறோம்.

கவாய் ராஜமாணிக்கம் கடத்தும் காலகங்கைப் பார்த்தவர் களுக்கு, அவர் காலக மோடலில் ஏதேதே நோற்றத்திலும் நோன்றி கடிக்கக் கடிவாய் என்று தெரிக்கிறாக்கும்.

"ஸ்ரீ ராமதாஸ்" காலகத்தில், கதைதர பாத் கவாய்ப்பாகத் தோன்றி அவர் செவ்யும் அட்டகாசம், அவர் கடை, உடை, பாவனை எய்வாய் அவர் கடிக்கிறார் என்று எண்ணத் தரவே மதிகைச் செவ்யுமிடும். "கெஞ்சு லீலா"யில் கபிலாசுரத் தோன்றி காலக மோடலையத் தவன்சன் செவ்யுமிடும்.

இத்த சம்பூர்ண ராமபவ காலகத்தில் அவர் என்ன பார்த்தியம் ஏற்ற கடிப்பாய் என்று என்னும் முதலில் கிச்சுக்கிக்கடாமல் இருக்கிறது. ஒருவேளை பத்துத் தலை ராவணனுக்குத் தோன்றலாயோ என்று கினைத்தேன். ஆனால் அவர் இத்த காலகத்தில் ஆதிசேவய தாக் கடிக்கிறார் என்று அறித்ததும் எனக்குக் கொஞ்சம் போகலையாகப் போய் விட்டது.

அனுமான மோடலில் பார்த்ததும், ககிரே னுடன் வான மோழியில், 'கிபு' 'கற்பு' என்று வான இயங்குடன் மாருதி பேசினதைப் பார்த்ததும், கவாய் ராஜ மாணிக்கம் என்னும் பெயருடன் அனுமான் ராஜமாணிக்கம் என்னும் பெயரையும் கடச் சேர்த்துக் கொன்றத் தோன்றியது. அவ்வளவு தற்புமமாக. கவாய் ராஜமாணிக்கம், மாருதியாகத் தோன்றிப் பேசி, பாடி, கடித் துச் சேகரம் போடு போடுகிறார்.

பிறகு ராவணன் போய் மண்ட பத்தில் மாருதி தோன்றுகிறான். அங்கே, அங்கே குல அறிப னுக்கு மேலே, உயர், உயர்த்தில் வாய்கொட்டை கட்டிக்கொண்டு அட்டகாசமாக அதன் மேல் அயங்கி அனுமான் செவ்யும் ஆர்ப்பாட்டமும், ராவணனுடன் செவ்யும் வீர சம்பாத்தமும் எங்கா பட்டணத்துக்குத் திகைத்தழித் ததும், சாகசத் ஆடு மோருக் கர்ப்பணம் செவ்யத்தக்கவை.

ராவண வதம் முடிந்ததும், அனுமான் அயோத்திக்குச் சென்ற, பரதனைத் தலில் விழாமல் தடுத்து, "வந்தனன் தாரத நாத என் வந்தனன்!" என்ற கபர் செவ்யினைச் செவ்யி ராம பட்டாபிஷேகத்தை முடித்து வைக்கும் கவாயில் கன் உணர்ச்சியும் இதற்காக் கட்டிக் கொண்டு பறக்கிறது.

கவாய் ராஜமாணிக்கம் கோஷ்டியாரின் அருகாமையான காட்டி ஜோடிகளுக்கு ஏற்ற அருகாமையான நிறத்த வெளித் திரெட்டி அகமகிடுப்பதை எவ்வளவு பாராட்டினு தும் தரும். கு. 2-8-0 கொடுத்து முதல் வகுப்பில் அயங்கி காலகம் பார்ப்பவரைப் போய்வே, அனு ரீ கொடுத்து, 'காலரி'யில் அயங்கி பார்ப்பவரும் காலகத்தை என்னும் பரிக்க முடிவிறது. அரசியல், சமூகம், பொரு ளாதாரம் முதலிய எல்லாத் துறைகளிலும் வகுப்பு வேற்றுகமமுழித்து வரும் இக்காலில் இது கரவேற்க வேண்டிய அம்சமாகும்.

இத்த காலகத்தில் கிஷ்கின் திரைத் நாகை யில் கட்டப்பட்ட காட்சிகளைக் குறிப்பிடுவ தானும், ஸ்ரீ ராமன் ககிரேவனுடைய விருப் பப்படி ஏழு மராமங்கலையும் ஒரே பாணத் தில் துளைத்த கிஷ்கிணையக் குறிப்பிடவேண் டும். ஸ்ரீராமனுடைய கோஷ்டத்திலிருந்து பாணம் விடுப்பது கிரொந்து சென்ற, அண்டமுண்டு அநி மரங்கலையும் அகவாச யாகத் துளைத்துத் தள்ளுகிறது.

புரவி இறந்த பிறகு, ககிரேவ பட்டாபி ஷேகம் கடைபெறுகிறது. தூற்றுக் கணக் கான கெடுக்காத வாய்கள் அங்க மோடலில் தோன்றி, வான சேஷுடைகளையும் சாகசங்களையும் செவ்யு அபர கடைகள் ஆடு கிறார்கள். அகமயம் சபையிலுள்ளவர்களுக்குத் தூதர்களாகத் தங்களுக்கு ஒரு சான் வாயவத வளரக் கடுமாளும், சபை யோர் எல்லோருமே அந் கட்டளத்தில் கைத்து கொள்வார்கள். அவ்வளவு உற்சாகத்தைச் சபையினர் அப்போது அடைகிறார்கள்.

மக்களிடையே ஆஸ்திக உணர்ச்சியையும், தெய்வபக்தியையும் பரப்புவதாயே தன் கால கங்கைக் கட்டியவர்க்கே கொண்டுள்ள கவாய் ராஜமாணிக்கம் அவர்களின் காலகங்கை ஆஸ்திக உணர்ச்சி உண்டாக்க அனைவரும் ஆதரிக்க வேண்டும். ஆதரிப்பதற்குத் தக்க பண்களை கிச்சுமல் அடைவார்கள்.

கோக்ஸோ குழந்தை குதூகலக் குழந்தை

குழந்தைகள் கோக்ஸோவைச் சாப்
பிட்டு பழையவர்களும் தங்குகளும்
வளர்கின்றன — நிலையான வளர்ச்
சிக்கு அதனால் அவைகளுக்குத்
நெகிழ்வு, கோக்ஸோ மிகப்பெரித்த
மான பால் ஆகும்... உஷ்ணப்
பிதேகங்களில் உபயோகிப்ப
தன்போலுட்டு பிரதீபகமாகத்
தயாரிக்கப்பெற்றது. கோக்
ஸோ கூகபடாத்தது. கட்டி,
ரத்தோசை முதலிய
நோய்களிலிருந்து சாப்
பாற்றுவதன்போலுட்டு
விட மிக 'ந' யும்
இருக்கும் இதில் கோக்
சுப்பிட்டிருக்கின்றன.

Glaxo

கோக்ஸோ மிழுக குழந்தை ஆகாள்

குழந்தைகளை நலமுடன் வளர்த்துக்கொடுக்க உதவும் முதல் கோக்ஸோ — உணவாகப் பாடுதலுக்காக
கோக்ஸோ ஆய்விக்கலாகப் பாதுகாக்கலாகவும் சாத்தியமாகவும் நித்தியவாசினியுப்பதன்
வசமாக விளங்குகிறது. பாடுதல் இப்போது நித்தியவாசினியில் நித்தியப்படுகிறது.

கோக்ஸோ கோபுரட்டில் (இந்தியா) விட்ட., மும்பாய் - கல்கத்தா - மதராசு.

13. எதிர்பார்த்து!

பேரிடக்காத்திரிக்குத் தரஜா அப் புறப்படுத்தப் பட்டதும், எதிர்பார்த்து ஆர்ப்பாட்டம் செய்தது. ஆனால் அங்கு வேறொருவன் நடத்தத் திறன் வராதும் இவ் காதலர் ஒரே குழப்பமா விடுத்தது.

அப்போதுதான் சீக் வேட்டுப் போல் அந்த இளம் வீரன் குறிசொலித் தந்தித் தகையின் கால்கள் எதிர்பார்த்துப் போய்விட்டது. சீக்கர் போல் போல் உழைத்தான்; எதிர்பார்த்தான் பெருமையின் சீக்கர் தன்னை. ஒரு சீக் மனிதர் தோற்றத்துடன் எதிர்பார்த்தான் பயத்து ஓடத் திறப்பட்டு. கால்கள் வீரன் 'பம் பம்' மென்று வெத் தித் தகையின் குழைந்தன. அவனின் தோற்றம் மற்ற சீக்கர் வீரர்களைவிட வேறுபட்டது. அவன் தோற்றம் வேறுபட்டது.

வீர வம்சத்தின் கால்கள் அந்த குழைந்த உதராகக் களையாட்டத்தில் குழைந்தது. தாது தாட்கள் வேறான.

அந்த கால்கள் வீரன் மட்டும் அமைதி யுடன் சேலுபதி ராஜாவின் அருகில் அமர்ந்து அவனிடையே கால்களில் தோல் கருத்தான். அவன்மீது கால்களின் கால்கள் கிடைக்காவினும் ராஜாவின் கால்கள் ஆரத் தோட்க்கி விடுத்தது.

ராஜா என் விழித்ததும் அந்த கால்கள் வீரன் அப்போது பார்த்தான். "இளம் வீரனே, இந்த வந்ததின் வேந்தி உன் கால்கள் உன்னுடையது. வேந்தியை திறந்தாடி என் கால்களில் அப்பாத்தி னாய். நீ யார்? உன் பெயர் என்ன? (நான் வேறொருவரின் உன்னிடம் பார்த்ததாவது என்னுடைய திறனில்லை!) உன் இளம் குழைந்தப் பார்த்தான் இந்தக் கோடிய

போலக் கால்கள் பார்த்தக் கோடிய குழைந்தான்! தாதுத்தித் மார்த்திக்குக்கும் தாமதம் போலக் கோடிய இருக்கிறது! தந்த வந்ததில் பூத்த விளக்கும் கோடிய மார்த்த போல உன் குழைந்தான் தான் குழைந்தான் போல பார்த்த குழைந்தான் இருக்கிறது. என் தீ குழைந்ததில் உன் போல மார்த்துடன் என் குழைந்தான்? என்னுடன் ராஜா.

"கோடியே, என்னைத் தெரியவில்லையா உன்னுடைய!" என்று வேட்டு அந்த வீரன் திறப்பாக்கையை எடுத்தான்.

"கோடியே, எப்படி நீ இங்கே வந்தாய்? என் மார்த்தின் வேல் பார்த்தது. தான் சீக் விடுத்தது, அப்பாத்தி எதிர்பார்த்தான் திறந்த வந்ததில் திறந்த வந்ததில், என் கால்கள் கோடிய என்னுடன் என்னுடன் சீக் கால்கள் இருக்கிறது. கோடியே, தான் இப்போது கால்களின் கால்கள் உன் கால்கள் தானே? தான் கால்கள் பூத்ததில் பூத்த வந்ததில்! என்னுடன் ஒரே அநியாயம் இருக்கிறதே!" என்னுடன் ராஜா.

"ராஜா, என்னுடன் உன் கால்கள் தான். தான் பூத்ததில் என்னுடன் பூத்ததில், என்னுடன் கால்கள் தான். இன்னும் தான் கால்கள் பூத்ததில் கால்கள் கால்கள் ஒரு பூத்ததில் என்னுடன் கால்கள்!" என்று உதி அன்னுடன் சீக்கர் தான்.

"கோடியே, நீ எப்படி இங்கே வந்தாய்? தான் உன்னிடம் என்னுடன் இங்கே எதிர்பார்த்த வந்ததில் தான் உன்னிடம் கால்கள் கோடிய பூத்ததில், உன் தான் பூத்த உன்னிடம் போலக் கால்களில் தான் தான் தான் அன்னுடன் என்னுடன் என்னுடன்?"

“அப்பா சம்பந்திப்பாரா? அங்குக்குத் தெரியாமல்தான் வந்தேன். அம்மாவும் நானும் ஒரு வாரத்துக்கு முன்பு எம் பாட்டினர் தேர்த்துக்கு. அதாவது எம் அம்மாவின் அப்பாவிடம் சென்றிருத் தோம். அம்மாவைப் பற்றி வேறு நாட்க ளாக ஒன்றும் தெரியாமலிருந்து, இப் பொழுது நிடரென்று அம்மாவையும் என்னையும் பாத்ததில் அவருக்கு உன் டான ஆனந்தம் இவ்வளவு அங்வளவு அல்ல. ஆனால் எனக்கு என்னவோ அங்கே இருப்பே கொன்னவில்கூட, யுத்த காலத்தில் உங்களைச் சந்தித்து நானும் எப் படியாவது யுத்தத்தில் கைத்து கொன்ன வேண்டும் என்று நினைத்தேன். உங்களை தேரில் சந்தித்துக் கேட்டால் நீங்கள் எம் மதிக்கமாட்டீர்கள். அதற்காகத்தான் இரண்டு நாட்களாக உங்கள் கண்ணில் பாசம் சங்கடம் சேய்தேன். நீங்கள் என்னத்துக்காக எனக்கு வான் போர் சோலையில் கொடுத்தீர்கள்? ‘இந்த வித்தை தெரிந்திருப்பது தவறது. சமயத் தில் பயன்படும்!’ என்று ஒரு முறை என்னிடம் சொன்னீர்களே! இப்பொழுது தான் சமயத்தில் பயன்பட்டது. சோனபதி, அடியாளை மன்னிக்க வேண்டும். தங்கள் உத்தரவு இல்லாமல் யுத்த காலத்தில் பிர வேசித்துப் போய்த் கைத்து கொண்ட அவ னுக்கு உரிய தண்டனை கொடுங்கள்!” என்றும் கௌசல்யா மிகவும் பணிவுடன்.

ரஜாவின் கண்களில் நீர் துறம்பியது. “கௌசல்யா, யாருக்கு யார் தண்டனை கொடுப்பது? என் உயிரைக் காப்பாற் றிய உனக்கா தண்டனை? அரசாங்கர னுடைய உன் தகப்பனார் கொடுத்ததானே இந்தச் சோனபதிப் பதவி! ராஜாமாரி, இந்த ஏழை அநாதைக்கு வாழ்வளித்தது நீ!” என்று உணர்ச்சிவாயு சொன்னான்.

“ரஜா, இனி நீங்கள்தான் நம் தேரத் துக்கு ரஜா. இந்த அபிஷேப் பெண்ணுக் கும் சேக்கன்தான் தலைவர். சாம்ராஜ்யத் துக்கு மன்னராவே நீங்கள் எப்படி ஏழை யாக புகழும்? சரி, நான் ருதலில் புறப் பட்டு என் பாட்டினர் தேர்த்துக்குச் செ லிறேன். அம்மாவுக்கு மட்டும் நான் இங்கே வந்திருப்பது தெரியும். அம்மா வுடன் புறப்பட்டு நான் தாவித்து நாளில் தம் தலை தகரம் போய் விடுவேன். உங்க ளுக்காக அரண்மனை வசலில் கைவிலே மாலைபுடன் காத்திருப்பேன்!”

“கௌசல்யா, நீ எப்படித் தனியாகப் போயாய்? நீ சோல்லையா சரி. இப் பொழுது நீ என்னோடு நம் தேர்த்துக்கு வருவது சரியல்ல. ஆனால் உனக்குத்தான் வேண்டாமா?”

“ரஜா, என் வீர வானும் ஆன் வேஷ மும் எனக்குத் தக்க துணியாக இருக்கும். நம் சேனை வீரர்களின் கண்களில் படாமல் நான் உடனே புறப்பட வேண்டும்!”

இப்படிச் சோலையில் விட்டுக் கௌசல்யா தன் குதிரையில் ஏறி வாயு வேகமாய்ப் பறத்தான். ராஜா அவள் கண்ணுக்கு மறைபிறை வரையில் நின்று பாத்ததுக் கொண்டிருந்தான். அதிரேரம் அவனால் அவிசைப் பார்க்க முடியவில்லை; அவளு டைய கண்களில் ஆனந்தக் கண் னீர் பெருகி மறைந்தது.

வெற்றி முடிவாகத்துடன் ரஜா தன் சோனாமுத்திரத்தைத் தீர்த்துக் கொண்டு நன் தேர்த்துக்கு வந்து சேர்ந்தான். அரண்மனை வசலிலே நெருங்கும் போதே ராணி மன்னிகளும், இளைய சாணியும் வீர வர்மனும், மத்திரி, பிரமுகர்கள் புடை குழப் பட்டத்து யானையுடன் சோனபதி ரஜாவை எதிர்த்துக் கொண்டு வரவேற்றனர். கௌசல்யா கையில் ஒரு அழகிய ரோஜா மலர் மாலைபுட னும் முகலிச் சிரிப்புட னும் காத்திருந்தான். ரஜா வந்து குதிரையை விட்டுக் கீழே இறங்கியதும், வீரவர்மன், “தேவசோனபதி, நீ இளையற்ற வீரன். உனக்கு இந்த சாஜ்யத்தைதான் ருமரரி னையும் பரிசாக அளிக்கிறேன்!” என்று கூறியதும் கௌசல்யா புனகாங்கிதத் துடன் ரஜாவுக்கு மாலைவிட்டாள்.

“மகாராஜா, கருமமயான போரின் இறுதியில் வெற்றியடைந்தேன். ஆனால்

வந்தன—உன் கண்களா நீயாவா போட்டோ எடுத்தான். வசலில் கீரோசா பாதும் போட்டுக் கொள்ளச் சொகி எடுத்திருக்கப் படாதா?

கீட்டுகாரி:—போட்டுக் கொண்டு நான் எடுக்கப்பட்டது.

வந்தன:—வாப் போட்டுண்டா?

கீட்டுகாரி:—நான்தான் போட் டுக்கு எடுத்தேன்.

சிவரீ

அந்தச் சமயம் என் 'உயிருக்கு அபாயமும்
தேவீத்தது. அப்பொழுது கௌரவர
தான் என்னைக் காப்பாற்றினான்?' என்று
ராஜா நடத்த வரலாற்றைச் சொன்னான்.

விவரமெல்லாம் மகாராணிகளும் இதைக்
கேட்டுச் சந்தோசம் மடைந்தனர்.

பிறகு, தகர முழுவதும் தோரணம் வட்டி
அளவாகவும் செய்யப்பட்டது. அவர்
மனைக் கம்பாண மண்டபத்தில் வானநா
வப் பந்தம் போடப் பட்டது. பந்தம்
காக்கன் வான் விசேத்திர மன்க்கொருவன்
உத்தி அளவாகவும் செய்யப்பட்டது.
மங்கை வரத்தியங்கன் முழங்கின. தேவ
சேனாபதிக்கும் ராஜகுமாரி கௌரவர
வுக்கும் விவரம் சிறப்பாக நடந்தது.
தகரத்துப் பிரமுகர்களும், பிரமுகளும்,
சேனாபதி மக்களும் சேனாமராகக் கடி
வீடுத்து மன மக்களை வாழ்த்தினர்.

ராஜாவின் தாய் தந்தையர் சந்தாவத்
தில் உபாத்தியாயர் நித்தியானந்தரும்
அவர் மனை அம்புஜமும் அயர்ந்திருத்
தனர். அந்த ஏழை உபாத்தியாயனாரும்
அவர் மனைவியையும் இப்பொழுது பரீத்
தாய் யாருக்கும் அடையாளம் கொண்டு
கொண்டது சேமம். விவரவரித்த பீதம்
பரம் புனைத்து நித்தியானந்தம் ராஜா
மாரிச் சிம்மாசனத்தில் அயர்ந்திருத்தார்.
அவர் மனைவியும் உயர்ந்த பட்டுமடவன

வட்டிக் கொண்டு ராணிமாரி உட்கார்ந்த
திருத்தார். அவர்கள் இருவருக்கும் அவர்
மனைவியின் ராஜா மரியாதை நடந்தது.
ராஜாநி ராஜாண தேவசேனாபதியும் ராணி
கௌரவரவும், உபாத்தியாயர் நித்தியா
னந்தந்தையும் அம்புஜத்தையும் கம்பாண
மண்டபத்தில் வணங்கியபொழுது அவர்கள்
இருவருக்கும் நடப்பதென்றால் கனவோ
என்று சொந்தியது. அந்தே தேவசேனா
பதி அரசாணை முடி குட்டப் பட்டான்.

தேவசேனாபதியைப் பெற்றதெடுத்த
குடியானவத் தம்பதிகள் அப்பொழுதே,
அந்தக் காத்திரியேயே, கையில் பனைத்
தாப் பெற்றதுக் கொண்டு வானவிட்டுப்
போய் விட்டபடியினால் அவர்கள் கிடைக்க
விட்டன. நித்தியானந்தத்திற்கும் அம்புஜத்
திற்கும் தேவசேனாபதியின் பெற்றோர்
என்றும் பேறு கடைத்தது. தாய் காட்
டாத்து வெள்ளத்தில் அழிந்தவாயினால்
கண்டிருந்த அந்த அழிந்தக் குழந்தை
இடிது மன்னர் மக்களாகச் சிம்மாசனத்
தில் வீற்ற அரசு புனைதல் பரீத்து,
நித்தியானந்தம் அடைந்த மகிழ்ச்சிக்
கண்டியே திட்டி.

ராஜா தேவசேனாபதியும் ராணி கௌரவ
ரவும், மன்கும் மன்கும் போன மன
மொத்த நீழி வாழ்த்து வந்தார்கள்.
(முற்றம்)

தமிழும் இசையும்

தாய் பாலையிடம் அப்பு கொள்வதும், அதைப் போற்றுவதும் மனித இயற்கை. ஒன்
'வொரு காட்டாரும் அவர் அனாதையிடம் தாய் பாலையிடம் போற்றத்தான் செய்கிறார்.
அதுவும் பழக் தமிழ் காட்டுப் பெண்களின் தமிழும் போற்றிவது போல் வேறு எந்த
காட்டிலும் தாய் பாலையிடம் பாராட்டி விடுவது உடும் என்று சொல்லுகிறார். "இன் தமிழ்"
என்றும், "வன் தமிழ்" என்றும், "தன் தமிழ்" என்றும், "ஓர்வன் தமிழ்" என்றும்,
"தெய்வத் தமிழ்" என்றும் எத்தனை எத்தனை விதமான அடைமொழி கொடுக்கவோ
அவ்வையதும் கொடுத்த மறு ஒன்றோன் தமிழும் பாராட்டி விடுகிறார். "பரமசிவன்
தந்த தமிழ்" என்றார். "தமிழைக் கொடுத்த திருமறிக் தெய்வன் பூத்தான்" என்றார்.

இப்படி, பெண்ணும் தமிழும் பாராட்டிவோடு, தமிழ் மொழிக்கும் இதைக் கிடைக்கும்
உள்ள பொருத்தத்தையும் பாலையிடத் தமிழ் காட்டுப் பெண்களின் எடுத்தக் காட்டி விடுக்
கிறார்கள். இவையானது தமிழோடு மேலும்போது அது இதைவழங்கிவ கொடுத்ததென்று என்று
தமிழ் காட்டு ஒன்றோன் எழுதியதாகத் தெரிகிறது.

"தமிழோடு இவா பாடல் மறத்தறியல்" என்று அப்பர் சுவாமிகள் பாடியதின்
எடுத்த வேறு என்னவாவிடுவது உடும்.

திருஞான சம்பந்தர்,

"எழுவாய்த் தமழத்தோய்க்
இவ்வையைத் தமிழ்ப்பதில்
எய்தப்பாடினார்"

என்று சேக்கிழார் சொல்லுகிறார். இன்னும் சேக்கிழார் சுவாமிகள்,

"தானும் இவ்வையைத் தமிழ்
பரப்பும் ஓர்வன் பந்தாடித்து
உவ்வையுள் தானெய்து....."

என்று பாடிவிடுகிறார்.....

ஓர்வன் சம்பந்திகள் தமிழோடு சொந்த இவ்வையக் கொண்டு சிவபெருமான் ஆளத்தித்துப்
பாட்டுக் கொடுத்த தாய் பாலையிடத்தையிப் போக்குவான தாய்க்கிடைக் கொடுத்ததாய்!

குடும்பம் முழுவதற்குமே

உணவத பானம்!

சிற்றுவர், நடுத்தர பிராயத்தினர், முதியோர்—குடும்பத்தில் ஒவ்வொருவரும் உணவு அருந்தும்போது அவ்வது இடமில் ஒவ்வொரு பருதி நன்மை அடைகிறார்கள். குளிர்ந்த இடம் பானத்தில், அக்ரூட உணவில் இருக்கும் தீவிரத்தினால் பாடுகளை தீவிரத்தினால் புகுக்கலான சத்தக்க இருக்கின்றன! அது நோயாளிகளுக்கும், சிக்குத் திறவர்களுக்கும் உபயோக தீவிரமாகக் கிடைக்கிறது. ஒவ்வொரு பருத்த பானம் மாகட்ட, ஆகட்ட தீவிரப்பெற்றவர்களை பசும்பாக், நெத்த கொக்கோ இவ் வகையான பானப்பெருக்கலும், பி.கி.டி. இடமில்லாதும் இருக்கின்றன. உடனே ஒவ்வொரு வரும் ஆரம்பிப்பார்கள். ஆனால் அது "ஒவ்வொரு" தான் என்ன தீவிரம் பருத்தி கொடுக்கலாம். நெத்தெந்த உணவு பானமும் ஒவ்வொரு ஆகட்ட!

விதிகாரகர்களின் :
கிளாஸ்க் டிபென்சோ. (இந்திய) லீட்.

ஒ வ ல் டி ன்

உலகில் மிகவும் விரும்பப்படும் உணவுபானம்

GV. 394

வதற்கு வாய்ப்பு தர அவர்பின்
யும் தாளும்; இங்கென்றும் பல்
கவியும். இந்த கவனத்தையும் வானம்
ஒரு கவனத்தில் ஒரே குருமீடும் எம்
தேயம் பரிகாரமும் என்று எல்லாம்
இன்று வம்பக்கட முடிந்தென்கிற.
இரு தடவை மனித அந்தரம்
"வாழ்க தூக்கி நீக்குமே நெய்
கடுமே" என்று விளையுடன் வந்தி
றும் பாட்டுவ அந்தக் கேட்டுக்
கொண்டிருந்த என் தலப்பலு.
"மனித உன் வீரகவனம் செல்லப்பலு
தான் உடையாடுகிற" என்று உதி
மெய்யுறந்த அனுபவம் இருக்கிறது.
ஆம் தீமைய அந்த கவனத்தை என்
அந்தரம் வாய்ப்புதான். விளையுடன்
கூட தன் விவரமுடையவரை அந்த

நீதிமைய அம்மும் மானியம் தன் வழக்கப்படி
மாதிரிக் குடிக்குத் கவனத்தையும் பரக்கக் கொ
டுக. தீமையான கவனத்தையும் கவனத்தின் கவன
தும் ஒரே ஆசிரியை, ஒரே சம்பந்தத்தில் குமாரதா
உத்தியோகம் பரக்கு வந்ததான். கோயிலி
தும் இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் விவாதம்
என்கும் என்பது அவர்கள் மனவிவாதமுடைய
அதிப்பாசாயி. இவ்வு எட்டு மனக்குத்தரம் இரு
வரும் அது வந்த கோவது வழக்கம், அவர்
குமைய உத்தரமக்குத் சற்றுத் குறைந்ததும்
தீமையானதுகூடவரும். கவனத்தையுடைய
உத்தரமும். இவர்களுடைய கொடுக்கிற எட்டி
இருக்கிறது. மானியம் இருவரும் 'கோய்' ஆகக்
கொண்டே உருவம் செய்த கொண்டே
பொழுதுதான் வந்தபாடுகள்.

அந்த தீமைய அந்தக்குத் துடிக்கத்தையு
கவனம் கவனம், எல்லாம் வந்தகவனம் பற்றித்தி
தான். தீமைய, "வந்தக் கோட்டையுடன் பிடி
கத் திட்டிடுகிறது. வந்த" என்று கோயிலாகக்
கொட்டத்தரு. "கோட்டையுடன் பிடிக்க அம்ம, தீ
மைய. இந்தக் கோட்டை ஒன்றை தீவிரத்தின்
கொண்டேன் என்று வேறுபாட்டைக் கொண்ட
வரும். ஆனால் அப்படியும் கோயிலுறந்தென்கிற.
இப்பொழுது எங்களுக்கு என்ன கவனம் இருக்கே?"
என்று கேட்டுக் கொண்டே வருகிறார்கள் கவனம்.

கவனம் தீமையானதில் கேட்டபதை விடத் தன்
விடமே கொடுக்கிற கேட்டுக் கொடுக்கிற
என்று எவ்விதம் உணர்கிற கோண்ட தீமைய,
கொண்டமே உத்தமென்று என்ன அந்தக் கோட்
கொண்ட கவனம் என்று விட்டான்.

இன்றுதான் தீமையான மனமையாகக் கொண்டது.
பிறகு கவனம். "தீமைய, வந்த, உணர்கிறது கோ
யிலம். எங்களுக்கு உணர்விடுகிறது ஒன்றையும்
கவனத்தின் கவனம் இருக்கிறதில். என் பூரண
கவனத்தையும் பற்றிக் கொடுக்கக் கொண்டி என்
கவனத்தின் பரந்தகருமத்தின் கொண்ட குடி
வந்த என்ரு பரந்தகருமம்" என்று.

"என்கிறக் கொண்டக் கவனத்தையும் கொண்டது.
கொட்டிடுகிறது" என்று உத்தமகொண்டு கவனம்
கொண்டதில் தீமைய உணர்கிறது.

கவனம் கோயிலு பக்கம் பரிசுமையாகக் கொடுத்
தில் கொண்டே. "இன்றைக்கு மத்தியமம்
இருக்கு விளைய இன்றைக்கு கோயிலுக்கி
கொண்டமே தீமைய" என்று கொண்டே.

"இந்த" என்று தீமைய தலையாக்கியே
கவனம். "புதிதாக அந்த இன்றைக் கொடுக்கிற
கொண்டி விடுக்கிறதாம். மனித என்ரு ஒரு
கவனம் வந்திருக்கிறது. ஒரு இன்றைத்தின்

தான் கொண்டான் என அந்த பாரும் தீவிரம்
என்கிற. ஆனால் இந்த உணர்வின் கவனம் தீவிரப்படு
கொண்ட உணர்வு கோயிலுக் கொண்டவர்களை
பக்கமாய்" என்று கேட்டுத் திருத்தினார். கொ
ண்டிருப்ப பதிக் கொண்டிருக்கிற என்று உணர்கிறது
தீமைய கொண்டமம் உணர்கிறதுத்தான்.

தீவிரப்படுகிறது கவனம் கோயிலுக்கி
கவனம் ஒன்றை வருகிறதுக்கு மூன் மனித
அந்தரம் தீவிரம் வந்தே கோயிலுக்கி இந்த
கவனம் வந்திருக்கிறதான். வந்தே வந்த தீவிரம்
தீவிரத்தின் இருந்த கவனத்தின் தன்மம் தீவிர
தான். வந்த தீவிரத்தின் கவனம் பரந்தகரு
கிடுக்கக் கொண்டே இருக்கே வந்திருக்கிறதான்.
புதிதானதில் பக்கம் விளையுடன் ஏதிக் கொண்ட
யிருக்க மனித அந்தரம் பத்த வருகிறதுக்கு
மூன் என் தீவிரம் விட்டுக்கு தீவிரமாய் வந்த
என் தலப்பலு தலமாய் என்னுடன் வந்த
தலம், எல்லாம் மனிதன் கவனம் கொண்ட
கவனம் விடுகிறது. தீமைய!

அந்த என்ரு கிடுக்கி விடுகின்றபொருட் தீவிர
கவனம் பரந்தக் கொண்டிருக்கிறது தீவிரம். "கவ
ந் கவனமாய் மாதிரிவிட்டாய்" என்றும் பூர்
குறையுடன். என் அனுபவம் பதிக் கொண்ட
என்கிற. என் கொண்டதற்குக் கவனம் மனித
"என்? உன் கவனம் என்ரு? ஆகக் குறிப்பொருதி
கொண்டதாய்" இப்பொழுதுதான் வந்திருக்கிறதாய்.
கவனம் வந்திருக்கிறதாய் அந்த இருக்கிறபொழுது வரு
கொண்ட. தீவிரம் உணர்வின் வந்தி கோயிலுக்
கொண்டி விட்டதோ?" என்று உத்தமகொண்டு
என் தலம் கொண்டிருக்கிற கொண்டமம் கொண்டே
கொண்டி விட்டான்.

மனித அந்தரம் ஒன்றை ஒன்றில் என் தலப்பலு
கிடம். தலமாய் புகுத்தும் இன்றையதில் திண்
பிரமையானதற்கு அந்த என்ருக்குப் பக்கம்
என்ரு கவனத்திற்கும். என் குறையும் பரந்ததில்
புகுத்தும் கொண்டிருக்கிறது.

குறையுடன் மானியம் என் மனிதர்களுக்கு விட்டுக்கு
வந்தபொழுது என் தலப்பலுக் வந்தே கோயிலுக்கி
எல்லாம் கொண்டிருக்கிற துணிகளை எந்த
கவனத்தின் கொண்டிருக்கிறதான். என் தலமாய்கிடம்.
"அம்ம, அப்பா என்ருவையுடைய கோயிலுக்கி"
என்று என் கொண்டிருக்கிறது. "என்ரு ஒன்றும்
கொண்டிருக்கிறது" என்று தீவிரத்தின் தலமாய்.
அப்பா அம்மாவின் இன்றைக்குக் கொண்டிருக்கிற
புதிப்படுகிறது என்று தெரிந்த கொண்டேன்.
கொண்ட என்ரு கொண்டிருக்கிற. பரிசுத்த என்ரு
கொண்டிருக்கிறது தீவிரம் என் தலப்பலுக் ஒரு தீவிரத்தின்

என்றும் தெரிந்தது. ஆனால் செபை என்னைத் திரைக்கதை எழுத்தாளனாகவும் என் ஏதாவது சத்தியோத்தரப்படுத்தி அவரை விளக்கக் கூடாது என்ற மோனமையால் படுத்தியிருக்கிறேன். அந்தக் கிராமிய விவசாய எழுத்தர் மோனம் மோனம் செல்லும், அவர் மாயப்பயி ஏதாவது என் கைவிடக்கூடும். சத்தியோத்தரமில் எழுத்து என் அவர் பின்னால் செல்கிறேன். மோட்டை மாயுடைய அமைதி அவர் உட்கார்த்து உழைக்கிறதே விவசாய எழுத்து எழுத்தர் மோனம் எழுதி போகிறார், என்னை மூடிக்கொண்டு சில கிராமிய திரைக்கதைகளில் இருந்து திரை அவர் விவசாயச் சிவ மயந்திர மதிமித்தின் என்னை எழுத்தில் வரத்தான் பார்த்தான், எட்டென்று அவர் விவசாய

[illegible][illegible]

மதுரை அப்பா அத்தாதுடைய வீணைப் பருத்திச் செண்டு வயலின் கீடு செந்துதலர் லுதல் வாயிம். அதைச் செடுத்துவிட்டு இங் றெரு வீணையுடன் அப்பா வந்தார். அவர் "மணி, வீணை ஆசிரியர் வருவார். வாயி, என்னை?" என்று கேட்டபோது அத்தார், "ஆகட்டும், மாமா" என்று மறுமொழி கூறி வந்தவர் வயலுக்கு இவ்வகை வந்தது விட்டார்.

[illegible]

“மணி அந்தக் கோபுர பெற்று விட்டாள்.
அவளுடைய தலையில். ஆனால்..... என்ன?”

தென்னாசியக் காட்சி

தேயிர்ப் பரட்டுதலை மட்ட வேண்டும் என்று கட்டுவதை வேகம் வேகம் பரமதரிசினம் என நடுவன், மானிடர் குரலின் வழியாக இவையுடன் செய்தும் மொழியில் உண்மைமுதலான வினாக்கள், பரட்டில் உண்மைதான் வேகவைய மட்டும் துணங்குகின்ற தந்தைத்தேவியின் பவன் முடிந்தது என்று சொல்வது பெருந்தவறு என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

சுரதா இவ்வாறு வாய் திறந்து சொல்வதற்கு முன்பு
மேலே குறிப்பிட்டவாறு.

தம் மக்கள் மழைப்பொருதலை தாமதமொழி
வாதேது. தாயின் மொழியே மூன் மழை
வாடுப் பின் தமிழாதேது. தாய் மொழியைத்
தன்னிடிலே நேரு மொழியே இனிது என்று
எவ்வாறு சாதிக்க முடியும்? குழந்தை யாருள்
கூடத் தாய் மொழிக்கு டொடராதே! சமீப
கள்ளுடைப் பொருள்பட்டதையும் தாய் மொழி
எவ்வாறு டொடரும்?

நீர் தரும் உணர்ச்சியும் எந்த உணர்வு
யும் அருந்திற்று இவா எந்த பெயர். நாய்
அறிபாது பாஷையில் எங்குப் பொருந்தாது
எந்தத்தகத் கொண்டு சம்பாதிக்கும் உயர்
இன்பம். குறைவுபட்ட இன்பமே உயர்வு.
அவதரிட்டு வெறும் வீணா, பீடி, புயலா
குறும், மிகுதகம் இவைகளை உயர்த்துத்
கொஞ்ச நேரம் எச்சரி எதத்தி விட்டு நுழை
பது உயர். உயர்ப் பாட்டு விதவாக்களை
நீண்ட நேரம் பாட்டு சொல்லித் தொண்ட
யைச் சீரமைப்படுத்திக் கொண்டு செய்வா
னோ? மொழியும் பொருளும் இருந்தால்
தான் மானிடச் சூரன் இவையாளுமீ : இவ்வா
னிடம் வெறும் ஓசைதான்.

— *admittit* *per* *Concordantiam*.

...எனக்கு என்ன குறை நீர்மலர்' செல்வமும் பெருமையும் கொண்ட குடும்பத்தில் பிறந்த கண் நிறைந்த கணவன் அடைந்த என்னை என்ற குறை, நீர்மலர்!" என்று தழுதழுத்த குரலில் கேட்டு முடித்தாள் வசந்தி.

நீர்மலர் மறுமொழி என்ன கூற முடியும்? "உன் வாழ்க்கை விஷயில் ஒரு சிறு அபகாரம் பேசுகிறது, வச. அது தெய்வ தெய்வங்கள் கல்வா மாகப் பரிசீலிக்க வேண்டும்" என்று நீர்மலர் மனத்தில் என்வளிக் கொண்டாள்.

படித்துப் பாருங்கள்!

அலு ஓவா

நீர்தும்பெட்டை பட்டாம்பளியை விடா வயிரைச் செல்வக் குடும்ப வந்தவர்க்கு வசந்தி துக்கமாகப் பார்க்க வந்தாள். தொந்தர சாகவன், அப்பொழுது அங்கே விட்டாவயிரைத் தற்கை பெண் தொ இருந்தான். தொந்தர சாகவ னுக்குத் தொகையப் பிடித்துப் போய் விட்டது. அவர் மணக்கு கொண்டான். அந்தும் படிப் பும், அந்தவதும் உள்ள சாகவன் மணக்கு கொண்ட தொ இரையியிடு அந்தவம் ஒன்றுப் பிடுக. காது மணம் புரிந்து தொந்தர சாகவன் பிற்பாடு தொயிடம் வெறுப்போடு கடந்து கொண்ட ஆரம்பித்ததற்கு அந்தவம் மணம் நடுத்த தம்பிக்குக்குப் போரட்டம் ஏற்படுவானே! தொ வசந்தி திரைக்கிரிப்பும் அளவுக்கு அந்த மணம் எப்படி வந்தக் காணும் என்று! வசந்தி விட்டுப் பிடுக தொ, எந்தவைய மண தொந்தரக்கு உயர்வானது! அவர் தன் அருமைத் தொழி வந்தவின் அமைதியான இய வாழ்க்கையிலும், அவன் வசந்தி பட்டாம்பளியை மணத்ததும் பெரும் புலம் தொன்ற ஏன் காணமா பிடுகதான்!

விவரம். ஆளும்குப விவரம் நீயவத்திக் தாமினியைக் காண்டு தன் மணத்ததும் பரி கொடுத்திருந்தான். தொந்தர சாகவன். தாமினியும் சாகவ விட்டி அப்பி கொண்டதற்குத் தொய்றியது. தாமினியிடமிருந்து தொ தொன்று கடந்த வந்தது. "என்னை மறித்து விட்டாய்" என்று பறந்திருந்தது. பிறகு பூம்பத்தில் தொன்ற தொய்ப்போவ இடத்தில். அவன் மறைந்த தொய்விட்டான். பல வருஷங்களுக்குப் பிறகு ஆந்தரவியுடன் அப்பின் வசந்திக்கு மார்பினவன் சாகவனும் தொயும் உறிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தபொது. தொ தொன்று தாமினிக் எதிரில் வந்து தொய்றியது. சாகவன் உன்னை குறும்பாடில் என்ன தொய்றிய!

தொயின் அம்பாவிடு, விட்டாவயிரைப் பிடுக குரீயா தொத் தொய்யில் ஆர்வம் கொண்ட வன் னாசன் தொய்றியது. புதுய்யிடுக்கும் தொய்யும், தாமினியின் கயிறுமான் அழகும் குறும்பும் முதல் எடுப்பிலேயே அவன் மணம் பிடுகது விட்டான்.

தொயின் மண வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட கல்ப வாயும், வெறுப்பவையும் போக்குவதற்கு குரீயா எடுத்துக் கொண்ட முயற்சி பலத்ததாயிற்று. சாகவ னின் விதாதத்தான் அவனுக்குப் பிடுகது.

தாமினியின் பிறப்பு, வளர்ப்பு, எல்லாமை மா மம் நிறைந்தவை. அவன் சாசு கெவையில் காட்டி, ஆர்வம் அவனிடம் குடி தொண்டிருந்த அறிவு, அன்பு, அடக்கம், எளிமை முதலிய பண்புகளால் அவன் உயர்ந்து வந்திருக்கிறான். கடைசியில் அவன் பகரை மணக்கு தொண்டான்!

வறுமையால் யாடி, தவறான மார்க்கத்தில் இறங்கி, தம்மையம் தம் குறும்பத்தையும் தொய் தொய்க் கலிடங்களுக்கு உள்சாக்கிக் கொண்ட துறையெ ன்றார்—தொயின் தந்தை ஏன் தொவ சாகவனுக்குக் தொடுப்பதை நிறுத்த முயன்றார்! அவர் எப்படி தொய்க்கி தொப்பாக மாறினார்!

சித்தித்துப் பார்க்கக் கூட முடியாத அளவுக்கு கூட எட்டில் வகுப்பு மாற்றலில் காணமாக நிகழ்ந்த தொடுமைகளை எல்லாம் நிரத்துடன் எதிர்த்துப் போராடினார்! கடைசியில் அவருக்கு எப்படி மரணம் மாய்வித்தது!

குரீயா கடைசியில் யாரை மணந்தான்! அவன் மணம் ததா பூறித்துப் போற்றியந்த தாமினியை ஏன் மணக்குகொண்டான்?

தொ பயலிடுக் தொடுமைக்குக்கும் மண தொகை கருக்கும் ஆளாடு, கடைசியில் நீண்டும் எப்படித் தொய்யுண்டய அன்புக்குப் பார்த்திரமானது! அந்த உத்தியி. இவிய் பிறவா தொயை அடைந்த பின்பு, சாகவன் யாரை மணக்கு தொண்டான்! தொயும் தாமினியும் தொய்கின் என்னும் மர்மம் எப்படி தொய்விட்டது!

தொயை காணும் தொய்க்குக் தொய்யும் இப் புத்தகத்தைப் படிக்கும் தொய்க்குக்குப் பதில் விடைக்கத்தான் தொய்றது. ஆனால் சம்பவங்கள் ஒன்றும் காண் எதிர்பார்க்கிறாய். நடக்காமல், எதிர்பார்ப்பதற்கு மாருகதொ நடப்பதாக அடிக்கடி நம்மத்த தூக்கி வாசிப் தொடுகின்றன.

மனித வாழ்க்கையில் ஏற்படும் துன்பத்துக்கும் இன்பத்துக்கும், வறுமைக்கும் கூட வாய்ப்புக்கும், தொய்றிருந் தொய்க்கிக்கும், பிறப்புக்கும் இறப்புக்கும் யார்க் தொய்யுப் மண்தான் இவ்வாற தொய்யும் தன் விடுப்பப்படி தானே தொய்றதிக்குக் தொய்க்கு? மனித இரம் எப்போதும் கண் எங்கே என் தொய்க்க தொய்யுவிடுகது! பின் பன் கத்ததைத் தொயும் மார்பிடறுக்குத் துக்கம் வரிது எய்விடுகது? தொய் கூறிய தொய்க்கைக் தொய் கண் இத்தப் தொய்க்கையில் வரும் பார்த்திரவன் தருக்த பதில் அளிக்குகன்.

தொ, தாமினிக், குரீயா, சாகவன், வந்தி, பட்டாம்பளியை, துறையெ ன்றார், தொயை தொய், தொய்யுயி, சாகவன்—முதலிய பார்த்திரவன் எல்லோரும் கை ஆரம்பித்திருந்து சுழன்று சுழன்று வருகிறார்கள்! தங்கள் ஆரம்பகாலகால யும், இன்ப துன்பங்களையும், தொய் மோகங்களையும், தொய்யுயிப்பங்களையும் எல்லாம் பிடுகது கருவிக் குறும்படி தொய் விறகிறார்கள். இத்த மாபெரும் கதையில் எதும் சிக்கல்களும் மர்மம் கணம் புத்தகத்தின் கடைசி அத்தியாயம் வரை யில் வரிது பிறகு முடிக்கக்கண் அழிந்து தொய் தொய்க்கின்றன.

அகண்ட காலைக் காலையில் உள்ள சாகவன் பெட்டை நிரமத்திருந்து மேற்குப் பதொய் எல்லையுள்ள தொய்யுயிப்பாட் வரைவிக் "அலு ஓவா" நிகழ்க்கண் பதொய் விடுக்கொய். முக்கிய சம்பவங்கள் தொய் பட்டணத்திலும், தொய்யுப் பட்டணத்திலும், கல்கத்தாலிலும், தொய்யிலும், பம்பாயிலும், ஆந்தரவியும், தொய்யிலும், தொய்யிலும், பார்ப்பத்திலும், தொய்யிலும் கடைபெறுகின்றன.

புத்தகத்தின் அளம்பவம் கண்டிதக் கவரும் வன் னாம் அமைத்திருக்கிறார் தொய்க்கித் தொய். தொய்யம்: பாரதி பதிப்பகம், தொய்க்கையு, தொய்யம்—17; தொய்யம்: தொய்யம்—19—1—0.

அருளுதையம் முதல்
நட்சத்திரம் உதிக்கும்
வரையில் - நான் முழுவதும்
இனிப வாசனையுபயோகிப்பேன்

டாக்ஷம் பவுடர்

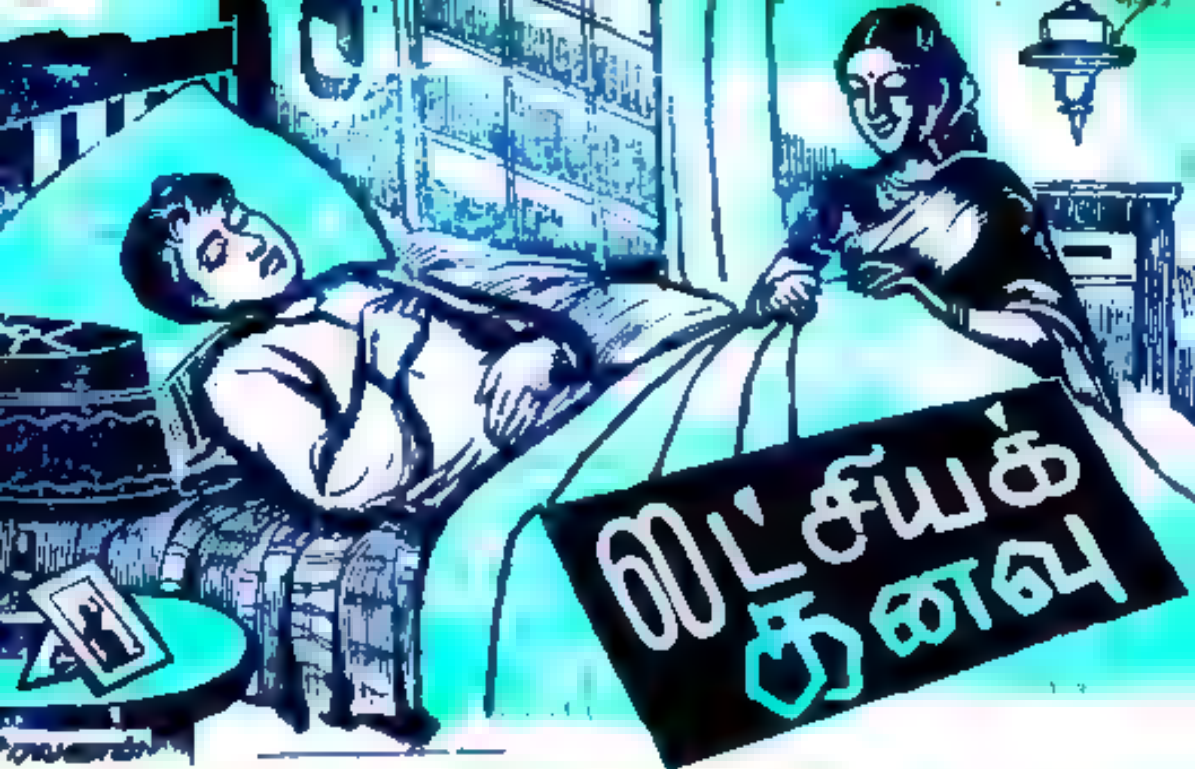
பண பணவென்று

ஹோஸ்டிக்கும் புதுமைக்கு
காஷ்மீர் புக்கே டாக்ஷம்
பவுடரை உங்கள் மேல் நாரா
ணமாகத் தூவுங்கள். அது அதிக
க்கசியை உறிஞ்சுகிறது... எரிச்சலையும் அறிப்பை
வும் அடக்கச் செய்கிறது... உங்களைக் குளிமை
படனும் இனிப வாசனையுடனும், நான் முழுவதும்
புதுமைபுடனும் இருக்கச் செய்கிறது.

காஷ்மீர் புக்கே

மாணிடர்கள் விரும்பும் பரிமளத்துடன்

2000 ரூபாய் வரைக்கும் உயர்ந்த ரகத்திற்கும் பெயர் போனது

கீழ்க்கண்ட பகுத்துக் கொள்ளுதல் அஃது. இரண்டு மூன்று வட்டமான அளவுகளும் ஒன்று ஐந்து வட்டமே இஃது. எவ்வகை விதிபாணம் கட்டிடத் திறப்பு விழா முடிவாதிக் கட்டிடக் கட்டுத்த எவ்வகை அம் போன்ற தெய்வ விழா. அம் போன்றவையும் பிடிவாதமாக இருத்தல் போன்றது கொண்டு அஃது செய்தல். அது நான் பரவல், இப்பொழுது அஃது அதுதான் பகுத்துக் கொள்ளுதல்பற்றித் தரணம்.

விதிபரம்பரையம் காலம் கிடைக்காத காலமாக ஏன் இதை அத்தரங்கத்தில் போடவில்லை என்று கேள்வி எழும். ஆனால், அத்தரங்கத்தில் கிடைக்காத காலமாக ஏன் இதை அத்தரங்கத்தில் போடவில்லை என்று கேள்வி எழும். ஆனால், அத்தரங்கத்தில் கிடைக்காத காலமாக ஏன் இதை அத்தரங்கத்தில் போடவில்லை என்று கேள்வி எழும்.

எனது கீழ்க்கண்ட என் எனது வேதனை நீயிடம்
வேதனை பற்றியும் வேதனையுள்ளது.

[illegible]

"சாருக்கை, உட்காருங்கள்!" என்று அவர்
மேல் அவரை வரவேற்ற சக அறையில் இரு
புறவாசலில் உட்கார்ச் செய்தனார்.

.....கிட்டி வந்தார். அவர் எழுதிய கடிதம் உங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம்! அது உங்களுடைய பரிந்துரைப் பேரவையின் கட்டுரை. உங்கள் விதிகளைப்பற்றி நோய்களுக்கு சிகிச்சை இருப்பதன்மூலமாகவே தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறோம். இந்தக் கடிதம் உங்கள் விளம்பரம் பற்றிக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். பரிந்துரையின் உங்களுக்குத் தகுந்த பேரம்மணி வாரும் கிடைக்கவில்லை என்று அறிந்தோம்மேல், ஆகவே அவர் மூன்று செல்து கொண்டுள்ளார். இந்த நேரத்தில் உங்களுக்குத் தேவையானது எவ்வளவு

வித்து விடுவதை! ஆனால் ஒரு வேண்டுமோ, உங்கள் வேண்டிய பங்கெடுத்தக் கொள்வது பெண்மணிபாகத்தாக இருக்க வேண்டும் என்று உங்கள் அபிப்பிராயத்தில் பொருள் உண்டா? உங்களுக்கு ஆட்சேபம் இல்லை என்றால் தயவு செய்து தெரிவிக்க வேண்டும்!" என்று அவர் மிகவும் அமைதியாகவும் கம்பீரமாகவும் என் னிடம் கேட்டார்.

என் ஒரு விஷய ஒன்றும் நோக்குமல் நிகழத் தேர். என் இந்தக் காலகால என் கட்டியத் தங்கி எதிராக இப்படி ஒரு வேண்டிய என்ரு கொஞ்சமும் எதிர்பார்க்கவில்லை. 'என் அபிப் பிராயத்தில் விளக்கம் உறத் தயாராயிற்று' என்று அவர் முடிவாகவும் அடித்தாற்போல் பதில் சொல்லி அதுப்பி விட்டான் என்றால் அதற்கு என் மனம் ஏதே துன்பமில்லை.

"நோக்கி, உங்களுக்குச் சம்பந்தமில்லை வேண் டல் பிரயற்பட வேண்டாம். என் வருவதென்..." என்று அவர் கூறி எழுந்திருக்க உத்தரவிட்டார்.

என் பெருமையின் கொல்லி எதிர்பார்ப்போ மேலும் அழைத்திருக்கிறேன். ஆனால் முன்பின் அறிவு மிக்கவரே இந்த மனம் அழைத்ததில் மட்டும் என் என் தேவம் முழுதும் புலனாகித்தான்! எனக்கு எவ்விதத்தாலும் அத்தனை துன்பங்கள் வந்ததோ, தெரியவில்லை!

"தயவு செய்து தங்கள் கொள்கை தாமதிக்க வேண்டும். இது விஷயமாகத் தங்களுடைய கொள்கை பெர் விடும்படுவதென்!" என்று எப்படியோ துணிந்து கூறிவிட்டேன். அவர் மீண்டும் என் தலையில் அமர்ந்தார். என் முகத்தில் விவரத்தை அடிப்பித்து வைத்தேன்.

"என்னுடைய வித்தியா வேண்டியது துணை வா என் பெண்மணியைத் தேர்ந்தெடுக்க விருப்பியதற்குக் காரணம் எனக்குப் புறக்கண னிடம் உள்ள வேறுபாடுகள்.....!"

"அப்படியானால் அதன் காரணமாக என்! புறக்கணம் பிரத்யாகவே இந்தமையே நோண்டு களில் பங்கெடுத்தக் கொண்டு உழைக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்!" இந்தக் கேள் விக்கான பதில்கொண்டு கேட்டார் அவர்.

"இல்லை, இல்லை. ஒரு பெண் தனித்து காங்கி கையை நடத்திக்கொண்டு ஏதேனும் தொண்டும் புரிவது விருப்பமில்லை, அவன் இன்னொரு பெண்ணின் துணைகா வரவேறுதலால் சிபாரிஸ் என்று என்

மனமில்லாது. மேலும் என் விவரம் சொல் த கொள்ளவில்லை. இந்த நிலையில் ஒரு பெண்மணி யின் துணை கொள்வதற்கு எந்ததான இருக் குள் என்று வருவினார்!"

"..... விவரம் செய்து கொள்ளுவது இல்லை என்பது உங்கள் கொள்கையா?"

"இல்லை, மிகுந்த சந்திரன்! விவர விஷயமாக என் மனம் வலிப்பு விட்டது...."

"மனவிலக்க வேண்டும். அந்த மனக் காரணம் அறிவிக்கும் விதத்தில் என் ஒரு பொருள் வலிப்பு கொள்ள மாட்டேன். இது உறுதி. சந்திரனே! துன் கார்த்தவணிகம் வலிப்பை விடவில்லை!"

"அப்படி, பொன்றும் இல்லை. மிகுந்த சந்திரன், உங்கள் அந்தக் காரணம் குறிப்பிட்டுவிடுவது வலிப்பு அல்லவாம் சந்திரன்கள். அதற்குள் நீர் வாய்மையே முடிவாகத் தெரிவிக்கிறேன். பிரயம் கொடுப்பதற்கு மனவிலக்க வேண்டும்!" என்றேன்.

அதற்கு அவர். "ஆஹ! தாராளமாக வரு விடுங்கள். இதன் கைக்குப் பிரயம் ஒன்றுமில்லை. இந்த அளவுக்கு உங்கள் மனம் மாறிவிடுவதென் னைக்குப் பெரிசு நினைப்பி!" என்றார்.

அகிலச் சமயம் சமயபந்தவாதி எங்கள் இருவருக்குமே சிற்றுகளையும் காப்பியும் கொண்டு வந்தவைதான். எவர் அவரைச் சிற்றாகவு. சரப்பிடுமபடி கேட்டுக் கொண்டு. அவரும் அவரவியலாக "பிடு" செய்து கொள்ளாமல் சிற்றாகவு. சரப்பிட்டுக் காப்பியையும் காப்பிட்டார். பிறகு அவர் என்னிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு கொண்டு விட்டார்.

அவர் போய் விட்டார் : ஆனால் அவர் உருவம் என் மனத் திரையில் அப்படியே கிடந்தது. ஏற் கொண்டு பல வருஷங்களுடைய அருடம் என் பழமியே போய் விடுவது போன்ற ஒரு அர்த்தமற்ற பிரமை என் இதயத்தின் அடிவாரத்தில் எழுந்தது. நான் இது என்ன அரட்டுப் பிரமை!

-இன்று இரவு எங்களுக்கு ஊக்கமே மிக்க விக்கி. அவரைத் துன்பமாகக் கொண்டு வித்தியாசம் வேண்டித் தயங்குவதா? அப்படியானால் உண்மையானதே என்ன வழிபாடாக என் புகழ்க்கும் விதமாக என்னை ஆவது! இவருடைய துணை என் சிரத்தத்துக்குப் பயிலாக என் அவையே வேண்டும்! அவியலாக மனோநிடம் இவ்வாதவனாக வா! இந்தக் கோவிலுக்குக் கோவியம் என்ருது பதில் அளிக்கும் முடியும்கி. இன்னும் ஒரு வரையில் வழித்து என் அருக்கு என் பதில் கொடுக்கப் போகிறோம்! என்னது இது! இந்தக் கோவிலுக்கு என்னும் பதில் கொண் முடியும்கியே! தோன்றிற்று அவ்வாறு கொண்டு வந்தது!

இரவு மணி பதிரென்று அடித்தது! ஆகித் தித்திரவில் அதுபித என்னுடைய ஊக்கம் இன்னும் தாமதமே முடிவ் கொண்டன.

என், மூப்பின் கொண்டு பழக்க மீதான ஒரு காட்டு மரக்களமாகக் கொண்டு கொண்டு வருகிறோம். எங்கே போய்க் கொண்டு வருகிறோம் என்பது என் க்கே தெரியும்கி. ஏதோ உருவற்ற எட்டியம் ஒன்று என் மனம் இங்கு கிடந்தது. அதை அடைவதற்கு என் போய்க் கொண்டு வருவதற்கு என் உன் மனம் உறுதி. ஆனால் அந்த எட்டியம் என்னை என்பது மட்டும் எங்குமே புலனாக விக்கி. திடீரென்று ஊக்கமான மூட்டைகள் அந்தக் காட்டு வழியில் தோன்றி, என்னை இங்கு வந்தோம் என்று என்னை அச்சமயம் என்னுடைய வந்திருந்ததா? ஒருவர், அந்த மூட்டை மனிதனாகப் போலனம் அடித்து விட்டது. பிறகு என் கையால் பிடித்துக் கொண்டு துணிவாக வந்தார். இருவரும் ஒரு ஊரம் சென்றோம். ஒரு இடத்தில் மனம் முடிந்தது. அவர் கீழ்க். அடுத்த வணம், "மோனோ, கீழ். உன் எட்டியத்தை அடைந்த பின்பு 3 இன்னும் எங்கே போகிறோம்?" என்று கேட்டார்.

என் பதில் கொண்டு தெரியாமல் போனது கீழ்

மேன். பிறகு கீழ்க் அது முடிந்தது பார்த்தேன். என்ன இது! மீட்டர் சந்திரன் அவ்வாறு இவர்! இவர் எங்கே இங்கே வந்தார்! என் இப்படிச் சித்தித்துக் கொண்டு வருகிற போதே அவர் என் இன்னும் கையையும் பிடித்துக் கொண்டார். என் என்னை வந்திருக்கிறோம் என் கையின் அது பிடிவிடுகிறது விடுவித்துக் கொண் முடிந்தது.

"மோனோ, என்னை போய்க் கொண்டு? மோனோ சந்திரன் அடைந்தது விட்டார். அதுதான் அவன் எட்டியம்!" என்று கேட்டுக் கொண்டு குறும்புத்தனமாக என் கைகளை இவ்வாறுத் தட்டிவிட்டு, என்னைப் பார்த்துக் கொள்ளார்.

என் இருக்கிட்டு கீழ்க் கொண்டு. என் கைக் கையின் கீழ்க் பார்த்துப் பார்த்துக் கொண்டு கொண்டு வருகிறது.

ஒரு வரம் சென்றது. குறிப்பிட்ட நேரத்தில் அவர், அதுதான் மீட்டர் சந்திரன் வந்தார். என்ருதுதான் அவருக்கு என்ன பதில் கொண்டு தென்ற தெரியும்கி.

"உன்னை பதில் இன்னும் தயாராகிவிட்டா?" என்று கேட்டு விட்டுக் கீழ் என்று கொள்ளார் மீட்டர் சந்திரன்.

என் அவரை வாயென்று உபாசித்தேன். பிறகு மீட்டர் துணிச்சலாக, "மீட்டர் சந்திரன், கீழ்க் தான் பந்தவத்தில் இருக்கிறேன். கீழ்க் என் வித்தியாசம் வேண்டுமே போதும்கியே ஏற்றக் கொள்ளும்கி" என்று.

"மீட்டர் சந்திரனும். ஆனால் இது என் னுடைய பூதம் வெற்றியானது!" என்று அவர். மீட்டர் அவையியையும் கையியானையும்.

என் பதில் கொண்டு தெரியாமல் தயங்கினேன். பிறகு ஒருவாறு மனிதத்துக் கொண்டு வித்தியாசம் வந்திற் திட்டக்கி கொண்டு வந்த அவரின் படித்துக் காட்டினேன். அவர் மீட்டர் போதும்கியே அந்தக் கேட்டுக் கொண்டு வருகிறார்.

வித்தியாசம் கட்டியம் எங்கள் போட்ட திட்டம் படி பிரமாதமாக உருவாகி விட்டது. அதன் பெருமை மூலமும் அவரை மேலாகும் ஏதாவது மானம் மானம்கி கொண்டு கவி பரிசுத் கொடுக்கிறோம். என் மனக்கு இப்போது தான் கீழ்க் பிடுகிறது. வித்தியாசத்துக்குப் பக்கத்தில் என் கைகளைத் தயும் அமைத்துக் கொண்டு. அவர் மட்டும் தான்விட்டு மேலே தங்கி வருகிறார். தனக்குறும் வித்தியாசம் உடையும்கி கொண்டு பந்தி கொண்டு என்னிடம் வந்து கொண்டு போகிற கேட்டார்.

அன்று காங்கியல் எழுந்தது அவருக்காக என் வந்திருக்கிறேன். அவர் என் விடுகிட்டு வந்ததான் என் பிடு பிறகு வழக்கம் வேறு வேறும்கி அவர் வந்திருக்கி.

அவரிடமிருந்து ஒரு கடிதம் வந்தது. வேலைக் கார்ப் ஸ்பைஸ் கொண்டு வந்த கொடுத்தால், விடப்போடு கடிதத்தை வாங்கிப் படித்தேன்.

“மீன் ரோகினி அங்கிருக்கு.

எனக்குப் பதிலாக இந்தக் கடிதத்தைப் பார்த்துப் போது உங்களுக்குச் சென்று விடப்போக இருக்கும். நான் வட நாடு போவதாகத் தீர்மானித்து விட்டேன். என் நண்பன் ஒருவன் அங்கே நன் ஆட்கள் சொத்து தொண்டாற்ற அழைக்கிறார். நம் வித்தியாசம் வேலைதான் சூத்திரியாதி விட்டேனா! எங்கித நங்கன் எதற்காக அழைத்தே! கவேச. அந்த வேலை முடிந்து விட்டது. இந்த ஒரு வருஷ காலம் உங்களை ஒரு சொத்து திட்ட வித்தியாசம் வேலைகளில் ஈடுபட்டிருந்தது என் வாழ்நாளிலேயே மறக்க முடியாத நாளாகும். இனிமேல் நான் இங்கிருந்து உங்களை கொக்கைக்குக் குறுக்கிடே திட்டம் விடுப்பதில்லை. நான் முதல் முதலில் உங்களுக்குக் கொடுத்த வங்கணைக் கார்ப் பாதை வேண்டுமானாலும், அதாவது விவரம் விவரமாக உங்களை மனம் அமைத்திருக்கும் விடத்தில் உணர்ச்சிக்குத் குத்தலாக நான் இருப்பது சரியான வந்து என் அத்தாட்சியை அடிக்கடி உறுதிதது. உங்களை மனமுறுதியில் என்னை அபராதம் பிடுக்கா விடுக்கிறது. ஆனால்.....என் மனமுறுதி தனித்து ஆட்டல் காலையம் திருக்க வேண்டுமானாலும் நான் உடனே புறப்பட்டு விட வேண்டும். என்னை இன்னமும் ரோகினி ரெய்ஸ் மாட்டிகள் என்னு நம்புகிறேன். இன்னும் சிறிது நேரத்தில் வித்தியாசம் சாதி, மற்றவர்கள் உட்காட்டு உன் எக்கவாத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு வந்து நங்கினிடம் குப்பலித்து விட்டுப் புறப்படுகிறேன்.

நங்கன்
கக்வேச

தம் தங்குதல் தாங்குதல் பரதாங்கு
வரையே அழிந்ததுமேயன்றி நமது
மொழியின் தம் முன்னோடகாரை
இ வையரையாக்கினர். இ முத்தர
தாங்குதல், இ அருளுரைக்க வரி,
நினைவியாங்கு இ கங்குமைய
பரதாங்கு, இ கங்குதல்பரதாங்கு,
இ சேய்ப்பரதாங்கு, இ கோபுர
கிணறு பரதாங்கு ஆகியோர் பத்தி
பரதாங்குதல் ஆகியோருக்காரை
பரதாங்கு இத்தாங்குதல், பரத
ாங்கு தோழையாங்கு பரதாங்கு
வரையினர். அவற்றின் தொகுத்து
முத்தர பரதாங்குதல் பரதாங்கு
வரையின் இத்தாங்குதல் பரதாங்கு
அத்தர தத்தாங்குதல் அத்தர
வரதாங்கு, பரதாங்கு, தரதாங்கு
தத்தர அத்தாங்கு தத்தரபரதாங்கு
பரதாங்கு தத்தாங்குதல் தத்தரபரதாங்கு

ஆகையால் தமிழ்ப் பேரவையில்
இத்தகையவையையும் அங்கீகரித்து
அவர்களை உடனடியாகவே பேரவையில்
உடனடி அங்கீகரிக்கப்படும்.

195 കമ്പനിയുടെ പേര്
(നമ്പറോടുകൂടി)

മോശൻ തന്റെ സഹോദരൻ അഹരോൻ നൽകിയ സാക്ഷ്യം കേൾക്കുകയും അതിൽ നിന്ന് പഠിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്റെ ജീവിതം മാറ്റി. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്റെ ജീവിതം മാറ്റി.

[illegible]

சென்னைக்குப் பத்திரம் தன் மூத்தவர் பத்
தெரெத்தல் போன, எவ்வளவு ஒரு பிணை
பத்திரம் தன் உத்தரவாய் பத்தெரெத்தல்
வருமல். இது என் அபரக்சம் உத்திர.

இந்தக் கருவியைப் பற்றி கிடைத்த செய்தி மிகவும் சந்தேகத்தோடு கூறப்பட்டது. மேலும் உறுதிப்படுத்தப்படவில்லை. எனவே உத்தரவுப்படி மீண்டும் ஆய்விட்டு பரிசீலனைகள் எடுக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

“அங்கு, அங்கு உலர் குளம் தேர்ந்தெடுத்த
நீரம் ஒரு தடவை வந்துப் போட்டுத் திருத்தி
விடுவதே நல்லது. அங்கு உலர்ந்த நீரம் ஒரு
மேலுந் கட்டித்தான் சிறப்பிடுவது. தெரியு
மா?” என்று அங்கு பக்கத்து வீட்டுப்
புரட்சி மூலி நீரம் ஒரு தடவை போட்டான்.

மத்தியக் கோட்டியை எவ்வளவு காலமாக
என் அங்கு நேசித்தார்கள் இருந்தது. என்
கோட்டியை எவ்வளவு காலமாக இருந்தது
என் கோட்டியை எவ்வளவு காலமாக
என் கோட்டியை எவ்வளவு காலமாக

[illegible]

அனைத்து இந்திய மருத்துவக் கழகம்
அனைத்து இந்திய மருத்துவக் கழகம்
அனைத்து இந்திய மருத்துவக் கழகம்
அனைத்து இந்திய மருத்துவக் கழகம்
அனைத்து இந்திய மருத்துவக் கழகம்

[illegible]

* "தேவதீபம்" பற்றி எழுதிய கீழ்க்கண்ட கட்டுரை கையாடல் அமைச்சரவை அங்கத்தினர் கருவியாக. அதன் மீது தேவதீப குழு வின், எழுத்து எதிர்ப்பு செய்து தேவதீப குழு அமைக்கப்பட்டது.

[illegible][illegible]

“அப்பா, தேவனா! இப்போ என்” என்று அப்பா அங்கு வந்தான். இவ்வளவு அழைத்தார். உடனே அவர் சொன்னான் கூடத்திலிருந்து வந்தார். “நீயே பரிசுவதியின் சகி அம்மா” என்று சொன்னார். அப்பாவுக்குள் இருந்தார். அவர் சந்தோசத்துடன் வந்தவருக்கு சொல்லியது அப்பாவுக்குள் இருந்தார்.

* இது பரங்குலப் பாடி, அப்போது சைவரூபி அப்பா.

என அபிப்பிராயத்தை வலியுறுத்தியுள்ளார். அப்படியே கைப்பிள்ளைகள் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படும். குழந்தைகள் பராமுகம் கைப்பிள்ளைத் தொழிலாளிகள். இவர்களுக்கு நலம் பார்க்கும் ஆராய்ச்சி என்ன செய்து விட்டோம்.

கந்திக்குதலுக்கு வந்த பின்பு, கந்திக்கு மரணம் வரவில்லை. அப்போது பார்த்து, "கந்திக்கு பின்பு இரண்டு நாட்கள் கந்திக்கு எழுதினார். அப்போது கந்திக்கு கந்திக்கு கந்திக்கு கந்திக்கு" என்று.

தேர்தல் நடக்கவேண்டாம். அப்படி நான்
எந்த எதிர்ப்பு பற்றியும் பேசிக் கொண்டு
இருக்கிறேன். அப்போது இந்த அமைச்சர்
பதில் சொன்னார். அப்போது நான்
அப்போது நான் சொன்னதை எதிர்த்து
அப்போது நான் சொன்னதை எதிர்த்து
அப்போது நான் சொன்னதை எதிர்த்து

தன்னாத பல்வகைகளுக்கும்

1911 1914

பெரிய அளவு உற்பத்தி செய்து வருகிறது

தூங்கு மார்க்
கரும்பு பல்பொது
(REGD)

3 வருஷம் பின்பு

NOGI & CO.,
87, CHINA BAZAAR RD., MADRAS 1

டீஸ்ப்
மீது
சூக
பிரயாணம்
செய்யுங்கள்

1948-49

3 வாசனைக்
கலாரத்னங்கள்

கம் கம் ஜவாஜ் * கம்பால்
*** கமகர்** அன்புத்திசன்.

டி.எஸ்.சு.கந்தாலயா,
வாசனாதிரவிய விநியோகிகள், பெங்களூர்-2

நீதிச் சூப்பாது ஒரு சி. ஏ. பட்டதாரி. உடனே உபாத்தியாயினி வேலிக்குள் பாய் சென்று விட்டேன். அதற்கு ஏற்குத் போல வாக் பாய் செய்த கைப்பாடு உத்திரிவேயே உயர்நிலைப் பன்னிக்கட்டித் துபாத்தியாயினி உத்திரவோடும் விடைத்தது. ஆயிர எவ்வையோ நடுத்தர ரோக்கியம் வாக் கேட்டவர்க்கும். பிடிவாதமாக அந்த உத்திரவோடுதான் ஏற்றுக் கொண்டுடன், அப்பா இது விஷயமாக என் போக்கிரியே விட்டு விட்டார்.

"பதினாத்து பதினாறு வயதிலேயே வரக் விடைக்கவர்க்கும். இனிமேல் எப்படித் விடைக்கும்? வயது இருபதுக்குமேல் ஆகிவிட்டதே! போதாக்குறைக்கு உபாத்தியாயினி உத்திரவோடும் வேறு. இனிமேல் வாழ்கிறார் போவதற்காக?" என்று அம்மா வாய் ஓராமல் புயம்பிட்டுக் கொண்டிருந்தாள்.

எனக்கும் பவிசர் பாவியாக என்னைப் பத்திரி டெலிக் கொண்டிருந்தார்கள். அதை வெகுவாய் கேட்டுக் கேட்டு என் மனம் அடைந்த வேதனை வாக் கொலித் குடிவாது. பிறகு என் விவரத் தைப் பொறுத்தவகையாகி என்மனம் கவ்வாவிட்டது. பெண் குலத்தது அடிமை கொண் ஆள் குலம் ஏற்படுத்திய குலத்தினால் விவரம் என்று நினைவாகப் பிற ஆய்வித்தேன்.

எனக்கு விவரம் எடுத்தவர்க்கும் என்னை மனக் குறை அம்மாவை அப்படியே அறித்தத் திறம் படுத்த படுக்கையாக்விட்டது. அந்த நிலையிலும் அவர் அந்நாள் இருக்கவர்க்கும். என்மனம் அவர் அப்பாவையும் தனிக் விட்டு ஒருவர்க் அவர் போய் விட்டாள். அம்மா போதது என்னைக் அப்பாவைத்தான் மீதையும் பாதித்து விட்டது. ஐயோ! அவரும் என்னை விட்டுப் பிரித்துவிட்டார். என் இப்போது தன்வாத்தியையாகி விட்டேன். எனக்கு அந்த வாக் இருக்கவே பிடிக்கவர்க்கும்.

என்னைப் பூக்கி விட்டது வித்தும் பணமாகித் கொண்டுடன். வகை விட்டே பழப்பட்டு இந்தக் கிராமத்துக்கு வந்து ரோக்கிதேன். ஒரு வித்தாவையும் திறவும் ரோக்கித்தோடு கிறைவ மனைவாக்விட்டேன். பனியாது பிழைக்கவா அதுவு ரிதி வகுவித்த என் கொண்மடத் துவக்கத் தீர்மானித்தேன். இந்த வேலிவகைக்காததான் என்னோடு ரோக்கித் தோண்டாதது அதுபவமுடன் பெண்மணி தெனவ என்று விவரப்பாடு ரெய்தேன். அதன் பின் இனி வந்து என் வாழ்க்கைக்கே துணைபாணார்.

பாதிமதி வகைத்திரிக் பணம் வந்து கொண் குருத்ததைப் பார்த்து கைக் கடலில் வெகவித் தோணி மிதப்பதுபோல் இருந்தது. மகிழ்வு ஒளி புடக் கைக் மீதக் அக்கொன்றும் இக்கொன்ற மனம் பகிர்விட்டன. வெண்மதிக்குச் சமீபமாக ஒரு கஷத்திரம் வக் கிப்பிட்டுக் கொண்டு கின்றது. அதனால் தோணிபோ! வாக் உடனே என் கணவர் குருத்ததைப் பார்த்தேன். நான் வகு பாக் கிவாக் ஒளி விடுத் துக்கித் கொண்டிருந்த அவர் குருத்துக்குத் தனிச்சொகை தந்தது. எனக்கு உடம்பு முழுவதும் கிளித்தது.

என் கணவர் திருக்கிட்டு விழித்தக் கொண்டார். எழுந்த என்மனம் குத்தும் பார்த்தார்.

"ஏன், பகிரத் தோணித்திரிக்?" என்று கேட்டேன்.

"என் தோணித்திரிக். இருவரும் ரோக்கித் வகைத்திரிக் பழப்பது போக் கஷக் கண்டேன். எட்டென்று விழித்தக் கொண்டேன். உக்கிரத் தோணித்திரிக்?" என்று என் கணவர்.

"ஆயி, என் இருவரும் வகைத்திரிக் இருக்கிறோம். அநோ பவமுடன், தோணித்திரிக் கத்திரிகையும்?" என்று. அவர் உடனே என் கைக் இரண்மையும் பிடித்தக் கொண்டு புன் முறுவல் பித்தார். என் மெய்மறதித் தோணித்திரிக்.

தமிழிசையும் பாமசிவனும்

பூதன் முதலாக என் செந்திரி எட்டிக் பணம் கொடுத்துப் பார்ட்டுக் கேட்டவர் பார் தெரியுமா?

சாட்சாத் பாமசிவனோதான்!

அதிலும் அவர் காச கொடுத்துக் கேட்டது தமிழிசைதானும்!

"தேரித்த தான்கமறையோக்கி

விடமாய் திருமிழங்க

இருத்தததித் தமிழோ ககண்டேக்கும்

இரகையாத் காத்தித்தம் தக்கினித்!"

என்று திருவிழிமிழங்குப் பதினம் எட்டாவது பக்கத்தில்க் பூ கத்திராழ்ந்தி எயனார் அருளிச்சொல்லி.

அந்தக் கையத்தில்க் சிவபெருமான் தமிழிசை கேட்டதற்காகக் கொடுத்த காச, பார்த்து! இந்த என்னிக் என் கொடுக்கும் காச, கடிந்த! அவ்வகையதான் வித்தியாசம்.

தமிழிசை ஒரு காச கேட்டதோடு சிவபெருமான் திருப்பி அடைத்துவிட்டார்! இவ்வகை, வித்தம் வித்தம் காசகொடுத்த பிடிக்கே வாய்க்கித் கொண்டு போய்க் கேட்டார்! தமிழோடு ரோக்கித் இதை அவ்வகையாக் அவகைக் கவர்க்கிருத்தது!

சிவபெருமான் அவ்விதம் காச கொடுத்துத் தமிழிசையைக் கேட்ட இடம் எது? எது வேதக்கையையும் உணர்ந்த மறைபோக்கு இருப்பிடமான திருவிழிமிழங்கு என்றும் காச. வேதகிரகையுக்கு மத்தியில் தமிழிசைகளையும் பெருமான் கேட்டு அதுபவித்திருக்கிறார்!

இப்படி எவ்வகை பூ கத்திராழ்ந்தி எயனார் கொய்விச்சுப்பதிச்சொல்லி அந்த என்னிக் கமது முக்திரைக்கத் தமிழிசையை எவ்வகையாக் மத்தித்துப் போத்தி வக்தாக்கம் என்பது கன்கு தெரிந்தது.

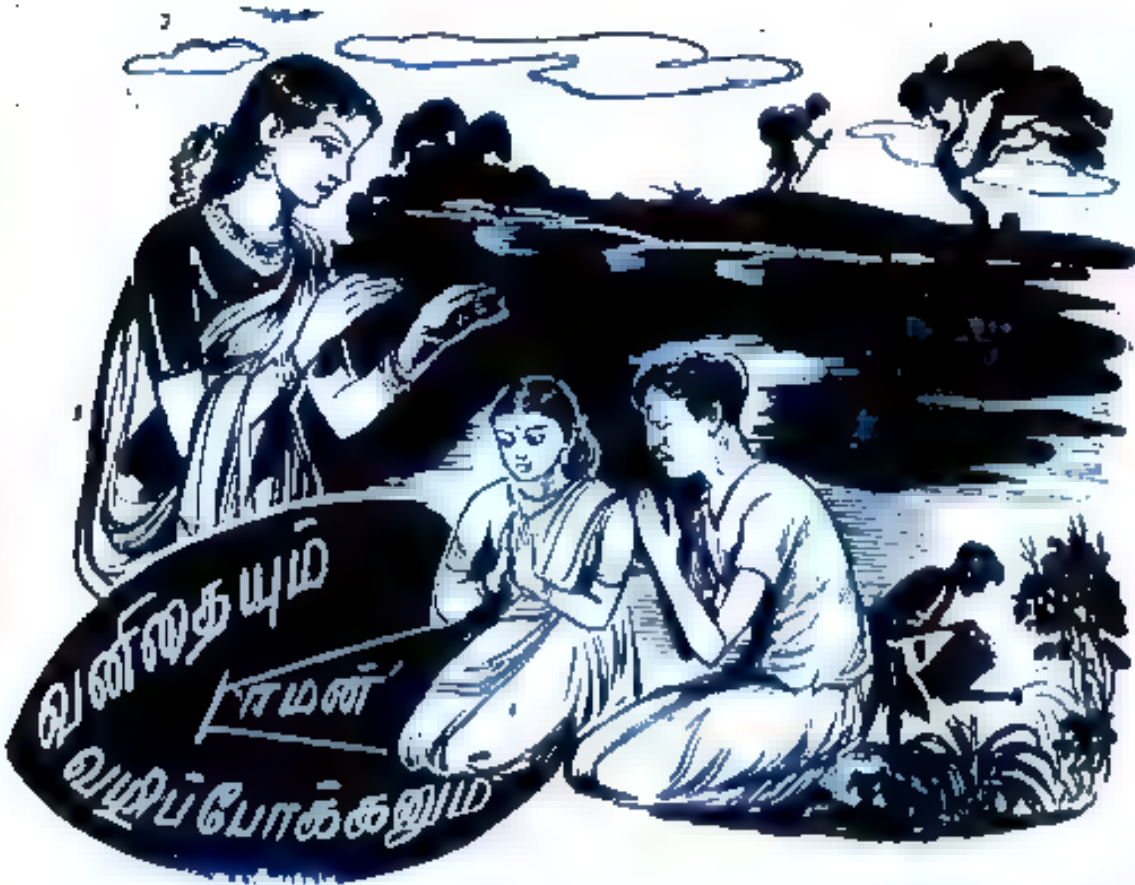

வாழ்க்கையின்
இன்பம்
அக் கும் தலைவலி
ஒழிந்தபின்

“நான் எப்பொழுதும் நனைவதில்லை. அவற்றைப் பட்டுக் கொண்டுருந்தேன். ஒத்திதும் குளம்மேடக்களிக்கிறேன். பின்னர் “க்ருஷன்” உபயோகிக்க ஆரம்பித்ததிலிருந்து எனது வலிகள் அறவே ஒழிந்து அநேக விதங்களில் குளம்மேடத் திருக்கிறேன். மனம்மேடப் பிடிக்கும் நனைவதில்லை வாழ்க்கையிலே விவரத்தம் எனக்கு உருகிறேன். ஆனால் அது இப்பொழுது ஒத்திதும் மேலது விவரம் விட்டது — “க்ருஷன்” தாக்கு எனது நம்பி.” — M. S.

வயிற்றைக் கொண்டு செல்வதும் சத்தத்தை விஷமாகக் குடிவதும் அசத்தங்கள் குடித்துக்குள் செலிக்கப்படுகின்றன என்பதே மனம்மேடப் பிடிக்கும் தலைவலிகளின் தரத்தம். உங்களுக்கு உட்புற அவயவங்களை ஆரோக்கியமாகவும் ஒழுங்காகவும் இயக்குவதால் “க்ருஷன்” அவ்விஷப் பொருள்களை வெளியேற்றி விடுகின்றது. க்ருஷன் உங்களுக்கு வலிகளிலிருந்தும் கோய்களிலிருந்தும் விடுதலை அளிப்பதால் வாழ்க்கையில் புத்துணர்வும் ஊக்கமும் அடைகிறீர்கள்.

“க்ருஷன்” உங்கள் ஆரோக்கியமாகவும் ஒழுங்காகவும் இருக்க உதவுகிறது

வனிதையும்
நாமன்
வழிப்போக்கிலும்

ஆம், அவன் ஒரு வழிப்போக்கன். காலில் கத்தல் செருப்புகள் இன்றும் அவன் பாதங்களில் விடாப்பிடியாகத் தழுவிக்கொண்டிருக்கின்றன. இவ்வ, அவந்தான் அவனாகிய அப்படி அழைத்த கட்டிப் போட்டிருக்கிறான்.

என் உட்கடை இரண்டையும் ஒழுங்காகக் கட்டுட்டிட்டு இருக்கிறான். அவன் உடம்பில் போட்டுக் கொண்டிருப்பது உட்கடைதான் என்று கிச்சை மாகக் சொல்ல முடியாது. உட்கடைக்குள் முன்னாலும் பிறத்தான் இருக்கிறது; பின்னாலும் பிறத்தான் இருக்கிறது. ஆனால், உட்கடைவின் கைகள் இரண்டு மட்டும் ஒரு குற்றம் குறைவின்றிப் புத்தம் புதியது மாதிரி இருக்கின்றன. அழகுப்பு பூக்கி இருக்கிறது. முதுவில் பெரிய மூட்டை எறி வீடுக்கிறது. மூட்டை என்று சொல்லுவது தவறுதான்! ஏதோ ஒரு பை; அதில் ஏதேனோ நிரந்தர வைத்திருப்பதிலேயே மூட்டை மாதிரி தோன்றுகிறது.

வழிப்போக்கன் போய்க் கொம்பிட்டு இருக்கலன் கொஞ்சம் சிந்து. வழுக்கிக் கொண்டிருக்கும் அந்த மூட்டைவைக் கொஞ்சம் மேலே ஏகர்த்திக் கொண்டு வடக்கிறது.

குரீபன் மேற்குத் திசையில் ஏதாவது வென்று இறங்கிக் கொண்டிருக்கிறான். பறையைக் கீழ்க் கீழென்று கத்திக் கொண்டு தன்னை உட்கடைத் தேடி விசைத்து செல்லுகிறான்.

"சரி, இன்னும் கொஞ்சம் நேரத்தில் இருட்டிவிடும். இன்று இருப்பு எங்கேயாவது தங்கிவிட்டு நானாக் காலைதான் புறப்பட வேண்டும். இதற்குள் உடம்பு களிப்பு சீக்கிடு ஏதாவதுப்பாக இருக்கும்!" என்று சினைத்து காலாபுறமும் கற்றிக் கற்றிப்

பார்த்தான். செருப்புகள் ஏறக் கைகென்று தேய்த்துக் கொண்டு போனான்.

"அதோ! அந்த மாடி வீட்டுக்குச் சீமே தாழ் வாரம் தான் போட்படுக்கிறது. இடமும் அழகாக இருக்கிறது. இத்தரவு அங்கே தன்மீட்டால் என்ன?" என்று தனக்கெனப் போட்ட வண்ணமாப் அந்த மாடி வீட்டைக்கொண்ட போய் சிங்கும், பீன்பு செறிவியில் வறியு கொண்டுக்கும் விளக்கவைத்து வைத்து வீட்டுக் கொண்டு மூட்டைவை இன்னும் கொஞ்சம் மேலே தூக்கிக் கொண்டு அங்குமித்து பார்த்தான்.

மாதோ ஒரு வனிதை மாடியில் சிந்து கொண்டிருப்பது தெரிந்தது. அவன் மூலம் முழுவதிலும், தங்க மூலம் பூவைய போல் குரீபனின் கிரணம் தென்னைத் தீற்றிவிட்டோய் புருத்த பார்த்து கொண்டிருந்தது. அடுத்த கணம் தான் குரீபிட்ட இடத்தை நோக்கிச் சென்றான்.

முதலில் தன் மூலவின் மேல் இருக்கும் மூட்டைவை இறக்கிக் சீமே வைத்தான். பீன்பு தன் உறவினர்களைச் செருப்பு இரண்டையும் கழற்றிக் கத்தம் செய்து, மூலையில் வைத்தான்.

இதற்குள் பீன்புறியிட்டு "ஏப்பப்ப!" என்ற பயங்கரமான குரல் வரவே கருகுகிட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தான். எந்தோ மாடியில் பார்த்த அந்தப் பெண் கண்ணில் கைப் படுக்கக் கெடு கொப்பத் துடல் சிந்து கொண்டிருந்தான்.

"ஏப் சொம்புரி! இதைத் தந்திரமா? காலடியா! உம்; எடு!" என்று வார்த்தைகளில் அளல் தெறிக்க ஆவோம் வந்தவன் போல் மூட்டைவைத் தாதுமுகைத் தன்னினால், வழிப் போக்கன் "தாச!" என்று உக்கிர வீட்டுக்

ஏன்ன துவேஷம்?

★

நயிழை இயக்கம் மும்முரமாக ஈட்டி கொண்டிருந்த போது ஈன் பர் ஒருவர் தனிகமணி டி. கே. சி. அவர்களிடம் வந்து ஒரு கேள்வியைப் போட்டார். "உங்களுக்குத் தெதுங்கு பாவையிலீயிது என்ன துவேஷம்?" என்றார். இப்படி கேட்ட கண்பரைப் பார்த்து தனிகமணி திரும்பி ஒரு கேள்வி கேட்டார். "உங்களுக்கு கிசீக் பாவை தெரியுமா?" என்றார். "தெரியாது" என்று பதில் கூறினார் அந்த ஈன்பர். "கிசீக் பாவையிலீ பிது உங்களுக்கு என்ன ஈயா. துவேஷம்?" என்று கேட்டார் தனிகமணி.

பார்ப்பாள். அப்பறம் இருவரும் என்ன என் சொன்னயோ பேசுவார்கள்.

அன்று ஈரண வெள்ளியை தன்னிப ஈயத் தகதகவென்று போழிக்குகொண்டிருந்தது. இயம் பூரி தென்றல் குறுகுறு வென்று கழறிது கொண்டிருந்தது. அந்தச் சமயத்தில் கண்ணா கிவ வரவந்தத அண்ணுக்கு பார்த்தவாது புந்தராயிப் படுத்துக் கொண்டிருந்தான். கண்ணம் மாளும் அங்கு வந்தான். இருவரும் பேசவில்லை. திடீரென்று கண்ணம்மாள் "கண்ணு!" என்று கவிவுடன் கூப்பிட்டாள்.

"ஊம்!" என்றார் அவன். ஆனால் ஈன்றும் பேசவில்லை. மெளனமாக மேகக் கூட்டங்களையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் கருக் கண்ணம் பட்ட வென்று அடித்துக் கொண்டான். கொஞ்ச வேரல் கழித்துக் கண்ணன் "கண்ணம்மா!" என்று கூப்பிட்டான்.

"ஊம்!" என்றார் கண்ணம்மாள்.

ஏனோ வழிப்போக்கன் மறுபடியும் வரவழத் திறக்கவில்லை. அவன் எண்ணமெல்லாம் சிவ லையே தெரிச் தெரி வந்து கொண்டிருந்தான்.

இந்தச் சமயத்தில் "ஏய் பரதேசி!" என்ற பயங்கரமான கிணங்கையக் கேட்டு இருவரும் திடுக்கிட்டுத் திரும்பினர்.

எதிர் பக்கம் ஈதரவென்று கூடித்துக் கொண்ட மொலையில் தகப்பனார் - அவர்களுடைய ஈஜமாணி - ரொனத்திராராமாய் அந்தக் காதலர்களுக்கு எதிரில் சின்று கொண்டிருந்தார்.

"பிச்சைக்காரப் பவனுக்குக் காதல்! எச்சில் காய்க்குக் காதல்!" என்று கேட்டுக் கொண்டே அவனைத் திட்டிக் கொண்டிருந்தார்.

அவருடைய கோபத்தையும் அவர் வாலிலிருந்து வந்து வரக் கொழிவையும் கேட்டுக் கண்ணனும் கண்ணம்மாளும் கலிவாய்ச் சமைத்து விட்டனர்.

தந்தையிற் கோபக் குரல்க் கேட்ட மொல அவ்ரு ஈடிவந்தான். கண்ணனுக்காகப் பரிசீது பெயினான். அவர்கள் காதலிப் பற்றிச் கூறினார். கண்ணம்மாளின் தந்தைக்குக் கூட இதில் சம்பந்தம்தான் என்பதை ஈடுத்துக் காட்டினார்.

மொலையில் தந்தைக்கு ஏனோ தெரியவில்லை. அவன்மீது வெறுப்பு ஏற்பட்டு விட்டது. அவன் கண்ணம்மாளைக் கலியாணம் செய்து கொள்ளக் கூடாது என்று கண்டிப்பாகச் சொல்லிவிட்டார். அவர் அப்படிச் கூறிக் காதலம் என்னயோ! அது எவ்விதத்துதான் வெளிச்சம்.

மொல தன்னுடைய திறமை எவ்வளவதையும் காட்டித் தந்தையைச் சமாதானப்படுத்தி விட்டுக் குக்கு அழைத்துச் சொன்னார்.

சட்டென்று கண்ண விழித்துப் பார்த்தான் கோட்டக்காரக் கண்ணன். பக்கத்தில் ஒருவரை யும் காணவில்லை. கலியாணை தான் காட்டாது காவு என்று உணர்ந்து மிழிந்தான். இருந்தாலும் அவன் உணர்த்தில் ஒரு பயம்; உடனிக் கடுத்து ஏற்பட்டு விட்டது.

பிறகுதான் கண்ணிடம் வழக்கமான உற் சாகம் இல்லை. கண்ணம்மாளுக்குக் காரணம் தெரியவில்லை. அவன் கலியாண முயற்சும் அவன் ஈன்றும் கூற மறுத்த விட்டான்.

"கண்ணு! இப்பொழுது என் கோவில்குப் பதிக் கொண்டிப் போகிறாய், இல்லையா?"

"கான் ஒரு வழிப்போக்கன். கான் உன்னிடம் கெருகி சின்று போகவது கூடத் தவறு."

"உன்னை யார் வழிப்போக்கன் என்று சொன்னது?"

"ஏன். இதை காரணது எனக்குக் சொல்ல வேண்டுமா என்ன? கான் வழிப்போக்கன், வழிப் போக்கன் தானே?"

"என் இப்படி எல்லாம் பேசுகிறாய்! உன்னை காரணது ஏதாவது சொன்னுக்கொ?"

"என்னை யாரும் ஈன்றும் சொல்லவில்லை. இருந்தாலும் கான் என்னை மறந்துவிட முடியுமா? கான் ஒரு அனுதை. வலித்துச் சோத்துக்காகப் பாடுபடுகிறேன் என்பதை கான் கீர்த்துப் பார்த்த வேண்டாமா?"

"கண்ணு! இத்தனை காலும் இல்லாமல் இன்று மட்டும் என் இப்படியிப் பேசுகிறாய்! தவறு செய்து சொல்வோம்!"

"....."

"போசமாட்டாயா?"

"கண்ணம்மா! என்னை வினாத்த் தொத்தவது பண்ணுறே! காலிலிருந்து கான் உக்கன் விட்டிக் கூடச் சாப்பிடுப் போவதில்லை. எனக்குக் கிடைக் கும் சம்பந்தத்தைக் கொண்டு கானே சமைத்துச் சாப்பிடுப் போகிறேன்."

"அப்பா ஏதாவது கொள்ளி விட்டாய்க்கொ?" என்று கண்ணம்மாள் கேட்டாள். அவன் குரலில் இப்பொழுது ஒரு கவிவு இருந்தது.

"கண்ணம்மா! உன் தந்தை ஒரு தெய்வம். அவர் ஒருகாலும் அப்படிச் சொல்ல மாட்டார். அவரைப் பார்ப்பிது எனக்குப் பேராசனீதமாக இருக்கிறது. அவருடன் பேசும்போது கான் அண்டாய் இன்பத்ததை உன்னிடம் சொல்லவே வார்த்தைகள் இல்லை."

"பிசீ கான் ஏதாவது தப்பு செய்தேனா? இல்லா என்மீது கோபம்? கண்ணு, சித்திரம் சொல்லு. என்னும் இனி தாங்க முடியாது" என்று அவன் கோரிப் பிடித்து உறுக்கினான். அவன் காலிக் கிழுத்து மன வெதனை தாங்காது தெறினார்.

அடமின்
தீவிரமும் கட்டுப்பாட்டும்
ஒருங்கிணைப்பு
விவரம் காண்க

வளர்ச்சிக்கும்
சிறந்த
ஆரோக்கியத்திற்கும்

கவர்ன்மெண்ட்
ஆயில் பாக்கட்

கேழிப்பேடு

கேள்வி என்னால் கட்டுப்பாட்டும் உ வித்தம்
இலாபமில்லை.

SEB1A5-00-17

நீரிழிவு

ஏழு நாட்களில்
குணமாகும்

சிறுநீரில் அதிக சர்க்கரை இருப்பின் **தீவிரம் (DIABETE)** என்று சொல்லப்படும் இம் பரவலான வியாதி ஏன் வர வேண்டும் என்று தான் தன் முடிவு எடுத்துவைத்துக் காண்கிறான். இதை சிகிச்சிக்க டாக்டர்கள் இவ்வளவு இன்ஜெக்ஷன் இன்றாமல்தான் கண்டு பிடித்தார்கள். இதை குத்திக் கொள்வதால் பூரண குணம் உண்டாகும் திட்டம்: இன்ஜெக்ஷன் மருத்து உண்டாகாமல் சர்க்கரை தடுக்கலாகாமல் மருத்து விடுகிறது.

அபரிமிதமான தாகம், பசி, அடிக்கடி சிறுநீர் சர்க்கரையுடன் போகும், எரிச்சல் ஆகியனவால் இந்த வியாதி பின் ழுக்கிய அறிந்தவர்கள். வியாதி முற்றி சாதுப் பிள்ளை உட்டிகள், சோலையவரம் இதர கொடிய வியாதிகள் ஏற்படும். விவசாய சார்பில் வியாதிக்குரிய அபரிமிதமும், இதை உபயோகித்ததால் பவர் மரணத்தினை ஏற்படுத்தியுள்ளனர்.

விவசாய சார்பில் உபயோகித்த 2-வது அல்லது 3-வது நாடில் சிறுநீரில் சர்க்கரை குறைந்து அடிக்கடி போகும் சிறுநீரும் குறைகிறது. 3-வது அல்லது 4-வது நாடில் வியாதி பாதிக்குமேல் குணமடைபும். இந்த மருத்துக்குப் பந்தியம் கிடையாது: இன்ஜெக்ஷன் கிடையாது. கன்கு விளக்கும் இரகச ஆக்கப் பந்தத்திற்கு அருகில் இருக்கே.

50 விலக்கிகள் கொண்ட
பட்டி 1-க்கு ரூ. 6-12-0
(பாக்டெரியா, தயார் செய்யும் இரகசம்)

விவசாய அபிவிருத்தி (R.M.)
தயார் செய்யும் தே. 587, கல்கத்தா

வட்ட மேஜை

அந்த வெள்ளித்தொலை, வழக்கப்போல
காலை ஒன்பதரை மணிக்கு வந்து, என் கைப்பையில்
ஆபீஸுக்குப் புறப்படும்போது ஆபீஸுக்கு வே
மாக விட்டபடியாக ரயில் பாதையைக் குறுக்கிடு
வட்டை, புதுமையான ராமையாருமே ரோட் வழி
வாட விட்டிருந்திருந்தேன். சென்ற சொந்தமுதி
றோம். பத்திரம் சொந்தமுதி ஒரு சந்திர
முதல் விட்டது வரையில் கிடைக்கவேண்டுமென்று, மனம்
தணி விட்டிருக்கவேண்டுமென்று நினைப்பதற்குப் போகிற
வர்க்க, அந்த விட்டது வரையில் விட்டது சொந்த
முதிருந்தான். அவ்வளவு பரிசுதின.

ஆபீஸுக்கு விளக்கு செல்லும் போதுமே
என் கைப்பையில் "ஹர், கிதஸ் போல்ட்
சொந்தமுதி, பிடுக்கம், என் அவர்கள் உதவு
விக் கவனம் போட்டுவிட்டு வருகிறேன்" என்ற
சொந்தமுதி அந்த விட்டது சொந்தமுதி முடிவாக.
இதற்கு அந்தமுதி, ஒரு விட்டதுதான் கிடை
வரையில் விட்டது சொந்தமுதிருந்தான். ஒருவர்
கவனம் மட்டும் ஒரு பித்திரத் தட்டு இருந்தது.
அதில் பணத்தையுடைய திருவடிகள் வெள்ளியில்
செய்தவை கவனம்மட்டும் இருந்தது. தட்டில் ஒரு
சிறிய பித்திரம் சொந்தமுதி, அந்த வரையில்
மனம் தணிவதற்கு விட்டது. அதில் வர
போட ஒரு தவறாமல் இருந்தது. தட்டில் தனி
யும் விட்டியும் இருந்தது.

வெளியே ஒட்டி சென்ற என் அந்த உதவியில்
கவனம்மட்டும் போட்டேன். தட்டு கவனத்திற்கு
என் "பத்திரம் வருவதற்கு மணிக்கு வருகிறேன்
என்று சொந்தமுதி சொந்தமுதி என் கவனம்மட்டும்"
என்று அவர்கள் கவனப்போல விட்டது. என்
திருப்பதற்குப் போகிறேன் இங்கே எப்படி உதவ
வதற்கு, அவர் சொந்த முதிருந்தது
தெய்வம் சந்திரம் தான் சொந்தமுதிருந்த என்
விட்டியைக் குறித்தது. அன்று பத்திரம் மட்டும்
ஒருமே சொந்தமுதிருந்தது. அந்த மணிக்கு,
"கிதஸ் போல்ட் போல்ட் போல்ட். இதற்கு
இதற்கு, ஒன்று வரவில்லையென்று என் உதவி
மணிக்கு வரவில்லையென்று சொந்தமுதிருந்தது; உதவி
அந்த மணிக்கு உதவிபோல்ட் உதவி
பத்திரம் சொந்தமுதிருந்தது; கவனம் தவறாமல்
விட்டியும் சொந்தமுதிருந்தது; உதவி இது ஒரு
விட்டியும் இது; சொந்தமுதிருந்தது விட்டியும்
இது" என்ற தெய்வம் சொந்தமுதி போல்ட்
சொந்தமுதிருந்தது "இது வரவில்லையென்று
என்றுகூட உதவியில் உதவி கவனம்மட்டும்
இது தவறாமல் போல்ட் போல்ட்" என்றும் விட்டது.
என் போல்ட்ருந்தது என்ற சொந்தமுதிருந்தது அந்த
மணிக்கு என் கவனம்மட்டும் விட்டது கவனம்மட்டும்
கிடைத்தது சொந்தமுதிருந்தது சொந்தமுதி. பிடுக்க
என் கவனம் வரவில்லையென்று தவறாமல் போல்ட்ருந்தது
விட்டது என் பித்திரம் இருந்தது தவறாமல் போல்ட்ருந்தது
விட்டது என் பித்திரம் சொந்தமுதிருந்தது சொந்தமுதி
பரிசுதின பணத்தையுடைய பாதையில் போட்டு
விட்டிருந்தேன்" என்ற சொந்தமுதி.

போல்ட்ருந்தது கவனம்மட்டும் போல்ட் என்
சொந்தமுதிருந்தது, என் கவனம் சொந்தமுதிருந்தது
தவறாமல் போல்ட்ருந்தது போல்ட்ருந்தது மனம்
வரவில்லையென்று. போல்ட்ருந்ததுதான், பணம் என்
தனிமேல் சொந்தமுதிருந்தது என்ற அந்த முதி

யுக்கு விட்டது என் கவனம், ஒன்று, என் கவனம்
கவனம் கவனம் கவனம் கவனம் சொந்தமுதிருந்தது
போல்ட்ருந்தது சொந்தமுதிருந்தது. இதைத் தவ
றாமல் அந்த மணிக்கு "என் இதைத் தவறாமல்
கவனம் சொந்தமுதி பித்திரம் சொந்தமுதிருந்தது
கவனம் கவனம் கவனம் கவனம் சொந்தமுதிருந்தது
பத்திரம் சொந்தமுதிருந்தது சொந்தமுதிருந்தது
கவனம்மட்டும் பணம் உதவிக்கு சொந்தமுதிருந்தது
"என் சொந்தமுதிருந்தது என் விட்டியுமிருந்தது
என் இதைத் தவறாமல் விட்டது சொந்தமுதிருந்தது
கவனம் உதவியில் போல்ட்; என் கிதஸ்மட்டும்"
என்று கவனம் சொந்தமுதிருந்தது சொந்தமுதிருந்தது.
என் கவனம் ஒன்றுமே பரிசுதின, என் கவனம்
கவனம் சொந்தமுதிருந்தது. சொந்தமுதிருந்தது
விட்டது, உதவி போல்ட்ருந்தது விட்டது சொந்தமுதிருந்தது.
ஒன்றுமே சொந்தமுதிருந்தது தெய்வம்மட்டும். பணம்
சொந்தமுதிருந்தது விட்டது சொந்தமுதிருந்தது. மனம்
என் சொந்தமுதிருந்தது கவனம் கவனம் கவனம்
அந்த சொந்தமுதிருந்தது கவனம் கவனம் உதவியில்,
கவனம்மட்டும் கிடைத்தது சொந்தமுதிருந்தது.
என் கவனம்மட்டும் தவறாமல் விட்டது; தவறாமல்
கவனம்மட்டும் கவனம்மட்டும் பரிசுதின "கவனம்மட்டும்
கிடைத்தது கவனம்மட்டும்; இதை ஒருமேல் சொந்த
முதிருந்தது, சொந்தமுதிருந்தது".

என்று கவனம் கவனம் கவனம் கவனம்
என் கவனம்மட்டும் போல்ட்ருந்ததுதான் பரிசுதின
கவனம். "என் இதைக் கவனம் சொந்தமுதிருந்தது"
என்று கவனம்மட்டும், கவனம்மட்டும் சொந்தமுதிருந்தது.
"அதைக் கவனம் கவனம் சொந்தமுதிருந்தது, உதவி
கவனம் பரிசுதின" என்ற கவனம்மட்டும்
சொந்தமுதிருந்தது கவனம். பத்திரம் கவனம்மட்டும்,
கவனம் சொந்தமுதிருந்தது கவனம் கவனம் கவனம்
கவனம்மட்டும். என் கவனம்மட்டும் மனம் தனி
விட்டியும்கிடைக்க கவனம்.

அந்த கவனம்மட்டும், அந்த மனம் தனி
விட்டியும்கிடைக்க, கவனம்மட்டும் சொந்தமுதிருந்தது
போல்ட்ருந்தது தெய்வம். என் கவனம்மட்டும்
கவனம் இங்கும் தெய்வம் சொந்தமுதிருந்தது, கவனம்
கவனம் கவனம் கவனம் தெய்வம். கவனம்மட்டும்
கவனம் கவனம்; உதவி தவறாமல்
கவனம் கவனம் கவனம் கவனம் சொந்தமுதிருந்தது
பத்திரம் பரிசுதின கவனம்மட்டும்.

"என் கவனம்மட்டும் தெய்வம் கவனம்
கவனம்; என் சொந்தமுதிருந்தது கவனம்
கவனம்மட்டும் கவனம் கவனம்" என்ற மன
கவனம் கவனம் கவனம் கவனம். இதைத் தவறாமல்
கவனம்மட்டும் கவனம் கவனம் கவனம்.

மேற்கு மனம்மட்டும் ஆர். கவனம் பி. ஏ.
50-1-52

★

சேனம் கவனம் கவனம் கவனம் கவனம்
பட்ட பரிசுதின கவனம் கவனம் கவனம்
கவனம் ஒரு கவனம் கவனம்மட்டும் கவனம்
கவனம் கவனம் கவனம் கவனம் கவனம்
கவனம்மட்டும் பரிசுதின, பணம் கவனம்
கவனம் கவனம் கவனம் கவனம் கவனம்,
கவனம் கவனம் கவனம் கவனம் கவனம் கவனம்
கவனம்மட்டும் கவனம் கவனம் கவனம்
கவனம்மட்டும் கவனம் கவனம் கவனம்.

சொந்தமுதிருந்தது கவனம் கவனம் கவனம்
கவனம்மட்டும் கவனம் கவனம் கவனம்
கவனம் கவனம் கவனம் கவனம் கவனம்.

காரணம் : தொழில் எட்டிலும் கட்டிடத்தைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டுமாம்.

பட்டு தூக் புதி போடுகின்ற தொழிலுக்கும், பாவாடை ஊடா செப்பின்ற தொழிலுக்கும் ஆறும் மொத்த மூலதனமே ரூ. 1,000த்துக்கும் குறைவாகவு. ஆனால் சேலம் முனிசிபாலிட்டியின் சட்டப்படி கட்டிடத்தைத் திருத்திக் கட்டவேண்டு. 3,000த்துக்குமேல் வேண்டியபொருள் இருக்கிறது. இந்த விசேஷமான கட்டிடத்தை எண்ணும்போது 'கண்மடைக்காப் கால் பணம்; அதை கமகின்ற கவி மூக்கால் பணம்' என்ற பழமொழிதான் நினைவுக்கு வந்து வேதனை செல்கிறது.

இரண்டாவதாக மேற் கூட்ட குடிசைத் தொழிலுக்கு உபயோகமாகின்ற மோட்டார், வீட்டு மோட்டோர் மூலமும் மின்சார விநியோகத் தன்மைமையுடையது. மாலுமிய், சேத் பட்டை, பளிங்கு கம்பெனி, ஓர்க்ஷாப் போன்ற தொழிற் சாலைகளில் ஒருகின்ற மின்சார மோட்டார் களைப் போன்ற அபாயம் உடைவதென்பதே.

இந்தக் கிரியை குறிசா வேறுமாதிரி மின்சார மோட்டார் வைத்துக் குடிசைத் தொழிலுக்கு உதவுவதற்குக் கட்டிடத்தைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டிய அவசியமே இங்கே.

கோவை, திருச்சி, மதுரை, வேலூர் போன்ற முனிசிபாலிட்டி மெய்ளாஸ் கிரியை குறிசா வேறுமாதிரி மோட்டார் வைத்துத் தொழில் கட்டத்தத் தராதனமாக கிளங்கு கோருதது வரும்பொழுது

சேலம் முனிசிபாலிட்டி மட்டும் குடிசைத் தொழிலுக் களைக் கிரியை கிளங்கு மெய்ளாஸ் வைத்து கட்டத்த கிளங்கு வழங்காமல் தடைப்படுத்துவதன் காரணத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

குடிசைத் தொழிலுக்கான கடைபெருமையுடைய தடைப்படுத்துவது சேலம் முனிசிபல் அதிகாரிகளுக்குப் பொழுது போக்காகவும் வேடிக்கையாகவும் விளங்குபட்டாகவும் இருக்கலாம்.

ஆனால் தொழில் செய்பவருடைய தடைப்படுத்துதல்பட்டிருப்பதற்குத் தேவையாகவும் மின்சாரமாகவும் வசூலித்ததாகவும் இருப்பதோடல்லாமல், சேலம் கரைசையின் கிளங்கு கிளங்கு மட்டும் மக்கள் அங்கு வாழ முடியாதபடி வீரட்டி வடிக்கிறது என்பதை மிகத் தாழ்மையுடன் தெரிப்படுத்துகின்றேன்.

மதுரைக் கிளங்கு ஆண்டுத் திட்டத்தில் குடிசைத் தொழிலுக்காக எடுத்து வளர்க்க வேண்டுமென்பது முக்கியமாகிறது.

மதுரை அருமைத் தலைவர் சாஜாஜி, வேலூர் போன்றவர்களின் புது ஆதரவும் குடிசைத் தொழிலுக்கு உண்டு என்பதற்கு ஆதாரமாக அவர்கள் பெரிதும் பலகட்டங்களில் குடிசைத் தொழிலுக்கான வளர்க்க வேண்டுமென்று கூறி விடுவதற்கும் மதுரை கரைசையிலுக்குப் பணிபுடல் கிளங்கு படுத்துகின்றேன்.

சேலம்
8-4-58, எம். பி. பீரூட்டி சுதந்திரம்

○ ★ ○

○ ★ ○

— ○ ★ ○

பெரிய முயற்சி

பேர்லிங் பேருமான் ஐயங்கார் என்று கேள்வியை எட்டிக்குக்கிறீர்களா? 'அழகிய மனவாசன தான' என்றும் பெயருண்டு. கமர் எழுதுவதற்கு உதவுகிற புத்தி தரிந்து எட்டியும் வாழ்த்தவர். 'தேவதாசனக் கணங்கார்' முதலிய அன்புப் பிரபலங்களின் இயற்றியவை மனவாசன தான.

திருவாரூர் கோத்திரத்தில் அறிவியல் அமைத்திருக்கும் ஸ்ரீ சங்கராசரின் தோள்கள் ஒரு சமயம் பூரித்து உயர்த்தின என்று பேர்லிங் பேருமான் ஐயங்கார் கூறுகிறார். அதன்காரணம் இவ்வதேவதானதான் 'அழகிய மனவாசன தான' எனிய அவரே தெரியப் படுத்துகிறார். கேளுங்கள் :

அருமையானது போதுபுதுகை இன்னொரு
அருமையானது தமிழ்விஞ்ஞம்
அருமையானது போதுபுதுகை இன்னொரு
அருமையானது தமிழ்விஞ்ஞம்
அருமையானது போதுபுதுகை இன்னொரு
அருமையானது தமிழ்விஞ்ஞம்
அருமையானது போதுபுதுகை இன்னொரு
அருமையானது தமிழ்விஞ்ஞம்

அதாவது, எட்டோரம் எண்ணும் தம்மாதிரியின் அருமையானது இன்னொரு தமிழ் போதுபுதுகை கேட்ட ஆணத்தத்தில் திருவாரூர்தில் பள்ளி கொண்டுக்கு. ஸ்ரீ சங்கராசரின் புதுவகை பூரித்து உயர்த்தினவாம்! தமிழ் மொழியின் இன்னமையை இப்படியெல்லாம் தமது முயற்சிகள் போற்றிய புதுவகைகள்.

"தமிழோடு இணைபுடல் மதந்தமிழ்"

என்று எல்லாம் பேர்லிங் அன்பு பேருமான் கூறி, தமிழுக்கு இனங்கும் உள்ள போதுபுதுகை ஆணி அடித்துக் கூறினார்.

அத்தகைய அருமையானது இன்னொரு தமிழ் மொழியானது உயர்த்துக்குப் போதுபுதுகை என்று இக்காலத்தில் சேல் கொண்டுக்குகன்.

இவ்வெல்லாம் எட்டிக்குக்கொண்டு தாய் மொழியில் அன்புள்ள தமிழ் மக்கள் உயர் இருக்க முடியுமா? அவர்களுக்கு ஆந்திரம் உடைவதற்குமே செய்யும். ஆந்திரம் காரியமாக உருக் கொள்ள வேண்டும் தட்டோடு இவ்வெல்லாம் வளர்ப்பதற்கான பெரு முயற்சி நடக்க வேண்டும்.

1971-ம் ஆண்டு, ஆகஸ்ட் மீது காலியில் விழா நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்ததால், அந்தக் குக் கிராமத்தில் கருவாய்க்காடில் விளங்கி ஒரு சிறு கோயில்களும், மூலம் வேள்கள் பட்டு அந்தக் கிராமம் சிறு கோயில் தங்க மயமாகத் தாட்செய்தது.

உடைந்திருந்த செவ்வெள்ளை இடைவெளி யிலே குரல் வெளிச்சம் பட்டு, கோயிலுக் குள்ளும் ஒரு சிறு வெளிச்சம் கொடுத்தது. கோயிலுக்குப் போகும் படிக்கெனம், மெது வாக நாகனே நடிக்கிறார். ஏதிக் கோன் டிருந்ததால் பாது. அவனுடைய உடம்பும், அவன் ஒவ்வொரு அடி எடுத்து வைக்கும் போதும், "இங்கேதான், இங்கே தான்" என்று அடித்துக் கொண்டது.

கோயிலில் சிலர் விருந்த மெளனம் அவர்க ளோடு 'ஆகா' என்று சொல்லித் தந்தது.

புட்டப்படை இருந்த கோயில் தையை பாது சிறு தூதர்மேற்குத்தே வெளித்தான். தன் னைப் போலவே உடையும் அனாதையாக, வாரதும் காய்ப்பாற்றப்படாது கைவிடப் பட்டதாக அவனுக்குத் தெரிந்தது.

"குழந்தையும் தேவமும் கொண்டாடு கின்ற இடத்திலே!"

காதுகளைப் போத்திக் கொண்டாக் பாது. பிரமை! இதே காலத்தையேத்தான் -அன்று காலத்திலே சொன்னான்.

காலத்திலேயும், பாதுவும் ஒதுவதா போரு வர் எவ்வளவு கோத்தவா!

"இந்தக் கோயில் அன்றும் கைவிடப் பட்டிருந்தது. இன்றும் அப்படித்தான்.

இன்றும், அன்று காலத்திலே என்னுட்க் இருந்திருந்தது. காது இங்கு பூண்டதுவத் தத்க்கண்டேன். இங்கே, சிறு குதையுட்க். பிழம்பாண்ட மனதாக, கிண்கிண பாளாவி வேறுமை காட்டுகிறது" என்று என்னு் வேதனைப்பட்டான் பாது.

கோயில் தையு குத்கிட்ட, பிறகுதான், தையைத் திறந்ததால்தான் கோயிலுக்குக் செல்ல முடியுமென்ற கண்கள் பிறந்தது. கைதீர்த்து போய்ந்த தையைத் தக்கிய வுட்க். அது 'சிறி' சென்று, அவனுடைய இதயத்தைத் தீரிக் கொண்டே திரிந்து கொண்டது. திரிந்தவுட்க், இருட்டோரங் களில் பதங்கிக் கிடந்த வெளவாக்கன், தங்கன் தைத்திரம் பறிபோவதைப் பலமாக ஆட்சேபித்து, குத்க்கும், கொடுக்கும்பத்க்கன்.

உட்குக் அப்படியே இருந்தார், அதுவள வும் மாறுதல்க்கறி. அந்த இருட்டில் தக்கிள யாரோ கைகால்க்கப்பது போல அவனுக்குப் பட்டது. அந்த மூல கிக்கிரகம், எவ்வளவு அமைதியாக இருந்தது! 'தூக்கத்திலும், இன்பத்திலும், எக்கிளப் போல கைகால்க்கி ன்ரு' என்று அது அவனுக்கு எடுத்துக் சொல்லியது. 'அன்றும் மென தாள்க்கனாக் கன் அமைதி குகுவய்க்கி. இன்றும் என் அமைதி குகுவய்க்கி' என்று அக்கிர சொல் வதுபோல உக்கூக்குக் ஏதோ ஒன்று பாதுவு, க் கிழிந்தது.

"இங்கேதான்!"

மெதுவாக எழுந்த இக்க்கூரல், கோயில் முழுவதும் விவாபித்தது.

இங்கேதான் பாதுகாப்பு. சாவித்திரியும் ஆயிரம் தடவை வந்திருக்கிறார்கள். சாவித்திரியின் அத்தம்பைர் ஏதோ ஒரு காலத்தில் கோயில் பூஜை செய்து வந்தார். பூஜை சமயத்தில் சாவித்திரியைத் தவறாது கோயிலில் காணலாம். சாவித்திரியின் பேச்சிலிருந்து எதன், பாதுகாப்பும் பூஜை சமயத்தின், கோயிலுக்கு இருந்ததுச் செல்லும்.

ஆராதனை சமயத்தில், மணி வடிப்பதில் இருவருக்கும் போட்டி ஏற்படும். ஒரு பெரிய தகடு, கண்ணாறு தொங்கவிடப்பட்டிருக்கிறது. அதன் மேல் ஒரு சத்தி எழுதப்பட்டிருக்கும். சுத்தியை எடுத்துப் பழமாக அடித்தால், 'டான்' என்ற கம்பீரமான சாதம் பிறக்கும். அந்த சாதம் கேட்பவர் எவ்வாறாயும் மெய்மறக்கச் செல்லுகிறது.

பாது அந்த மணியைப் பார்த்தான். அது பரிதாபமாகத் தென்பட்டது. அதோ, அந்த சத்தி, மணியடித்து எவ்வளவு காட்சனாயின! ஒரு தடவை, சாவித்திரி அவசரத்தில் சுத்தியை 'டான்' என்று அவன் பின்னால் ஓடிவந்த பாதுகாப்பின் கால் கட்டை விரல் மேலேயே போட்டு விட்டாள். அவன் அப்போழுது 'ஐயோ' என்று போட்ட சத்தம் இப்பொழுது கேட்டது! அவனுக்கு அடிபட்டு விட்டது என்பதை யதிக்து அவன் பட்ட வருத்தம், அட்டை.....

கோயிலுக்குள் இருந்த மோனம் ஒரு நிலைநிறுத்தியது எழப்பிற்று. அந்த கருநிலைய சோக சாவுகள் அவன் மனத்தில் அங்கு அங்கு எழுந்த விளையாடல் பரவிய.

"சாவித்திரி!"

சாவித்திரியின் கிணங்கைத்தது. பாதுகாப்பின் கண்களைப் பார்ப்பதற்கும் திரை மறைத்தது. அவன் கண்கள் கிராப் பார்ப்பதற்கு.

"எங்கு சென்றாய் உன் கிணங்கையே வாழ்வேன் நான்" என்று பாது ஒரு நாள் சாவித்திரியிடம் சொன்னான். "இதெல்லாம் வாழ்வு பேச்சு. அதுபலத்தில் சாத்தியமாகாது. நீ வேண்டுமானால் பார்த்துக் கொண்டு இரு!" என்று சாவித்திரி.

"பார்த்துக் கொண்டேதான் இருக்கப் பேசுகிறேன். நான் கங்கத்தா, டிஸ்சி, சிம்லா எங்கு போனாலும் என் மனம் மட்டும் இப்போதானே இருக்கும்!"

"டிஸ்சி, சிம்லாவே வேண்டாம். போனவரால் ஞாபிற்றுக்கெழாமல் விட்டாடுமேபோது மணி உபயோகமான, வந்தாயா?"

"வந்தா....."

"அதுதான் விஷயம். இது சஞ்ஜமாச்சே பாது. நான் உங்களைப் போல, பட்டணத்திலே படித்து சுத்தியோகம் பண்ணுகிறேன். எனக்கும் உணகம் கொஞ்சம் தெரியும். என்ன இருக்கிறது. கேள்வியே இருந்த பேசும் மாதிரியோ, பழகும் மாதிரியோ, வெளியிடக்கூட இல்லாமல் இருக்கும்போது பழக முடியாது."

அதுபலத்திலே பட்டிக்காட்டுப் பெண் சாவித்திரி சொன்ன வார்த்தைகள் இவை.

பிறகு ஒரு நாள் அவன் உண்மையாகவே ஸ்பந்தம் முடிக்கக்கூடக் கட்ட வேண்டிய கிரப்பத்தம் ஏற்பட்டது. டிசுக்குப் பெட்டியில் முடிக்கு உள் பாகத்தின், விதவிதமான கோணங்களில் சாவித்திரியின் பட்டத்தை வைத்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். 'கருக்' கென்ற கிரப்போலி கேட்டது. அவன் எடுத்த படம் அது. நன்றாக அமைந்திருந்தது. அதைக் கண்டு யார்கிரிக்கிறார்கள்? திரும்பினான். சாவித்திரி இடுப்பில் கை வைத்த வண்ணம் கின்று கொண்டிருந்தான். அவன் கண்களின் குறுகுறுப்பைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்த அவனுக்குத் தொண்டையில் ஏதோ ஒன்று வந்து அடைத்துக் கொண்டது.

"நான்.....நான்.....நான்க்கு ஊருக்குப் போகிறேன், சாவித்திரி!"

"உண்மையாகவா?"

அவனுடைய கரு கைக் கண்களே அவனைக் கேள்வி கேட்டன.

"ஆமாம்."

அவன் அவளை "எங்கே?" என்று கேட்ட விடம், ஏன்? ஒரு வார்த்தைகூட அவன் வாயிலிருந்து வெளிவரவில்லை. மலர்ந்திருந்த அவன் முகம் குளிக்கிறது. உத்தட்டக் கடித்துக் கொண்டான். கண்ணிலே நீர் துளிகள் தோன்றின. புடவைத் தலையால் வாயை மூடிச் சென்ற திரும்பி ஓடினான்.

அட்டையப்பா! இவ்வளவு துயரமா?

"ஸ்ரீ மகாலக்ஷ்மி ராஜா"

1 மண்டலம் (48 நாள்)

பூஜை செய்யும்

ஆயுள் புரையும் பவன் தரும் வெள்ளி சாஷி

ரூ. 48-12-0

ஸ்ரீ மகாலக்ஷ்மி ராஜா வேண்டுகோள்கள். தங்கம் கோரிக்கையின் கருந் ரூ. 5-12-0 மணிபாட்டி செய்யவும். இடி தோண்டி, வெள்ளி, விளம்பரம், நவாசுரேஷித்தயாரை தேவை. சீரூ. 35-ம் ராஜா அளித்த 198 நாட்களும் பவன் அடைத்து அதுபே வைக்கவும்.

N. B. (1) ஆட்டி கெட்டத்தின் நான் ராஜா பிரகாசத்தாடன் அனுப்பப்படும். (2) வெளி நாட்டு தேவர்கள் இரட்டிப்புத் தேவை வீர்டுக்கு போனட்டி ஆட்டி மூலம் அனுப்பவும். (3) V. P. P. கெட்டபாது. (4) அபிவிருத்தம் நான்நாட்டிலும் நடுக்கப்படுகிறார்கள்.

★

கொட்டமருதுர்.

ஸ்ரீ மகாலக்ஷ்மி ஸ்ரீயோதிகை ஆபீஸ்,

அரண்டநத்துர் P. O. (S. A. Dt.)

பாது பெட்டியை மூடும்போது பக்கத்திலிட்டும் சாவித்திரி விம்மும் குரல் அவர்காடில் மோதி, அவளைத் தூத்தி வடித்தது.

அன்று அவ்வளவு அனுபவம் தராத பின்பே சாவித்திரி, உண்மையாக சொந்திரேசுரப்பெருமா தன் பனிய்கு உணர்ந்ததை காட்டி, அதில் பிரிவு சொந்திரிய தயார்த்தையும் காட்டி விட்டாள்.

சாவித்திரியின் அத்திம்பேரிடம் அவர் விடை பெற்றுக் கொள்ள வரும்போது அவர் சொன்னார், "என்னமோ, தாயின்வாத பெண், உன்னைத்தான் தெய்வமாக எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறேன். இவ்வளவு நாள் அவளது மனம் எப்போதாவது கரப்பாற்றியது போலவே அவன் கழுத்தின் உள் கவியாக ஒரு தாவினையும் கட்டியிருக்கிறேன்."

பாதுவும் இதைத்தான் சினைத்தான். அக்குக் கிராமத்தில் 'ஆடிக்கொருதரம், அமரலாசைக் கொருதரம்' வரும் 'பன்'னில் அவன் எறித் தந்துகூடப் பிரயாணத்தைத் தொடங்கும்போது, அவன் மனம் என்னில் சாவித்திரியின் மூலம் தோன்றியது. சொக்க சேவையென்று சிலந்த மூலத்தில், பனிச்சிட்டு இரண்டு கண்கள். அக் கண்களில் எவ்வளவு ஆழமான கருமை! இதென்ன அக் கண்களில் நீர் சொடுக்கிறேன்!

பன், தன் மேலேயே போவதுபோல பாதுவுக்குத் தோன்றியது.

சீரெனப் பாதுவையும், சாவித்திரியையும் பிரித்தது. பாது, வடக்கே, பிரயாணமானான். அப்பொழுது அவன் சாவித்திரிக்கு எழுதிய கடிதத்தில், "அப்போ! சந்திரப்பன், என்னையும் உன்னையும் பிரித்து விட்டபோதிலும், என்னுடைய உணர்ந்திரை உன் உருவம் சொக்கிப் போக ஏதும் பிரயாத. அழிவாத" என்று. அதற்குச் சாவித்திரி பக்கத்திலிட்டார் நெகிழ் மூலம் எழுதிய பதில் "உங்கள் கடிதத்தில் இவ்விபத்தைப் புரிந்து கொள்ளும் சந்தி என்னைவிரைத

போதுவும் உங்கள் அன்பு என்மீது சந்தும் குறையவில்லை என்பதை அறிந்து சந்தோஷ மடைந்தேன். அபாக்கியவதி....." இத்தக் கடிதம் பாதுவைத் திருமூலக்காடர் சேய்தது. சாவித்திரியின் போட்டோவுக்குப் பின்னாக இத்தக் கடிதம் செருகப்பட்டது.

ஒரு நாள் பாதுவுக்கு அவன் தந்தையிடமிருந்து கடிதம் வந்தது. "சாவித்திரியின் அத்திம்பேருக்கு, அந்தக் கிராமத்தில் வரும் படி போதவில்லை பெந்து அவர்கள் எம்மோரும் அங்குமேயே விட்டுப் போய்விட்டார்கள். இனி, ஏழைப் பெண் சாவித்திரியை மறந்து விடுவது கடினம். உன் கவியைக் கருதித்தான் சொல்லுகிறேன். இனி அவன் அதிக காலம் மனம் சென்று கொண்டாடும் வாழ முடியாத. ரீபோ. இன்னும் இரண்டு வருடங்களுக்குக் குறைந்தது அங்கேயே இருக்க வேண்டும் என்று எழுதியிருக்கிறேன்..."

என்ன சிவ சாதாரணமாக எழுதியிருக்கிறார்? சாவித்திரிக்குத்தான் தன் உணர்ந்த இடம் என்று தெரிந்தும், அவனுடைய தந்தையே 'புண்ணிய வேலைப் பார்ப்புகிறேன்!' காரணமாக ஒரு கடிதம் எழுத வேண்டுமென்ற அபா பிரித்தது. "ஒன்று சாவித்திரி, அகிலது மானம் வரை பிரியம்ச் சாவி!" என்ற வார்த்தைப் பன் மூலம் அவனுக்குப் பிரித்து சக்கர விட்டது. ஆனால் என்னத்தைய வர்த்தகனாகக் கொட்டும் தருணத்திரை ஏதோ தடைப்படுத்தப் பட்டது.

சாவித்திரியினுடைய விவாசத்தைத் தெரிவிக்கும்படி தந்தைக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினான் பாது. அதற்குப் பதில் வரவில்லை. "நான் இவ்வளவு தூரம் இருப்பதை வைத்துக் கொண்டு என்னை ஒரு பணக்காரன் பெண்ணுக்கு மனம் செந்து வைக்க ஆதர்ப்புடுகிறேன்? சக்கரே ஒரு பணப் பொம்மைகை கட்டிக்கொண்டு அழகிகள், என்னைக்குக் குணக்குக்குவிய சாவித்திரிதான் வேண்டும்!" என்று மனத்துக்குக் கருவிக் கொண்டான்.

இருளின் ஆழத்த அமைதியிலே, தாக்கம் வராத தவித்துக் கொண்டிருக்கும் கோவ்னையில் பாதுவின் மனக்கண்ணிலே ஒரு கோவின் தெரியும்.

ஒரு பழைக்கத் கோவிய். பன் உச்சி ஒரு விளக்குத் தெரிந்தது. கோவியின் இருள் சிறைத் தப்பிப்பெருந்ததிரை.

அதோ! சாவித்திரியின் அத்திம்பேர். ஆராதனை மணி அடிக்கிறது.

இதோ, சாவித்திரி, 'மணி அடிப்போம்!' யார் முதலில் என்று பார்ப்போம்! 'டனூ!' என்று இப்ப ஒலி எழுந்தது.

பாதுவுக்கு உடனே சாவித்திரியிடம் பறந்து செல்ல வேண்டுமென்ற ஆவல் எழுந்த அவனைச் சித்திரவதை செய்யும்.

அவனுடைய வேலையி் விருத்து ஒப்புகிடைத்தவுடன் பறந்தோடி வந்தான். ஆனால் இடைவீதே காலம் அவனை விட வேக

தந்தை அருங்கிடை சந்தி மனத்தில் பிரயாத மாதம் தந்தை இவ்வளவு கொட்டித் து. மே. பழையபின்ப அவர்கை மூலக்கையில் போதுகு. சேவையினைக் கு. வி. வி. சேவையினை. இரையினர் ஆவிய திருமூலம் சேய்ப்பாக்கி சந்தித் சந்திரே சேய்திரை.

மாகப் பறத்திருந்தது. அவன் சாவித்திரியைப் பிரித்து இரண்டு வகுடங்களாக விழுந்தான். சாவித்திரி ஊரை விட்டுப் போய் விட்டதாக, அவனுடைய தந்தை கடிதம் எழுதி ஒரு வகுடம் ஆகி விழுந்தது.

தன் சொந்த ஊருக்கு வந்த பாதுவாக்குச் சாவித்திரியைப் பற்றிய தகவலே சனியாக்கிடைக்கவில்லை. "ஈ போகும் போழுதே அவளை அழைத்துக் கொண்டு போயிருக்க வேண்டும்" என்றது மனச்சாட்சி. "இந்த மூன்றிரை அவன் காணாமல் போவான் என்று தெரிவித்திருந்தால் நீச் சமயம் அழைத்துக் கொண்டு போயிருப்பீரே" என்று சொல்லு கொண்டான். கடந்த காலத்தில் மறு தல் கிழமையா?

"உன்னுடைய முடிவுதான் என்ன?" தந்தையின் ஆத்திரம் சிறந்த கேள்வி.

"சாவித்திரி!" என்று அவன் ஓலமிட்டான்.

"அவளுக்குச் சனியானம் ஆகி விருத்தாய்....." என்று கர்ஜனை செய்தார் தகப்பனார்.

"அதை நீனைக்கவும் எடுக்கமா விருக்கிறது. என்னுடைய சாவித்திரி அன்னியனுக்கு வாழ்க்கைப் பட்டான் என்பதை அறிந்து விட்டாய், உடனே சன்னியாசம் வாங்கிக் கொள்வான்" என்றுள் பாது.

"ஈ சன்னியாசம் வாங்கிக் கொண்டுபோகிறாயா? என்று ஏமாற்றத்துடன் கேட்டார். அத்துடன் அவர்கள் பேச்சு சிந்து விட்டது.

அவனுடைய நீர்மானம் விட்டவெறும் வெளியாகிவருது. பறந்த பெரிய பங்களாவில், தனியாக அங்கிருவரும் வசித்தனர். சாவித்திரி அவ் விட்டில் சாணியாக வாழ வதை அவன் மனக் கண்ணும் பார்த்தான். ஆனால், அக்காட்சி, மன உடைத்துடன், கற்பனை வதைக்கும் சிந்தை.

"மறுபடியும் எங்காவது தூர தேசம் போய் வேலை பார்த்தாய், வேதனை குறைவும்" என்று நினைத்தான் பாது.

மறுபடியும் தான் வேலை செய்த டில்லி காரியாலயத்துக்கு எழுதினான். "ஏற்றுக் கொள்ளத் தடைவில்லை" என்று பதில் வந்தது.

தான் மறுபடி டில்லி போகப் போவதாகச் சொன்னவுடன் பாதுவாக்கு தந்தை மூகம் விகாரமான மாறுதலடைந்தது. "கடைசி காலத்திலாவது உன்னுடன் சரிதொழுவாக இருக்க வேண்டுமென்று நினைத்தேன். சிலே என்னை உன் ஏதிரி என்று நினைக்கிறேன். சாவித்திரியை உரோ கண்டு பிடித்துக் கொடுக்கிறேன். என்னைப் பிரித்து போய் விட்டாநீ பாது, உனக்குப் புன்னியமூண்டு" என்றுள் தந்தை.

பாது 'அழுதே' விட்டான்!

சாவித்திரியின் நினைவிலேயே அழுத்திக் கிடந்த பாது, சாவித்திரியைத் தேடுவதில் மும்முரமாகப் பிரயத்தனங்கள் செய்தான்.

"அரோப பாக்கா வேண்டும். இந்த ஊரில் ஒரு கடைதான் இருக்கிறது. தேரே போய், சிறு மேதகாகத் திரும்பி... வேண்டாம் ... வேண்டாம் ... மேதகே போய்...அந்த வேலையைத் தான்... வேண்டாம்...வேண்டாம். இவ்விருந்து கடைக்குப் போக வழி ஒன்றும் இல்லை. அதனுடைய தரவே கொஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிறது. அதைப் போட்டுக் கொண்டு போகலாம்."

ஒரு வகுட காலத்துக்கு முன் சிராமத்தை விட்டுப் பிரித்த சாவித்திரி—எழைப் பென் சாவித்திரி — தபாலாபீஸிலா விவாசம் கொடுத்துவிட்டுப் போயிருப்பாள்?

இந்த சமயத்தில் ஒரு நாள், பாதுவாக்கு தந்தை அவளை அழைத்தபாகத் தயக்க விட்டுப் போய் விட்டான்.

தந்தையின் பிரேம பாதுவாக்கு உறுதிக்கு ஆட்டம் கொடுத்தது. சிறைப் சொத்துக்கள் இருந்தன. அவற்றை நீர்வகிக்கவாவது, ஒரு 'அவன்' வேண்டுமே!

"இவ்வளவு பணத்தையும் அவர் எடுத்துக் கொண்டு போயிருக்கக் கூடாதா?" என்று என்னி வேதனைப் பட்டான் பாது.

ஒரு யோசனை பிறந்தது.

"எனும் அவனும் வினைவாடிய அக் கோயிலைப் புதுப்பிக்கப் போகிறேன். அவன் நினைவுக் கதிரூதியாக."

என்னும் பிறந்தது. செயலாக்கத் துணிவும் பிறந்தது. தோளில் ஒரு துண்டை மாட்டிக் கொண்டு அகத்த சிராமத்தை கோக்கிப் பறந்தான்.

இரண்டு வகுடங்களிலே அந்தக் குச் சிராமம் எந்த மாறுதலும் அடைவயில்லை. சாவித்திரி போய் விட்டதாக, ஊருக்கு ஒரு குறைவும், வரவில்லை. சிறையும் வரவில்லை. வழக்கம் போலவே ஊர் அழுது வடித்து கொண்டுதான் இருந்தது.

பல்கலிவிருந்து ஊருக்குப் பக்கம் இறங்கியவுடனே கோயில் கோபுரம், "ஊ" வெந்தழைத்தது. கோயிலு கோக்கி நடந்தான்.

நீண்டிருக்க, எல்லாம் நீண்டிருக்க, மனத்தில் தேய்க்கிக் கிடந்தது. அந்த காட்சை, சாவித்திரியும் தானும் விடையாடின காட்சை பற்றித்தோடிப் போயின. காலம் பறந்தது. மௌனம், எங்கும் மௌனம்.

உலகம் அவனுக்குக் தெரியாது, சாவித்திரியை எங்கோ வைத்தப் பூட்டி, அவளை அனாதை யாக விட்டு விட்டது.

இருட்டி விட்டது. கோயிலிலிருந்து தன்னாடிக்குக் கொண்டு வெளியே வந்தான் பாறு. தன் பணத்துக்குக் காகவும், அந்தத்துக்குக்காகவும், தன்னைக் கும்பிட்டப் போரும், ஊரில் காவடி எடுத்தவைத்தான். 'புது ஸ்தல' வந்த விஷயம் அநேகம் பேருக்குத் தெரிவிடுகின்றன, தான் தன்விருத்த அனாதைக்குப் போரும் போழுது, சாவித்திரி வந்த வீடு அவனுடைய கவனத்தைப் பற்றி இழுத்தது.

தெய் பூட்டப்பட்டிருந்தது. தான் வந்ததை அறிந்து தனக்கு மரியாதை செய்தவர்களை ஊர் மணிவர்காரிடம் கருக்கலாக இரண்டொரு யாத்திரைகளில் பதிக் கொள்விட்டு, சாவித்திரியைப் பற்றிக் கேட்டான்.

"சாவித்திரியின் அத்திம்பேர் எங்கோ ஒரு தோட்டலில் வேலை செய்கிறான், ஊர் போர் வந்து....."

அந்த ஊரின் பெயரைத் தவிர மற்ற விஷயங்களை மறந்து விட்டான் பாறு. அந்த ஊருக்கு அடுத்த நாளை மெய்யப் போவதாக சொல்லி மணிவர்காரிடம் அறிவித்து விட்டுக் சென்றான்.

என்றும் போய் அவரும் தூக்கம் வரவில்லை. சாவித்திரியைக் காணும் வரை தூக்கம் ஏது, சாப்பாடு ஏது? அதுவும் அவன் இருக்குமிடம் தெரிந்த பிறகு? இன்று இரண்டு வருஷ இடைக்காலத்திற்குப் பின்னர் அவனுடைய சாவித்திரியை அவன் காணப் போகிறான்!

உள்ளம் ஆனந்தத்தளமிட்டது. மனத்திரையில் சாவித்திரியுடன் சுட்டிக் கொட்டமுதல், அவனுடைய தந்தை இறந்தது வரை பற்பல காட்சிகள் தோன்றின.

"இருக்கும் வரைதான் உறவு. மறையில் உறவு குறைந்து விடும்" என்று சாவித்திரி ஒரு நாள் உபதேசித்தானே, அவனுக்கு இப்பொழுது, அவனுடைய அன்பு அனுபவமும் குறையவில்லை என்பதை விருப்பிக் வேண்டும். அவளை, அரண்மனை போன்ற பக்கவாடிக்கு அரையாக்க வேண்டும். அவனுடைய மனை போன்ற இறுதியம் மலர்வதைக் கண்டு தன் அளவும் மலர வேண்டும்!

கண்களில் ஆனந்த பாஷ்யம் பொங்க, அவன் சாவித்திரி வீடுப்பதாகச் சொல்லப் பட்ட ஊரில் இறங்கினான்.

இன்றும் சில நிமிஷங்களில் அவர்கள் சந்தித்துக் கொண்டார்கள்.

பாறு, மணிவர்காரர் எழுதிக்கொடுத்த விவரத்தைத் தேடிக்கொண்டு போனான்.

ஒரு சிறிய வீடு. மிகச் சிறிய வீடு. குடிசை வென்றே சொல்லலாம். கதவு வேறுமையே சாத்தப்பட்டிருந்தது.

"இங்கேயும் வழக்கம் போல ஏமாற்றி விட்டாதே" என்று எண்ணிக் கொண்டே, "ஸ்தல!" என்று கூப்பிட்டான்.

ஒரு வைதிகப் பிராமணர் வெளியே வந்தார். சாவித்திரியின் அத்திம்பேர்!

"ஓ—வாறு! ஸ்தல! வா, வா...ஆமாம். இவ்வளவு காட்கள் என்ன செய்தாய்? அடியே. இங்கே பாரு."

சாவித்திரி தான் வருகிறாங்கும் என்று நினைத்தான். வந்தது சாவித்திரியின் அக்கா, "சாவித்திரி எங்கே?" என்று மென்று விழும்பினான் அவன்.

"சாவித்திரியா!" என்றான். இதற்கு மேல் ஒன்றும் பதிக் வரவில்லை. அத்திம்பேருடைய கை மௌனமாக, எதிர் விட்டைக் கட்டிக் காட்டியது. அவருடைய முகம் விகாரமாகக் குத்தது. ஒருக நிக் நிகென்று அடித்துக் கொள்ள அவரைப் பித் தொடர்கிறான் பாறு. அங்கே அவனுடைய சாவித்திரி உட்கார்ந்திருந்தான் ஒரு முகமில்ல. மடியில் ஒரு சிறு குழந்தையை வைத்துக் கொண்டிருந்தான். அதற்கு ஆறு மாதங்கள் இருக்கலாம்.

அவனுடைய கெதிரி, வேறுமையாக வெறிச்சென்று இருந்தது.

ஏதோ தூக்கத்தைக் கண்டவன் போல, 'பாறுவா?' என்று கேட்டான்.

"காலைதான்" என்றான். பாறுவின் கெது எம் வேடித்தது. அதற்கு மேல் அவன் வாயிலிருந்து ஒரு வார்த்தை வரவில்லை.

"ஆன்களானால் எவ்வளவு காலம் வேறு மாளுதும் காத்திருக்கலாம். என்னைப்போய், பெண்கள் எவ்வளவு காட்கள் காத்திருப்பது?" என்று சாவித்திரி கேட்டது அவன் காதிக்கு விழவில்லை.

அவன் எங்கோ வெறித்துப் பார்த்தபடி உட்கார்ந்திருந்தான்.

அவனுடைய மனக்கண் முன்னே ஒரு கோயில் மணி தெரிந்தது.

அதை அடிப்பதற்கு இரண்டு பேர் குதித்துக் கொண்டு ஓடுகிறார்கள்.

'டனூர்' என்ற சத்தம் கேட்டது. என்ன அவ ஓய்!

இப்பொழுது அந்தக் கோயிலிலே பழமை ஏதும் இல்லை. கோயில் புதுப்பிக்கப்பட்டுப் பிரபலமடைந்து விட்டது. அதில் எப்போழுது பார்த்தாலும், கண்ணீர் வழிந்த முகத்துடன், வாய் மூடி மௌனியாய் ஒரு சாமி வர் உட்கார்ந்திருப்பதைக் காணலாம்.

அந்தச் சாமிக்குடைய சொத்துதான் அந்தக் கோயிலில் புதுப்பிக்க உதவிற்று என்பதை விஷயமறிந்தவர்கள் சொன்னாலும் அதை நம்ப, உலகம் தயாராக இல்லை!

வெண்மையாக

சலவை செய்யப்
பட்டுள்ளன

நிறகாசமாக

சலவை செய்யப்
பட்டுள்ளன

**ஸன்லைட்
சோப்பினால் தான்**

துளிகளை
அடித்துத் துறவக்காமலே
வெண்மையாகவும்
நிறகாசமாகவும்
சலவை செய்வது!

நாள் முழுவதும்

சாலை
பெயர்ச்சி

புத்துணர்ச்சி

பெயர்ச்சி

அளிக்க...

இரண்டு

சுந்தரமான, நறுமணம் கொண்ட
வழிமாலையா புகை
பெயர்ச்சி
உபயோகியுங்கள்

இரண்டு பெயர்ச்சி பெயர்ச்சி

பெயர்ச்சி புகை கட்டு வரை சீதாவுகையிலேயும்
சுந்தரமான புகைகளைப் பயன்படுத்தி.

